

UDKAST

Forslag
til
Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse¹
(Udvidet producentansvar for
emballage og engangsplastprodukter m.v.)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 5 af 3. januar 2023, som ændret ved § 1 i lov nr. 45 af 23. januar 2018, lov nr. 807 af 9. juni 2020, § 32 i lov nr. 679 af 3. juni 2023 og § 1 i lov nr. 745 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 9 h, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenter og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, herunder regler om, at producenter og importører skal betale et gebyr til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af stk. 10 og omkostninger forbundet med administration af gebyret.«

2. I § 9 h indsættes som nyt stk. 4:

»Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af stk. 3, herunder regler om digital indbetaling af gebyr. Hvis størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent eller importør, ikke kan opgøres på baggrund af producentens eller importørens oplysninger om markedsførte mængder, indgivet efter regler

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, EU-Tidende 2008, nr. L 312, side 3, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/851/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald, EU-Tidende 2018, nr. L 150, side 109, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/12/EF af 11. februar 2004, EU-tidende nr. L 47, side 26, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/852/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, EU-tidende nr. L 150, side 141, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/904/EU af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning, EU-Tidende 2019, nr. L 155, side 1.

UDKAST

udstedt i medfør af stk. 11, kan ministeren foretage en skønsmæssig ansættelse af gebyrtilsvaret.«

Stk. 4-12 bliver herefter stk. 5-13.

3. I § 9 h, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes som 2. pkt.:

»Endvidere fastsætter ministeren regler om tilbagebetaling, herunder procedurer herfor, til producenterne og importørerne, når fiskeredskaber, der indeholder plast, markedsføres uden for Danmark.«

4. § 9 h, stk. 9, der bliver stk. 10, affattes således:

»Stk. 9. Miljøministeren fastsætter regler om, at miljøministeren for producenterne og importørernes regning eller producenter og importører for egen regning skal oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om følgende:

- 1) Affaldsforebyggelsesforanstaltninger.
- 2) Tilbagebortagings- og indsamlingsordninger, herunder centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug samt særskilt sortering af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.
- 3) Bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.«

5. I § 9 h, stk. 11, der bliver stk. 12, ændres »stk. 2, 7, 9 og 10,« til: »stk. 2, 8, 10 og 11,«.

6. I § 9 h, stk. 12, der bliver stk. 13, ændres »stk. 9-11« til: »stk. 10-12«.

7. § 9 p, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 1. Producenter og importører af emballage skal for egen regning foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen eller den emballageaffaldsproducerende virksomhed helt eller delvist har pligt til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald for producentens og importørens regning.«

Stk. 2 bliver herefter til stk. 3.

8. § 9 p, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Miljøministeren fastsætter regler om producenter og importørers afholdelse af omkostninger forbundet med indsamling, transport og behandling af emballageaffald, herunder om opgørelse og fordeling samt betaling og procedurer herfor og dokumentation i forbindelse hermed. Til brug

UDKAST

for opgørelse af omkostninger kan ministeren fastsætte regler om et minimumsserviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald.«

9. I § 9 p, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes som 2. pkt.:

»Ministeren fastsætter endvidere regler om tilbagebetaling, herunder procedurer herfor, til producenterne og importørerne, når emballage markedsføres uden for Danmark.«

10. § 9 p, stk. 5, der bliver stk. 6, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte regler om tildeling af emballageaffald fra husholdninger, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører eller disses kollektive ordninger af emballageaffald indsamlet fra husholdninger af kommunalbestyrelsen efter regler udstedt i medfør af stk. 2 og af forpligtelser til betaling til kommunalbestyrelsen, jf. stk. 18, og det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde.

Stk. 7. Ministeren kan fastsætte regler om, at visse producenter og importører undtages fra en geografisk fordeling, jf. stk. 6. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger mod compensation, jf. stk. 11, tildeles kommunalt indsamlet emballageaffald fra husholdninger og forpligtelser til betaling til kommunalbestyrelsen, jf. stk. 18, udover deres markedsandele, jf. stk. 1.

Stk. 8. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers eller disses kollektive ordningers pligt til mod betaling at overtage og håndtere affald, som overdrages til dem efter regler udstedt i medfør af § 45, stk. 9, uanset at det ikke er emballageaffald fra husholdninger. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om producenters og importørers opgørelse af betalingen, jf. § 45, stk. 10, for overtagelsen og behandlingen, herunder at opgørelsen skal baseres på en markedsafsøgning eller en pris pr. kg. overtaget og håndteret affald mv.

Stk. 9. Miljøministeren kan fastsætte regler om tildeling af forpligtelser til betaling efter regler fastsat i medfør af stk. 4 til emballageaffaldsproducerende virksomheder for indsamling, transport og behandling af emballageaffald efter regler udstedt i medfør af stk. 2, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører eller disses kollektive ordninger.

Stk. 10. Ministeren kan fastsætte regler om, at visse producenter og importører undtages fra den geografiske fordeling i stk. 9. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger mod compensation, jf. stk. 11, skal forestå betalinger til emballageaffaldsproducerende virksomheder ud over deres markedsandele, jf. stk. 1.

UDKAST

Stk. 11. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører, som er undtaget fra den geografiske fordeling, jf. stk. 7, 1. pkt., og stk. 10, 1. pkt., skal betale et gebyr til dækning af omkostninger forbundet med:

- 1) Indsamling, transport og behandling af emballageaffald, samt omkostninger forbundet med oplysningstiltag afholdt af de øvrige producenter og importører, jf. stk. 7, 2. pkt., og stk. 10, 2. pkt.
- 2) Administration af gebyret.

Stk. 6 bliver herefter stk. 12.

11. § 9 p, stk. 7 og 9, der bliver stk. 13 og 14, ophæves.

Stk. 8 bliver herefter stk. 13 og stk. 10-13 bliver stk. 14-17.

12. § 9 p, stk. 10, der bliver stk. 14, affattes således:

»Stk. 14. Miljøministeren fastsætter regler om, at miljøministeren eller kommunalbestyrelsen for producenternes og importørernes regning eller producenter og importører for egen regning skal oplyse brugere af emballerede produkter om følgende:

- 1) Affaldsforebyggelsesforanstaltninger.
- 2) Indsamlingsordninger, herunder centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug samt særskilt sortering af emballageaffald.
- 3) Bekæmpelse af henkastning af emballageaffald.
- 4) Tilbageordninger.«

13. § 9 p, stk. 12, der bliver stk. 16, affattes således:

»Stk. 16. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om indsamling, transport og behandling af emballageaffald og opfyldelse af betalingsforpligtelser til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 3, 4, 14 og 15, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.«

14. I § 9 p, stk. 13, der bliver stk. 17, ændres »stk. 8« til: »stk. 13« og »stk. 9-12« ændres til: »stk. 14-16«.

15. I § 9 p indsættes som *stk. 18-23*:

»Stk. 18. Kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver gebyrer fra producenter og importører eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt kommunalt indsamlet emballageaffald, til hel eller delvis dækning af kommunalbestyrelsens udgifter til:

- 1) Indsamling, transport og behandling af emballageaffald omfattet af regler udstedt i medfør af stk. 2.

UDKAST

- 2) Planlægning, etablering og administration af affaldsordninger, der vedrører emballageaffald og som omfattes af regler udstedt i medfør af stk. 2.
- 3) Oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af stk. 14.
- 4) Administration forbundet med fastsættelse og opkrævning af gebyrer.

Stk. 19. Miljøministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyrer efter stk. 18, herunder regler om dokumentation for gebyrets sammensætning.

Stk. 20. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 18 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 21. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal betale et gebyr til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med:

- 1) Opgørelse af andelen af emballageaffald i de enkelte affaldsfraktioner, herunder fordelt efter branche.
- 2) Betjening af frivillige udvalg nedsat af aktører på affaldsområdet, som stiller forslag om opgørelse af omkostninger og minimumsservice-niveau.
- 3) Oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af stk. 14.
- 4) Administration af gebyret.

Stk. 22. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af emballager af engangsplast skal betale et gebyr til hel eller delvis dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med:

- 1) Oprydning af henkastet affald fra emballager af engangsplast og håndtering heraf.
- 2) Indsamling af affald fra emballager af engangsplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf.
- 3) Oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af henkastet affald fra emballager af engangsplast.
- 4) Administration af gebyret, herunder evaluering af gebyret.

Stk. 23. Miljøministeren kan fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af stk. 11, 21 og 22, herunder regler om digital indbetaling af gebyr. Hvis størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent eller importør, ikke kan opgøres på baggrund af producentens eller importørens oplysninger om markedsførte mængder, indgivet efter regler udstedt i medfør af stk. 15, kan ministeren foretage en skønsmæssig ansættelse af gebyrtilsvaret.«

16. *Overskriften for § 9 s og § 9 s ophæves, og i stedet indsættes for § 9 t:*

»Udvidet producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage

§ 9 s. Lovens bestemmelser og regler udstedt i medfør heraf om udvidet producentansvar for emballage finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, og på affald heraf.

Udvidet producentansvar for balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast«

17. § 9 t, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af forpligtelserne i stk. 1, 1. og 2. pkt., herunder regler om, at producenter og importører skal betale et gebyr til hel eller delvis dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med:

- 1) Oprydning af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og håndtering heraf.
- 2) Oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast.
- 3) Indsamling af affald fra filtre til tobaksvarer af engangsplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf.
- 4) Administration af gebyret, herunder evaluering af gebyret.«

18. I § 9 t indsættes som nyt stk. 4:

»Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af stk. 3, herunder regler om digital indbetaling af gebyr. Hvis størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent eller importør, ikke kan opgøres på baggrund af producentens eller importørens oplysninger om markedsførte mængder, indgivet efter regler udstedt i medfør af stk. 7, kan ministeren foretage en skønsmæssig ansættelse af gebyrtilsvaret.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.

19. I § 9 t, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes som 2. pkt.:

»Endvidere fastsætter ministeren regler om tilbagebetaling, herunder procedurer herfor, til producenterne og importørerne, når balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast markedsføres uden for Danmark.«

20. § 9 t, stk. 6, ophæves.

UDKAST

21. I § 9 t, stk. 8, ændres »stk. 2, 6 og 7,« til: »stk. 2 og 7,«.
22. I § 9 t, stk. 9, ændres »stk. 6-8« til: »stk. 7 og 8«.
23. I § 9 z, stk. 1, udgår », § 9 s, stk. 1«.
24. I § 9 z, stk. 2, ændres »§ 9 h, stk. 9-11« til: »§ 9 h, stk. 10-12«, »§ 9 p, stk. 9-12« ændres til: »§ 9 p, stk. 14-16«, »§ 9 t, stk. 6-8« ændres til: »§ 9 t, stk. 7 og 8«, og »§ 9 s, stk. 9-11,« udgår.
25. I § 9 z indsættes efter stk. 2 som nye stykker:
- »Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kollektive ordninger skal godkendes. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om godkendelse af kollektive ordninger, herunder om hvilke oplysninger en ansøgning om godkendelse skal indeholde og frister for ansøgning.
- Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at godkendelse efter stk. 3 kan tilbagekaldes, såfremt den kollektive ordning gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed. Afgørelse om tilbagekaldelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære en tilbagekaldelse indbragt for domstolene, om fristen herfor og om at indbringelse vil have opsættende virkning.«
- Stk. 3-7 bliver herefter stk. 5-9.
26. I § 9 z, stk. 6, der bliver stk. 8, ændres »stk. 3, nr. 2,« til: »stk. 5, nr. 2,«.
27. I § 9 æ indsættes som stk. 5:
- »Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af ministerens omkostninger forbundet med tilsyn med, at producenter og importører tilmeldes et register og indgiver korrekte oplysninger hertil efter regler fastsat i medfør af stk. 1. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyret, herunder regler om digital indbetaling af gebyret.«
28. I § 9 ø, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 9 h, stk. 5« til: »§ 9 h, stk. 6«, »§ 9 p, stk. 5« ændres til: »§ 9 p, stk. 6, 7, 9 og 10« og », § 9 s, stk. 5« udgår.
29. I § 9 ø, stk. 1, nr. 2 udgår: », § 9 s, stk. 1«.
30. I § 9 ø, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som et nyt nummer:

UDKAST

»3) fastsætte og opkræve gebyrer til miljøministeren og udbetale kompensation til producenter og importører efter regler fastsat i medfør § 9 p, stk. 11,«

Nr. 3-9 bliver herefter nr. 4-10.

31. I § 9 ø, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 4, ændres »§ 9 z, stk. 4, nr. 1,« til: »§ 9 z, stk. 6, nr. 1,«.

32. I § 9 ø, stk. 1, nr. 4, der bliver nr. 5, ændres »§ 9 z, stk. 4, nr. 2,« til: »§ 9 z, stk. 6, nr. 2,«.

33. I § 9 ø, stk. 1, nr. 5, der bliver nr. 6, ændres »§ 9 z, stk. 7, nr. 1,« til: »§ 9 z, stk. 9, nr. 1,«.

34. I § 9 ø, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 8, ændres »§ 9 h, stk. 9-11« til: »§ 9 h, stk. 10-12«, »§ 9 p, stk. 9-12« ændres til: »§ 9 p, stk. 14-16«, »§ 9 t, stk. 6-8« ændres til: »§ 9 t, stk. 7 og 8« og », § 9 s, stk. 9-11« udgår.

35. I § 9 å, stk. 1, udgår », § 9 s, stk. 1«.

36. I § 9 å, stk. 2, ændres »§ 9 h, stk. 1 og 9-11« til: »§ 9 h, stk. 1 og 10-12«, »§ 9 p, stk. 1 og 9-12« ændres til: »§ 9 p, stk. 1 og 14-16«, »§ 9 t, stk. 1 og 6-8« ændres til: »§ 9 t, stk. 1, 7 og 8«, og », § 9 s, stk. 1 og 9-11« udgår.

37. I § 45 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Kommunalbestyrelsen indsamler affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald, som minimum i overensstemmelse med det serviceniveau, som miljøministeren fastsætter efter regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 4, 2. pkt.«

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 4-8.

38. § 45, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 7, 1. pkt., affattes således:

»Stk. 4 finder ikke anvendelse på indsamlingsordninger for forbrændingseget erhvervsaffald og erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse samt indsamlingsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger.«

39. I § 45, stk. 6, der bliver stk. 7, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

40. I § 45, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »stk. 6« til: »stk. 7«.

41. I § 45 indsættes som *stk. 9* og *10*:

»*Stk. 9.* Miljøministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage indsamlet affald i visse affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, til producenter og importører eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt emballageaffald i den pågældende kommune efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 6, 1. pkt. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om overdragelsen, herunder om sted og form for overdragelsen.

Stk. 10. Miljøministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at betale producenter og importører eller disses kollektive ordninger for den videre håndtering af det affald, der er overdraget efter regler udstedt i medfør af stk. 9, og som ikke er emballageaffald fra husholdninger.«

42. I § 79 b, *stk. 1*, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) registrering, indberetning af oplysninger, ansøgning m.v. til myndigheder og private organisationer i medfør af kapitel 2 c. samt regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør af disse regler.«

Nr. 2-12 bliver herefter nr. 3-13.

43. I § 79 b, *stk. 1*, indsættes efter nr. 12, der bliver nr. 13, som nyt nummer:

»14) indsendelse af dokumentation for overholdelse af krav fastsat i medfør af § 51, stk. 1, jf. § 51, stk. 5,«

Nr. 13-17 bliver herefter nr. 15-19.

44. I § 79 b, *stk. 1*, *nr. 16*, der bliver nr. 18, ændres »nr. 5« til: »nr. 6«.

45. I § 79 b, *stk. 1*, *nr. 17*, der bliver nr. 19, ændres »nr. 1-16« til: »nr. 1-18«.

46. I § 110, *stk. 1*, *nr. 1*, ændres »§ 45, stk. 3,« til: »§ 45, stk. 4,«

47. I § 110, *stk. 3*, ændres »§ 45, stk. 2, 4, 5 og 7« til: »§ 45, stk. 2, 5, 6 og 8«.

§ 2

I lov nr. 807 af 9. juni 2020 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Implementering af affaldsdirektivets minimumskrav til eksisterende udvidede producentansvarsordninger, indførelse af udvidet producentansvar for emballage og modernisering af indsamling og behandling af elektronikaffald) foretages følgende ændring:

UDKAST

1. § 1, nr. 49 og 53, og § 2, stk. 2, ophæves.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2024, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 38.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 5 af 3. januar 2023, som ændret ved lov nr. 45 af 23. januar 2018 og lov nr. 807 af 9. juni 2020, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af denne lov.

§ 4

Stk. 1. Reglerne for det udvidede producentansvar for emballage i § 9 p, stk. 1, og drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast i § 9 s, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7 og 16, har virkning fra den 31. december 2024.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets baggrund

2.1. Relevante aftaler og lovgivning på affaldsområdet

2.2. Tidligere lovforslag om udvidet producentansvar for emballage mv.

2.3. Politisk aftale om udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter

2.4. EU-kommissionens forslag til en ny emballageforordning

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Udvidet producentansvar for emballage

3.1.1. Producentansvarets roller og ansvarsfordeling

3.1.1.1. Emballageproducenternes opgaver og ansvar

3.1.1.1.1. Gældende ret

3.1.1.1.2. Politisk aftale

3.1.1.1.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.1.1.2. Kommunalbestyrelses og affaldsproducerende virksomheders pligt til at sikre affaldshåndtering af emballageaffald

3.1.1.2.1. Gældende ret

3.1.1.2.2. Politisk aftale

3.1.1.2.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.1.1.3. Minimumsserviceniveau for kommunal indsamling af emballageaffald

3.1.1.3.1. Gældende ret

3.1.1.3.2. Politisk aftale

- 3.1.1.3.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3.1.1.4. Tildeling af kommunalt indsamlet affald og fordeling af det finansielle ansvar mellem emballageproducenter
 - 3.1.1.4.1. Gældende ret
 - 3.1.1.4.2. Politisk aftale
 - 3.1.1.4.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3.1.1.5. Mærkning af emballage og oplysning om emballageaffald
 - 3.1.1.5.1. Gældende ret
 - 3.1.1.5.2. Politisk aftale
 - 3.1.1.5.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3.1.1.6. Kollektive ordninger og godkendelsesordning
 - 3.1.1.6.1. Gældende ret
 - 3.1.1.6.2. Politisk aftale
 - 3.1.1.6.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3.1.1.7. Oplysninger og dokumentation til brug for tilsyn
 - 3.1.1.7.1. Gældende ret
 - 3.1.1.7.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3.1.2. Omkostninger og betalinger i producentansvaret
 - 3.1.2.1. Betaling til kommuner for håndtering af emballageaffald
 - 3.1.2.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2.1.2. Politisk aftale
 - 3.1.2.1.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.1.2.2. Betaling til private for håndtering af emballageaffald
 - 3.1.2.2.1. Gældende ret
 - 3.1.2.2.2. Politisk aftale

- 3.1.2.2.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3.1.2.3. Gebyr for oplysningstiltag og administration, herunder affaldsanalyser, og sekretariatsbetjening af forhandlingsudvalg
 - 3.1.2.3.1. Gældende ret
 - 3.1.2.3.2. Politisk aftale
 - 3.1.2.3.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3.1.2.4. Gebyr for tilsyn med registrering og rapportering
 - 3.1.2.4.1. Gældende ret
 - 3.1.2.4.2. Politisk aftale
 - 3.1.2.4.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3.1.2.5. Gebyr for producenter, der ikke bliver tildelt kommunalt indsamlet emballageaffald eller betalingsforpligtelser over for kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder
 - 3.1.2.5.1. Gældende ret
 - 3.1.2.5.2. Politisk aftale
 - 3.1.2.5.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3.2. Håndtering af affald, der ikke er emballage, i affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald
 - 3.2.1. Overdragelse af kommunalt indsamlet affald
 - 3.2.1.1. Gældende ret
 - 3.2.1.2. Politisk aftale
 - 3.2.1.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2.2. Emballageproducenternes overtagelse og behandling af kommunalt indsamlet affald egnet til materialenyttiggørelse
 - 3.2.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2.2. Politisk aftale
 - 3.2.2.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.3. Udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast

3.3.1. Gældende ret

3.3.1.1. Gældende national ret

3.3.1.2. Gældende EU-ret

3.3.2. Politisk aftale

3.3.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.3.3.1. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast

3.3.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning om udvidet producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage

3.3.3.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning om gebyr for oprydning m.v. af affald fra visse engangsplastprodukter

4. Konsekvenser for FN's verdensmål

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

8. Klimamæssige konsekvenser

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

10. Forholdet til EU-retten

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder forslag til ændring af miljøbeskyttelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 5 af 3. januar 2023, som ændret ved § 1 i lov nr. 45 af 23. januar 2018, lov nr. 807 af 9. juni 2020, § 32 i lov nr. 679 af 3. juni 2023 og § 1 i lov nr. 745 af 13. juni 2023 (herefter Miljøbeskyttelsesloven).

Ved lov nr. 807 af 9. juni 2020 og lov nr. 786 af 27. april 2021 indførtes regler om nye udvidede producentansvarsordninger for emballage, visse engangsplastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast, i miljøbeskyttelsesloven med virkning fra den 31. december 2024. Miljøministeren blev herved bemyndiget til at fastsætte de detaljerede regler for de nye udvidede producentansvar i overensstemmelse med de EU-fastsatte minimumskrav for udvidede producentansvarsordninger. Socialdemokratiet, Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Alternativet indgik i 2022 en politisk aftale om udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter.

Formålet med dette lovforslag er at supplere, ændre og præcisere de gældende regler om udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter bl.a. med henblik på at sikre hjemmel til ved bekendtgørelser at fastsætte de detaljerede regler om udvidet producentansvar i overensstemmelse med den politiske aftale.

Aftalen forudsætter bl.a., at husholdninger og affaldsproducerende virksomheder fortsat skal sortere affald i materialefraktioner og ikke skal opdele affaldet i emballageaffald og ikke-emballageaffald, og at kommunerne fortsat skal indsamle affald ved husholdningerne, hvorefter det overdrages til producenter og importørers videre behandling og ansvar for dokumentation og efterlevelse af miljøkrav til reel genanvendelse. Endvidere forudsættes, at private affaldsindsamlere fortsat står for indsamling, afsætning og behandling af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder (erhvervsemballageaffald), og fortsat har ansvar for dokumentation og efterlevelse af miljøkrav til reel genanvendelse.

Det foreslås, at bemyndige miljøministeren til at fastsætte regler, der fastlægger roller og ansvarsfordeling i det udvidede producentansvar for emballage i overensstemmelse med den politiske aftale. Dette på en måde, hvor det fortsat skal være muligt for producenter og importører at etablere egne tilbagetagningsordninger. Ministeren bemyndiges herunder til at fastsætte regler om godkendelse af kollektive ordninger, regler om et minimumsserviceniveau for løsningen af kommunalbestyrelsens opgaver forbundet med indsamling af affald med emballageaffald i fra husholdninger, regler om

UDKAST

krav til reel genanvendelse for affald omfattet af udvidet producentansvar, så producentansvaret understøtter, at EU's mål for genanvendelse af emballageaffald som minimum efterleves, herunder regler om private affaldsindsamleres forpligtelser i den henseende.

Endvidere foreslås en række ændringer vedrørende afholdelse af omkostninger i det udvidede producentansvar for emballage, herunder om opgørelse og fordeling samt betaling og procedurer herfor. For erhvervsemballageaffald foreslås, at producenter og importører alene har et finansielt ansvar, hvor producenter og importører skal betale en økonomisk kompensation til de private affaldsindsamlere, der indsamler og affaldsbehandler erhvervsaffald med emballageaffald i på vegne af affaldsproducerende virksomheder.

For husholdningsemballageaffald foreslås et delvist finansielt ansvar, hvor producenter og importører betaler for kommunalbestyrelsens varetagelse af indsamlingsopgaven og derefter selv varetager den videre affaldsbehandling og afholder omkostningerne til dette. For producenters og importørers betaling af indsamlingsopgaven, foreslås at kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver gebyrer fra producenter og importører til hel eller delvis dækning af kommunalbestyrelsens udgifter til indsamling af emballageaffald, oplysningstiltag og administration forbundet med fastsættelse og opkrævning af gebyrer.

Fælles for producenter af husholdningsemballage og erhvervsemballage foreslås det, at visse producenter og importører skal undtages fra geografiske tildelinger, hvor producenter og importører får specifikke pligter overfor enkelte kommuner eller emballageaffaldsproducerende virksomheder. Dette af hensyn til, at visse producenter og importører er så små, at de i stedet bør indsamle emballageaffald selv eller betale for andre producenters og importørers indsamling mv. af deres emballageaffald.

Det foreslås desuden, at bemyndige miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter og importører skal betale et gebyr til hel eller delvis dækning af statens omkostninger forbundet med administration af producentansvarsordninger, oplysningstiltag samt regler om gebyr til dækning af omkostninger forbundet med tilsyn med, at producenter og importører omfattet af producentansvarsordninger, er tilmeldt til producentregistret og indgiver korrekte oplysninger hertil.

For at sikre at borgerne og affaldsproducerende virksomheder ikke skal sortere deres affald i spande med emballageaffald og spande med andet affald,

foreslås det at bemyndige miljøministeren til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelserne skal overdrage affald, der ikke er emballageaffald, til producenter og importører, samt pligt til, at producenter og importører på kommunalbestyrelsens regning håndterer dette affald, og om opgørelse af kommunalbestyrelsens betaling herfor.

Lovforslaget vedrører desuden et forslag om, at regler om udvidet producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast affattes på ny, således at miljøbeskyttelseslovens bestemmelser og regler udstedt i medfør heraf om udvidet producentansvar for emballage tilsvarende finder anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, og på affald heraf.

Lovforslaget vedrører desuden forslag om nyaffattelse af eksisterende hjemler til fastsættelse af regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger i relation til oprydning- og oplysningsforpligtelser for visse engangsplastprodukter.

Herudover vedrører lovforslaget forslag om at nyaffatte de eksisterende bestemmelser om oplysningstiltag og producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger i det udvidede producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast.

2. Lovforslagets baggrund

Affaldssektoren har de seneste 10-15 år været under stor udvikling på baggrund af en række politiske aftaler og forlig. Det har medført et paradigmeskifte fra, at affaldshåndtering (indsamling og behandling af affald) hovedsageligt var en kommunal opgave til, at affaldshåndteringen i dag i højere grad er markedsudsat, hvor en række opgaver varetages af den private affaldssektor eller igennem udvidede producentansvarsordninger. Derudover er udviklingen gået mod, at reguleringen i langt højere grad understøtter mere genbrug af produkter og emballage, hvor produkter og emballage bruges flere gange, før de bliver til affald og langt mere genanvendelse af affald, hvor ressourcerne og materialerne i affaldet anvendes til nye produkter og emballage frem for affaldsforbrænding og deponi. Indførelse af det udvidede producentansvar for emballage og visse engangsplastprodukter medfører endnu en omfattende grøn omstilling af affaldssektoren i Danmark.

Udvidet producentansvar betyder, at producenter og importører tager ansvaret for deres emballage, når emballagen bliver til affald. Når producenter og importører også har ansvar for affaldsfasen, får de økonomisk incitament til at reducere materialeforbrug og designe produkter og emballage, der kan

genbruges og genanvendes, da det reducerer omkostningerne til affaldsbehandling. Udvidet producentansvar er derfor et vigtigt element i at fremme en mere cirkulær økonomi. Det udvidede producentansvar for emballage skal understøtte og sikre, at Danmark opfylder de ambitiøse europæiske mål for genanvendelse af emballageaffald for 2025 og 2030, samt bidrage til reduktion af CO₂-udledninger, herunder nationalt i form af en CO₂-reduktion som følge af en markant reduktion i plastemballage, der affaldsforbrændes.

2.1. Tidligere lovforslag om udvidet producentansvar for emballage mv.

Med lov nr. 807 af 9. juni 2020 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Implementering af affaldsrammedirektivets minimumskrav til eksisterende udvidede producentansvarsordninger, indførelse af udvidet producentansvar for emballage og modernisering af indsamling og behandling af elektronikaffald) blev de første skridt taget til at indføre et nyt udvidet producentansvar for emballage i Danmark. Ministeren blev med denne lovændring givet bemyndigelse til at fastsætte detaljerede regler for det udvidede producentansvar i overensstemmelse med de EU-fastsatte minimumskrav for udvidede producentansvarsordninger. Det fremgik af betænkningen, at daværende miljø- og fødevarerminister ville invitere de politiske partier til forhandlinger om udmøntning af lovforslagets hjemler. Dette for at sikre, at Folketingets partier blev inddraget i udmøntningen af ordninger for udvidet producentansvar.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgik desuden, at det er hensigten ved fastsættelsen af regler om udvidet producentansvar for emballage at tage udgangspunkt i den til enhver tid gældende organisering af affaldssektoren, jf. politisk aftale om organisering af affaldssektoren (2007), Strategi for Cirkulær Økonomi (2018), den kommende nationale affaldsplan, samt organiseringen af de øvrige udvidede producentansvarsordninger.

Med lov nr. 786 af 27. april 2021 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar og oprydningsansvar) blev de første skridt taget til at indføre nye udvidede producentansvarsordninger. En ordning for fiskeredskaber, der indeholder plast, en ordning for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der ikke er emballage, og en ordning for balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast. Herudover indeholder loven hjemmel til at stille supplerende krav til afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med oprydning af henkastet affald fra visse emballager af engangsplast under den eksisterende udvidede producentansvarsordning for emballage. Miljøministeren blev med denne lovændring givet bemyndigelse

til at fastsætte detaljerede regler for de nye udvidede producentansvarsordninger i overensstemmelse med kravene hertil i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/904/EU af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning (engangsplastdirektivet).

2.2. Øvrige aftaler og lovforslag om affaldssektoren

Med politisk aftale fra 2007 om organiseringen af affaldssektoren (Socialdemokratiet, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre) blev det besluttet at give affaldsproducerende virksomheder frit valg til at vælge private affaldsindsamlere og private affaldsbehandlingsanlæg for affald, der kan genanvendes. Denne politiske aftale blev udmøntet ved lov nr. 513 af 12. juni 2009 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og andre love. Loven trådte i kraft den 1. januar 2010.

Med politisk aftale om en Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi fra juni 2020 blev det blandt andet besluttet, at den kommunale indsamling af genanvendeligt affald fra husholdninger skal strømlines og øges ved at indføre krav til kommunalbestyrelserne om ens og husstands-nær indsamling af 10 forskellige affaldsfraktioner: mad-, papir-, pap-, metal-, glas-, plast- tekstilaffald samt drikke- og fødevarekartoner, restaffald og farligt affald. Det blev også besluttet, at kommunalbestyrelserne ikke skal deltage i aktiviteter forbundet med affaldsbehandling af genanvendeligt affald og derfor fremover skal udbyde behandling af det affald, der er omfattet af en kommunal indsamlingsordning for genanvendeligt affald. Den strømlinede indsamling blev udmøntet ved bekendtgørelse om affald nr. 2159 af 9. december 2020 og krav om udbud af behandling blev udmøntet ved lov nr. 898 af 21. juni 2022 om ændring af lov om miljøbeskyttelse. Loven trådte i kraft 1. juli 2022 med visse overgangsbestemmelser.

Med opfølgende politisk aftale om en Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi fra august 2022 er der blandt andet besluttet et styrket affaldstilsyn og en robust regulering af de kommunale affaldsgebyrer, herunder mere transparens og styrket tilsyn med kommunale affaldsgebyrer og et prisloft for affaldsgebyret. Denne aftale forventes udmøntet ved fremsættelse af lovforslag i de kommende år.

Med politisk aftale om Selskabsgørelse af kommunernes levering af affaldsydelser fra august 2022 (Socialdemokratiet, Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet) er det besluttet, at kommunernes levering af affaldsydelser skal

selskabsgøres. Denne aftale forventes udmøntet ved fremsættelse af lovforslag i de kommende år.

2.3. Politisk aftale om udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter

Socialdemokratiet, Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Alternativet indgik i august 2022 en politisk aftale om udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter med en vision for det udvidede producentansvar om, at det samlede danske emballageforbrug skal reduceres og at langt flere emballager skal genbruges og genanvendes end i dag.

Den politiske aftale fastlægger visioner og mål for de nye ordninger for udvidet producentansvar (emballage, engangsplastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast), samt hvordan de nye ordninger skal organiseres inden for følgende 6 områder:

1. Regulering af miljøgraderede bidrag i kollektive ordninger
2. Rolle- og ansvarsfordeling og affaldssortering af emballageaffald fra husholdninger
3. Rolle- og ansvarsfordeling og affaldssortering af emballageaffald fra erhverv
4. Regulering af kollektive ordninger og økonomisk kompensation af kommunerne
5. Administration og producentansvarstilsyn
6. Engangsplastdirektivets producent- og oprydningsansvar

Punkt 1 i den politiske aftale vedrører, at definitionen af producent i det udvidede producentansvar for emballage skal fastlægges på en sådan måde, at den virksomhed i værdikæden, der har størst indflydelse på emballagens udformning skal være den producentansvarlige virksomhed, imens at det i forhold til service-emballager (som er emballager, der påfyldes på salgsstedet f.eks. i forbindelse med køb af varer hos bagere, slagter og delikatessebutikker) skal undgås, at producentansvaret placeres hos små producenter, der ikke har indflydelse på emballagens udformning. Punkt 1 vedrører desuden, at genbrug skal understøttes ved, at producenter af genbrugsemballager kun skal betale (til producentansvaret) én gang for emballagens cirkulering på markedet, samt at principper, kriterier mv. for miljøgraduering af de kollektive ordningers medlemsbidrag skal fastlægges centralt af staten. Det fremgår, at miljøgradueringen skal tilgodese genbrugelig emballage, emballager, der nemt kan genanvendes i høj kvalitet, fremme genanvendt plast i

UDKAST

nye plastemballager og at der skal være fokus på EU-harmonisering af kriterier mv. Denne del af den politiske aftale kan gennemføres med hjemmel i de eksisterende regler i lov om miljøbeskyttelse.

Punkt 2 i den politiske aftale vedrører ansvars- og rollefordeling mellem kommuner og producenter/kollektive ordninger i relation til indsamling og affaldsbehandling af affald med emballageaffald i fra husholdninger. Det fremgår, at der skal være sammenhæng til den øvrige borgernære indsamling af affald fastlagt med strømliningen, og at borgernes sortering derfor ikke skal deles op i hhv. emballageaffald og ikke-emballageaffald. Det fremgår, at kommunerne fortsat skal være ansvarlige for indsamling af affald fra borgerne på en måde, hvor plast, glas, pap, papir, metal, mad- og drikkevarekartoner fortsat sorteres i samme spand uanset, om det er emballageaffald eller ikke-emballageaffald, samt at kommunerne skal bidrage til en effektiv affaldsindsamling, herunder kommunikation og vejledning til borgerne. Det fremgår, at de pågældende indsamlede affaldsfraktioner skal overdrages til producenterne via kollektive ordninger således, at disse aktører overtager ansvaret for den videre affaldsbehandling og dokumentation af efterlevelse af miljøkrav til reel genanvendelse af affaldet. Det fremgår desuden, at producenterne skal have mulighed for at lave egne tilbagetagingsordninger, hvor producenter selv eller sammen organiserer tilbage- og returtagning af egne emballager fra husholdninger. Denne del af den politiske aftale kan ikke gennemføres fuldt igennem de eksisterende regler i lov om miljøbeskyttelse. Lovforslaget indeholder derfor regler, der skal sikre hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelserne skal overdrage affald, der ikke er emballageaffald, til producenter og importører, at producenter og importørers har pligt til på kommunalbestyrelsens regning at håndtere dette affald, samt regler om opgørelse af kommunalbestyrelsens betaling herfor. Dette med henblik på gennemførelse af den politiske aftale.

Punkt 3 i den politiske aftale vedrører ansvars- og rollefordeling for emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder. Det fremgår, at affaldsproducerende virksomheder fortsat skal sortere affald i materialefraktioner (og dermed på samme måde som borgerne ikke skal opdele affaldet i hhv. emballageaffald og ikke-emballageaffald i forbindelse med sortering), samt at det konkurrenceudsatte marked for erhvervsaffald, hvor affaldsproducerende virksomheder har frit valg til at vælge private affaldsindsamlere og private affaldsbehandlingsanlæg for det affald, der kan genanvendes, skal fastholdes. Det betyder, at private affaldsindsamlere skal stå for indsamling, afsætning og behandling af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder.

UDKAST

somheder og skal have ansvar for dokumentation og efterlevelse af miljøkrav til høj reel genanvendelse. Det fremgår, at producenter og importører skal kompensere de private affaldsindsamlere økonomisk igennem de kollektive ordninger og dermed alene har et finansielt ansvar. Også i dette afsnit af aftalen fremgår, at producenter og importører skal have mulighed for at lave egne tilbagetagningsordninger, hvor producenter og importører selv eller sammen organiserer tilbage- og returtagning af egne emballager fra affaldsproducerende virksomheder. Denne del af den politiske aftale kan ikke gennemføres fuldt igennem de eksisterende regler i lov om miljøbeskyttelse. Lovforslaget indeholder derfor regler, der skal sikre hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om private affaldsindsamleres forpligtelser til at efterleve krav om reel genanvendelse af affald omfattet af udvidet producentansvar, samt regler om producenter og importørers pligt til at udbetale økonomisk kompensation til de private affaldsindsamlere herfor. Dette med henblik på gennemførelse af den politiske aftale.

Punkt 4 i den politiske aftale vedrører regulering af kollektive ordninger, som kan etableres af producenter og importører, og den økonomiske kompensation af kommunerne for den indsamlingsopgave, som kommunerne varetager, jf. pkt. 2. Kollektive ordninger er foreninger eller private virksomheder som på vegne af producenter og importører kan overtage administrative og praktiske opgaver, som producenter og importører skal løfte. Det fremgår af aftalen, at kompleksiteten i de kollektive ordningers samarbejde med kommunerne skal reduceres, samt at det skal sikres, at opgaven løftes af kollektive ordninger, der reelt kan varetage opgaverne. Det fremgår derfor, at der skal etableres en godkendelsesordning for kollektive ordninger for emballage, samt at en kollektiv ordning skal kunne dække alle emballagefraktioner og være landsdækkende, samt enten være non-profit eller for-profit. Den del af den politiske aftale som omhandler godkendelse af kollektive ordninger kan ikke gennemføres igennem de eksisterende regler i lov om miljøbeskyttelse. Lovforslaget indeholder derfor regler, der skal sikre hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om godkendelse af kollektive ordninger. Dette med henblik på gennemførelse af den politiske aftale.

I forhold til økonomisk kompensation af kommunerne fremgår det af punkt 4, at fastsættelse af omkostningerne for kommunernes indsamling skal ske imellem de parter, der har den nødvendige tekniske indsigt i affaldshåndtering. Det fremgår derfor, at fastsættelse af omkostninger skal ske igennem en forhandlingstilgang, hvor et forhandlingsudvalg bestående af repræsentanter fra kommuner og kollektive ordninger forhandler og aftaler et serviceniveau for kommunernes opgaveløsning. Det fremgår desuden, at den

konkrete kompensation som udgangspunkt fastlægges på to måder ud fra det aftalte serviceniveau: 1) på baggrund af at kommunen udbyder indsamlingsopgaven ud fra det aftalte serviceniveau eller 2) i tilfælde af, at en kommune ikke udbyder indsamlingsopgaven, med baggrund i den tredjedel af udbuddene med sammenlignelige kommunale indsamlingsordninger og aktiviteter, der har den laveste pris. Det fremgår desuden, at kommunerne fortsat – via affaldsgebyret – skal afholde omkostninger til ikke-emballageaffald, samt at kommunerne fortsat skal have mulighed for at sætte et højere serviceniveau end det, som betales af producenter og importører, og at kommunernes omkostninger hertil finansieres over affaldsgebyret. Denne del af den politiske aftale kan ikke gennemføres igennem de eksisterende regler i lov om miljøbeskyttelse. Lovforslaget indeholder derfor regler om, at kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver gebyrer fra producenter og importører til hel eller delvis dækning af kommunalbestyrelsens udgifter til indsamling af emballageaffald, samt regler, der skal sikre hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om et minimumsserviceniveau for kommunalbestyrelsens løsning af indsamlingsopgaven. Dette med henblik på gennemførelse af den politiske aftale.

Punkt 5 i den politiske aftale vedrører den centrale understøttende administration og tilsyn med de nye udvidede producentansvarsordninger. Det fremgår, at kompleksitet i administrationen skal begrænses – særligt for producenter og importører omfattet af flere udvidede producentansvar, samt producenter og importører med små mængder af emballage på markedet. Det fremgår, at producentorganisationen Dansk Producentansvar skal varetage de samme administrative opgaver som i dag, men for alle producentansvarsordninger, og at øvrige administrative opgaver løftes af staten, herunder at sikre, at borgerne oplyses om korrekt håndtering af emballageaffald og at undgå henkastet affald i naturen.

Det fremgår desuden, at der fastsættes en administrativ bagatelgrænse på 8 tons emballage årligt pr. producent og importør som indebærer, at producenter og importører under bagatelgrænsen skal indberette færre oplysninger om de emballager, de sælger, end producenter og importører over bagatelgrænsen. Producenter og importører under bagatelgrænsen skal fortsat afholde omkostninger til affaldshåndtering. Det fremgår desuden, at bagatelgrænsen evalueres i 2027. Denne del af den politiske aftale kan ikke fuldt gennemføres med hjemmel i de gældende regler i lov om miljøbeskyttelse. Lovforslaget indeholder derfor regler, der skal sikre hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om producenter og importører under bagatelgrænsens betaling af håndteringsgebyr til producentregisteret. Dette med henblik på gennemførelse af den politiske aftale.

Under aftalens pkt. 5 fremgår desuden, at producentansvarstilsynet skal sikre efterlevelse af miljøkrav, økonomisk effektivitet og lige konkurrencevilkår mellem producenter og importører og at der skal udarbejdes en tilsynsplan, som løbende revideres, samt at tilsynet styrkes ved at sikre finansiering af tilsynet igennem producentfinansiering.

Den del af den politiske aftale, som omhandler gebyrfinansiering af tilsynet, kan ikke gennemføres igennem de eksisterende regler i lov om miljøbeskyttelse. Lovforslaget indeholder derfor regler, der skal sikre hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, at producenter og importører skal betale gebyr til hel eller delvis dækning af omkostninger forbundet med offentlige myndigheders tilsyn. Dette med henblik på gennemførelse af den politiske aftale.

Punkt 6 i den politiske aftale vedrører organisering af engangsplastdirektivets oprydningsansvar for engangsplastprodukter. Det fremgår, at oprydningsansvaret for de 8 engangsplastprodukter skal være et finansielt ansvar, hvor kommuner og stat fortsat varetager renhold i det offentlige rum, men med finansiering fra producenter og importører i en gebyrordning. Det fremgår blandt andet, at betalingsbidraget fra producenter og importører skal fastsætte på baggrund af opgørelser af henkastede affaldsmængder og omkostninger til renhold, og at disse opgørelser skal gennemføres hvert 3. år med inddragelse af interessenter og viden og kompetencer fra bl.a. frivillige organisationer i det omfang, at det er muligt. Oprydningsansvaret for filtre til tobaksvarer og engangsplastflasker omfattet af pant- og retursystemet er gennemført ved bekendtgørelse pr. 5. januar 2023. Lovforslaget indeholder forslag til nyaffattelse af de gældende regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger, herunder forslag om en eksplisit bemyndigelse for miljøministeren til at fastsætte regler om gebyrer for oprydning m.v.

Det blev endelig besluttet i den politiske aftale, at ordningen skal evalueres efter 2 år.

2.4. EU-kommissionens forslag til en ny emballageforordning

EU-Kommissionen fremlagde i november 2022 et forslag til en ny emballageforordning som skal erstatte Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald med senere ændringer (emballage-direktivet). Kommissionens forslag adresserer en række udfordringer for det indre marked, herunder ulige vilkår for markedsføring af emballager, hindringer for markedet for genanvendelse og dermed behov for en harmoniseret lovgivningsramme.

Forslaget indeholder initiativer, der skal understøtte forebyggelse af emballageaffald, fremme af emballager, der kan genbruges og genpåfyldes, fremme af bedre emballagedesign, fremme mere og bedre genanvendelse af emballageaffald ved bl.a. krav om mærkning af emballage med affaldspiktogrammer. Forslaget fastholder krav om udvidet producentansvar for emballage med forslag om i et vist omfang at harmonisere medlemsstaternes organisering af udvidede producentansvarsordninger og regulering af kollektive ordninger, herunder forslag om harmonisering af kriterier for miljøgraderede bidrag. Forslaget indeholder desuden krav om etablering af et pant- og retursystem på visse drikkevareemballager af plast og aluminium, som det kendes fra det danske pant- og retursystem.

En forordning med det foreslåede indhold vil have forrang for nationale regler. Det kan være nødvendigt at tilpasse den nationale ordning for udvidet producentansvar afhængigt af forordningens nærmere indhold. Ministeriet vurderer dog på nuværende tidspunkt (juni 2023), at det foreliggende forslag til forordningstekst giver den fornødne fleksibilitet i forhold til medlemsstaternes organisering af det udvidede producentansvar for emballage, herunder mulighed for at fastholde en strømlinet indsamling, hvor emballageaffald indsamles sammen med ikke-emballageaffald.

Det forventes (juni 2023), at forhandlingerne om Kommissionens forslag afsluttes medio 2024 med efterfølgende frist for implementering primo 2027.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Producentansvar for emballage

3.1.1. Producentansvarets roller og ansvarsfordeling

3.1.1.1. Emballageproducenternes opgaver og ansvar

3.1.1.1.1. Gældende ret

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1, regulerer hvem, der er ansvarlig for håndtering af emballage og emballageaffald, og hvem der skal afholde omkostningerne i forbindelse hermed. Bestemmelsen forpligter producenter og importører, der markedsfører emballerede produkter i Danmark, til at tilbage tage og særskilt håndtere affald fra disses markedsførte produkter for egen regning, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2. Der påhviler således som udgangspunkt producenter og importører både et organisatorisk og et finansielt ansvar, hvor producenter og importører både skal organisere og varetage indsamling og affaldsbehandling, samt afholde omkostningerne hertil. § 9 p, stk. 1, indebærer derved en handlepligt for producenter og importører, hvilket vil sige, at en producent eller impor-

UDKAST

tør, i det omfang denne ikke selv ønsker at påtage sig den fysiske tilbagetagning af affaldet, har initiativforpligtigelsen til at iværksætte en ordning, hvor det pågældende affald kan tages tilbage. Bestemmelsen har alene virkning for emballage, som er markedsført som del af et emballeret produkt efter den 31. december 2024.

Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 112 som fremsat, side 19, at henvisningen til § 44 og § 45, stk. 2, der omhandler ansvar og forpligtelser for private og kommunale affaldsaktører og den generelle organisering af affaldshåndteringen i Danmark, blev indsat for at kunne bevare de kommunale indsamlingsordninger for emballageaffald samtidig med, at der indføres udvidet producentansvar for emballage. Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at opgaven med at indsamle emballageaffald og dermed også kompetencen til at varetage indsamlingsopgaven uden henvisningen alene ville ligge hos producenter og importører.

Bestemmelsen har til formål at gennemføre emballagedirektivets artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/852/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (emballagedirektivet), hvorefter der senest den 31. december 2024 oprettes ordninger for udvidet producentansvar for al emballage i overensstemmelse med artikel 8 og 8 a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/851/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald (affaldsrammedirektivet).

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 6, 2. pkt., at producenter og importører af emballerede produkter uanset den kommunale affaldsordning for husholdninger er berettiget til at tilbagetage affald af emballage fra private husholdninger i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.

Det følger af § 9 p, stk. 5, at producenter og importører kan blive tildelt kommunalt indsamlet emballageaffald, og herved blive ansvarlige for affald af emballage, som de ikke har markedsført. For en nærmere gennemgang af § 9 p, stk. 5, henvises til afsnit 3.1.1.4.1.

Det fremgår desuden af § 9 p, stk. 7, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af emballerede produkter, som sælges til brug for erhvervsdrivende, kan aftale med den erhvervsdrivende, at denne overtager forpligtelsen til håndtering af emballageaffald, forudsat at producenten eller importøren registrerer aftalen i producentregisteret, jf. § 9 æ.

3.1.1.1.2. Politisk aftale

Punkt 2 i den politiske aftale vedrører ansvars- og rollefordeling mellem kommuner og producenter/kollektive ordninger i relation til indsamling og affaldsbehandling af affald med emballageaffald i fra husholdninger. Det fremgår, at kommunerne fortsat skal være ansvarlige for indsamling af affald fra borgerne på en måde, hvor plast, glas, pap, papir, metal, mad- og drikkevarekartoner fortsat sorteres i samme indsamlingsmateriel, samt at de pågældende indsamlede affaldsfraktioner, skal overdrages til producenter via kollektive ordninger, således at disse aktører overtager ansvaret for den videre affaldsbehandling.

Punkt 3 i den politiske aftale vedrører ansvars- og rollefordeling for emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder. Det fremgår, at affaldsproducerende virksomheder fortsat skal kunne sortere affald i materialefraktioner og ikke opdelt i hhv. emballageaffald og ikke-emballageaffald, samt at det konkurrenceudsatte marked for erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse skal fastholdes, således at affaldsproducerende virksomheder fortsat har frit valg til at vælge private affaldsindsamlere og private affaldsbehandlingsanlæg for det affald, der kan genanvendes.

Det fremgår desuden, at producenter både ift. husholdninger og affaldsproducerende virksomheder skal have mulighed for at lave egne tilbagetagingsordninger, hvor producenterne selv eller sammen organiserer tilbage- og returtagning af egne emballager.

3.1.1.1.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljøministeriet har vurderet det hensigtsmæssigt at præcisere og tydeliggøre producenters og importørers ansvar for emballerede produkter for at kunne udmønte den politiske aftale. Dette på en måde, hvor producenter og importører af emballerede produkter som hovedregel pålægges både det finansielle og det organisatoriske ansvar, men med en bemyndigelses hjemmel for miljøministeren til at pålægge kommunalbestyrelsen eller den emballageaffaldsproducerende virksomhed helt eller delvist at udføre de organisatoriske pligter for producenters og importørers regning. Det er Miljøministeriets vurdering, at producenters og importørers pligt til selv at foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering fortsat bør være udgangspunktet i loven af hensyn til klarhed i lovgivningen.

Ministeriet har desuden vurderet, at det skal være muligt for producenter og importører at kunne løfte sit ansvar ved at indsamle, transportere og behandle en mængde emballageaffald svarende til sin markedsandel, men hvor emballagen er markedsført i Danmark af andre producenter og importører.

Baggrunden herfor er praktiske og logistiske årsager, hvor der er sandsynlighed for, at en borger eller affaldsproducerende virksomhed i forbindelse med affaldssortering blander affald fra flere producenter og importører sammen. I en sådan situation er det hensigtsmæssigt både økonomisk og miljømæssigt at lade producenten eller importøren håndtere dette affald med henblik på at løfte sit producentansvar uden at skulle opdele affaldet i affald af egne produkter og andre producenter og importørers produkter.

Det foreslås at nyaffatte § 9 p, stk. 1, således, at producenter og importører af emballage for egen regning skal foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage, medmindre dette udgangspunkt fraviges i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 2, se nærmere herom under afsnit 3.1.1.2.

Miljøministeriet har desuden overvejet, om bemyndigelsen i § 9 p, stk. 7, fortsat er relevant. Hensigten bag § 9 p, stk. 7 er, at en affaldsproducerende virksomhed til trods for det udvidede producentansvar skal have mulighed for selv at vælge privat affaldsindsamler. Det er hensigten at fastsætte regler om, at producenter og importører alene skal have et finansielt ansvar for erhvervsemballageaffald, idet det er hensigten af pålægge de emballageaffaldsproducerende virksomheder det operationelle ansvar for håndteringen af dette affald. Miljøministeriet vurderer derfor, at § 9 p, stk. 7, med lovforslaget bliver overflødig. Det foreslås derfor at ophæve den eksisterende § 9 p, stk. 7.

For en nærmere beskrivelse af bestemmelsens ikrafttrædelse, herunder hvilket emballageaffald, der er pligt til at tage tilbage, henvises til lovforslagets § 4 og bemærkningerne hertil.

3.1.1.2. Kommunalbestyrelses og affaldsproducerende virksomheders pligt til at sikre affaldshåndtering af emballageaffald

3.1.1.2.1. Gældende ret

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1, regulerer hvem, der er ansvarlig for håndtering af emballage og emballageaffald, og hvem der skal afholde omkostningerne i forbindelse hermed. Bestemmelsen forpligter producenter og importører, der markedsfører emballerede produkter i Danmark, til at tilbagetage og særskilt håndtere affald fra disses markedsførte produkter for egen regning, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2.

Kommunalbestyrelsen indsamler efter gældende regler affald fra husholdninger, jf. § 45, stk. 1 og regler udstedt i medfør af § 45, stk. 2.

Fsva. erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse må kommunen som udgangspunkt ikke etablere affaldsordninger for eller tilbyde indsamling heraf, bortset fra på kommunale genbrugspladser, jf. § 49 d, stk. 1 og 2.

Det er den affaldsproducerende virksomhed, som har ansvaret for håndtering af sit affald. Den affaldsproducerende virksomhed kan overdrage ansvaret for sit affald til for eksempel en indsamlingsvirksomhed eller et genanvendelsesanlæg, jf. miljøbeskyttelseslovens § 44, stk. 4, og regler udstedt i medfør heraf. Det betyder, at indsamling og sikring af den videre behandling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse, herunder emballageaffald, typisk varetages af registrerede og godkendte private affaldsindsamlere efter nærmere aftale med de affaldsproducerende virksomheder.

Kommunalbestyrelsen kan dog i visse tilfælde tilbyde indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse, herunder emballageaffald, jf. § 49 d, stk. 2 og stk. 3. Det er således muligt for kommunalbestyrelsen at indsamle erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret af virksomheder, der producerer affald, som i art og mængde svarer til en husholdnings, samt på øer uden fast broforbindelse eller i kommunalbestyrelsens egne institutioner og virksomheder.

Kommunalbestyrelsen kan som udgangspunkt ikke deltage i aktiviteter forbundet med behandling af det indsamlede affald egnet til materialenyttiggørelse, jf. § 49 b, stk. 1, men skal derimod udbyde behandlingen, jf. § 49 e. Der er visse undtagelser til dette, jf. § 49 b, stk. 2 og 3, § 49 c, stk. 1, og § 49 g, stk. 1.

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 3, at når en kommunal indsamlingsordning er etableret, må indsamlingen af det affald, der er omfattet af ordningen, kun finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning eller bemyndigelse.

Som en undtagelse herfra har erhvervsvirksomheder lov til at benytte sig af private affaldsindsamlere fsva. indsamling af forbrændingsegnet erhvervsaffald og erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse, jf. miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 6, 1. pkt.

3.1.1.2.2. Politisk aftale

Se afsnit 3.1.1.1.2.

3.1.1.2.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljøministeriet har vurderet det nødvendigt at præcisere og tydeliggøre, at kommunalbestyrelsen og emballageaffaldsproducerende virksomheder i

UDKAST

visse tilfælde helt eller delvist skal foranstalte indsamling, transport og behandling af emballageaffald for producenterne og importørernes regning. Dette af hensyn til at kunne udmønte den politiske aftales pkt. 2 og 3 om ansvars- og rollefordeling.

Med forslaget vil § 9 p, stk. 1, og regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 2 have forrang for andre regler, der fastsættes i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 44 og § 45, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 2, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om, at det operationelle ansvar for indsamling, transport og behandling af emballageaffald helt eller delvist skal påhvile kommunalbestyrelsen eller de emballageaffaldsproducerende virksomheder. Dette vil indebære, at producenter og importører alene vil have et finansielt ansvar for de dele af affaldshåndteringen, som omfattes af disse regler. Producenten eller importøren vil i det omfang bestemmelsen anvendes dermed ikke have det organisatoriske ansvar for at foranstalte tilbagetagning og affaldshåndtering eller initiativforpligtigelsen til at sikre, at det sker, men alene et finansielt ansvar.

Det er forventningen at anvende bemyndigelsen til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen har pligt til at foranstalte husstands-nær indsamling af affaldsfraktioner med emballageaffald i (plast, glas, papir, pap, mad- og drikkekartoner, metal, restaffald og farligt affald) for producenter og importørers regning i overensstemmelse med gældende regler herom udstedt i medfør af § 45, stk. 2. For en beskrivelse af kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage indsamlet affald til producenter og importører henvises til afsnit 3.2.1. nedenfor. Husholdningernes pligt til at benytte kommunale affaldsordninger eller producenter og importørers egne tilbagetagningsordninger ændres ikke med forslaget.

Det er desuden hensigten at anvende bemyndigelsen til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen har pligt til at foranstalte indsamling af emballageaffald, der korrekt sorteres som en del af restaffaldet og emballageaffald, der korrekt sorteres som farligt affald, og pligt til at foranstalte den videre transport og behandling heraf. For de opgaver, som kommunalbestyrelsen forpligtes til at varetage, vil producenter og importører alene have det finansielle ansvar. Det finansielle ansvar fordeles mellem producenter og importører i tildelingen, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil. Producenter og importørers betaling til kommunalbestyrelsen vil ske igennem et gebyr efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 18, jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

UDKAST

Det er desuden hensigten, at anvende bemyndigelsen til at fastsætte et finansielt ansvar for indsamling af emballageaffald i kommunale bringeordninger (for eksempel kommunale genbrugspladser). Denne indsamling foregår på forskellige måder i kommunerne i dag og der pågår arbejde med at kortlægge, hvordan emballageaffald i dag indsamles i kommunale bringeordninger. På den baggrund skal der tages stilling til, om emballageaffald indsamlet i kommunale bringeordninger skal overdrages til producenters og importørers videre håndtering, eller om kommunalbestyrelsen skal forpligtes til at varetage den videre transport og behandling af dette. I fastlæggelse af løsningen vil ministeren tage hensyn til mængder af ikke-emballageaffald i emballageaffaldsfraktioner i de pågældende bringeordninger. Det er hensigten, at bringeordningerne vil blive inkluderet i producentansvaret i flere faser. Første fase forventes at inkludere typer af emballageaffald, som typisk indsamles i bringeordninger frem for henteordninger, herunder træemballageaffald og stort papemballageaffald. Ansvaret fordeles mellem producenter og importører i tildelingen, jf. den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil. Producenters og importørers betaling til kommunalbestyrelsen vil ske igennem et gebyr, jf. den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 15.

Det er ikke hensigten at begrænse kommunalbestyrelsens mulighed for at tilbyde affaldsordninger for erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse, jf. lovens § 49 d. For en nærmere beskrivelse af, hvordan denne undtagelse håndteres i forhold til betalinger i producentansvaret henvises til afsnit 3.1.2.1. og 3.1.2.2. nedenfor.

Det er hensigten at lave en overgangsordning for indgåede kommunale kontrakter om behandling af emballageaffald, som løber længere end 31. december 2024, og som er baseret på udbud.

Det er hensigten at lave en overgangsordning for kommuner, der efter 31. december 2024 deltager i aktiviteter forbundet med behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse på et helt eller delvist kommunalt ejet behandlingsanlæg i et selskab, jf. miljøbeskyttelseslovens § 49 g og § 49 h.

Overgangsordningerne laves af hensyn til at undgå strandede omkostninger.

For kommunale kontrakter om behandling af emballageaffald er det hensigten at fastsætte regler om, at kontrakter kan udløbe efter 31. december 2024, hvis kontrakten er indgået inden datoen for fremsættelse af dette lovforslag (forventeligt primo november 2023). Dette af hensyn til at sikre, at det om-

UDKAST

fattede affald i videst muligt omfang overdrages til producenter og importører eller disses kollektive ordninger fra det udvidede producentansvar får virkning.

Såfremt kommunalbestyrelsen har indgået en kontrakt om behandling af det omfattede affald efter datoen for fremsættelsen af dette lovforslag (forventeligt primo november 2023) skal kommunalbestyrelsen, uanset kontraktens længde og optioner om kontraktforlængelse, overdrage det omfattede affald til producenter og importører eller disses kollektive ordninger den 31. december 2024. Det betyder, at kommunalbestyrelsen skal indrette sine udbud og kontraktindgåelse vedrørende behandling, så det er muligt at overdrage affaldet den 31. december 2024, hvis de indgår kontrakt om behandling af det omfattede affald efter datoen for fremsættelsen af dette lovforslag. Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen skal overdrage husholdningsaffald i fraktionerne pap, papir, glas, plast, mad- og drikkekartoner og metal, jf. afsnit 3.2.1. Det forventes endvidere, at der vil blive fastsat regler om overdragelse af affald iblandet det husholdningsaffald i de nævnte fraktioner, herunder fra virksomheder og fra bringeordninger. Endelig er det forventningen, at der vil blive fastsat regler om overdragelse af særskilt indsamlet emballageaffald i kommunale bringeordninger (genbrugspladser).

Den foreslåede overgangsordning betyder, at såfremt en kommunalbestyrelse indgår kontrakt om behandling af det omfattede affald efter datoen for fremsættelse af dette lovforslag, kan kommunalbestyrelsen risikere at skulle betale kontraktsparten en erstatning eller lignende, som følge af, at kontrakten må ophæves pr. 31. december 2024.

Fsva. kommunale bringeordninger er det hensigten at fastsætte en længere overgangsperiode, således at skæringsdatoen for, hvornår kommunalbestyrelsen senest skal have indgået kontrakt om affaldsbehandling for, at kontrakten må udløbe bliver sat ved høringsdatoen for den kommende bekendtgørelse, der udmønter disse regler. Hensynet hertil er, at der endnu ikke er taget stilling til, om emballageaffald i kommunale bringeordninger skal overdrages til producenter og importørers videre håndtering, og at det dermed ikke er muligt for kommunalbestyrelserne at indrette sig efter lovforslaget. Den særlige overgangsperiode for bringeordninger vil ikke gælde bringeordninger for papaffald, da disse ordninger forventes at være omfattet fra start.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne udnytte optioner, hvis udnyttelsen indebærer, at affaldet ikke kan

UDKAST

overdrages til producenterne efter reglerne, når det udvidede producentansvar får virkning.

En kommunalbestyrelse, der deltager i aktiviteter forbundet med behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse, som med lovforslaget skal overdrages til producenter og importører eller disse kollektive ordninger fra den 31. december 2024, på et helt eller delvist kommunalt ejet behandlingsanlæg i et selskab, jf. miljøbeskyttelseslovens § 49 g og § 49 h, er det hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen, der er medejer af anlægget og har meldt deres deltagelse i overgangsordningen til Forsyningstilsynet kan vælge at udbyde behandling af affald i overensstemmelse med reglen herom i miljøbeskyttelseslovens § 49 e, i stedet for at overdrage affaldet. Der er forventeligt tale om følgende kommuner: Holstebro, Lemvig, Skive og Struer, Aalborg, Brønderslev, Hjørring, Jammerbugt, Mariagerfjord, Rebild, Billund, Hedensted, Herning, Ikast-Brande, Ringkøbing Skjern, Varde og Randers.

Kommunalbestyrelsen vil således med den påtænkte overgangsordning kunne udbyde behandling af det omfattede affald i stedet for at overdrage det til producenter og importører eller disse kollektive ordninger fra den 31. december 2024. Producenter og importører vil i disse tilfælde skulle afholde kommunalbestyrelsens omkostninger til behandlingen, eller have nedsat det samlede gebyr for indsamling og behandling, hvis det indsamlede affald kan afhændes med gevinst for kommunen.

Kommunalbestyrelsen vil alene kunne anvende den foreslåede overgangsordning til indgåelse af kontrakter, der løber til den 30. juni 2027, hvor kommunalbestyrelsens mulighed for at deltage i aktiviteterne udløber. Såfremt klima-, energi og forsyningsministeren forlænger undtagelsen for deltagelse i behandlingsaktiviteter, jf. L 2022 898, § 3, stk. 5, vil overgangsordningen beskrevet ovenfor blive forlænget tilsvarende.

I forhold til emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder er det hensigten at anvende bemyndigelsen til at fastsætte regler om, at affaldsproducerende virksomheder har pligt til at foranstalte indsamling, transport og behandling af emballageaffald. For disse opgaver vil producenter og importører alene have det finansielle ansvar. Den affaldsproducerende virksomhed vil kunne løfte sit ansvar på samme måde som i dag, herunder ved overdragelse af affaldet til en privat affaldsindsamler eller til kommunalbestyrelsen, hvis denne tilbyder indsamling af erhvervsaffald.

Producenters og importørers finansielle ansvar fordeles mellem dem, jf. den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

Producenters og importørers betaling til de affaldsproducerende virksomheder vil ske igennem en kompensation, jf. den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 8.

I de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen efter de til enhver tid gældende regler herom kan tilbyde at indsamle emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder og i indsamlingen blander dette sammen med emballageaffald fra husholdninger, er det hensigten at fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal overdrage det indsamlede affald til producenter og importører svarende til det, der vil gælde for overdragelse af indsamlede affald fra husholdninger. Dette beskrives nærmere i afsnit 3.2.1.

Det finansielle ansvar for indsamling, transport og behandling af emballageaffald og de heraf følgende betalingsstrømme mellem producenter af husholdningsemballage, producenter af erhvervsemballage og emballageaffaldsproducerende virksomheder, som anvender en kommunal indsamlingsordning, og kommunalbestyrelsen beskrives nærmere i afsnit 3.1.2 og 3.2.

I det omfang, der fastsættes regler om, at ansvar for håndtering af emballageaffald påhviler kommunalbestyrelsen eller affaldsproducerende virksomheder vil de almindelige regler om håndtering af affald efter særligt miljøbeskyttelseslovens § 44 og § 45 og regler udstedt i medfør heraf finde anvendelse for håndteringen af emballageaffaldet. Det er forventningen, at ministeren vil fastsætte mål for genanvendelsen af erhvervsaffald med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 44, stk. 1.

3.1.1.3. Minimumsserviceniveau for kommunal indsamling af emballageaffald

3.1.1.3.1. Gældende ret

I medfør af § 45, stk. 1, er det kommunalbestyrelsen, der forestår håndtering af affald, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven. Det fremgår af § 45, stk. 2, at miljøministeren fastsætter regler om kommunale affaldsordninger. Bemyndigelsen er bl.a. udnyttet til at fastsætte regler om kommunale indsamlingsordninger i bekendtgørelse om affald (affaldsbekendtgørelsen). Affaldsbekendtgørelsen stiller i kapitel 6 krav om kommunalbestyrelsens etablering af forskellige affaldsordninger for husholdninger og affaldsproducerende virksomheder. Herunder fastsættes forskellige indholdsmæssige krav til ordningerne, herunder om det skal være indsamlingsordninger i form af hente- eller bringeordninger, om brug af piktogrammer for husholdninger og om husholdningers sortering, samt hvilke muligheder kommunalbestyrelsen har for kombineret indsamling.

Som gennemgået under afsnit 3.1.1.1 om § 9 p, stk. 1, har producenter og importører, der markedsfører emballerede produkter i Danmark, pligt til at tilbagetage og særskilt håndtere affald fra deres emballager for egen regning, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2. Der er ikke i dag fastsat særlige regler efter § 44 og § 45, stk. 2, vedrørende kommunalbestyrelsens forpligtelser efter ikrafttræden af regler om producentansvar for emballage.

3.1.1.3.2. Politisk aftale

Punkt 4 i den politiske aftale vedrører økonomisk kompensation af kommunerne for indsamling af emballageaffald, jf. afsnit 2.3. Det fremgår, at fastsættelse af omkostninger skal ske igennem en forhandlingstilgang, hvor repræsentanter fra kommuner og kollektive ordninger forhandler og aftaler et serviceniveau for indsamlingsopgaven. Det fremgår, at serviceniveauet skal sikre, at EU-genanvendelsesmål kan efterleves og at den strømlinede indsamling, som blev aftalt med Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi, bibeholdes. Det fremgår desuden, at kommunerne fortsat skal have mulighed for at fastsætte et højere serviceniveau end det, som betales af producenterne, og at kommunernes omkostninger hertil skal finansieres over affaldsgebyret. Det fremgår også, at kommunerne fortsat – via husholdningernes affaldsgebyr – skal afholde omkostninger til indsamling og behandling af den andel af de omfattede fraktioner, der ikke er emballageaffald.

3.1.1.3.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag ikke regler om eller hjemmel til at gennemføre regler om fastsættelse af et minimumsserviceniveau for de opgaver, som kommunalbestyrelsen forpligtes til at varetage på vegne af producenter og importører, jf. afsnit 3.1.1.2., herunder forpligtelse til, at producenter og importører afholder omkostninger svarende til et fastsat serviceniveau.

Miljøministeriet vurderer, at minimumsserviceniveauet bør fastsættes i regler for at sikre, at kommunalbestyrelsen forpligtes til at opkræve betaling fra producenter og importører i overensstemmelse med udbudspriser for minimumsserviceniveauet, jf. afsnit 3.1.2.1.

Det foreslås derfor, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om et minimumsserviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald. Dette til brug for opgørelse af omkostninger.

UDKAST

Det er hensigten, at der i første omgang vil blive fastsat regler om et minimumsserviceniveau for kommunalbestyrelsens husstandsnære indsamling af affaldsfraktionerne: plast, glas, papir, pap, metal og mad- og drikkekartoner. Indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald, i øvrige kommunale indsamlingsordninger i form af bringeordninger (f.eks. genbrugspladser), samt husstandsnær indsamling af emballageaffald korrekt sorteret som farligt affald og emballageaffald, der er korrekt sorteret som restaffald, vil også være omfattet af den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om et minimumsserviceniveau. Bemyndigelsen forventes dog i første omgang ikke udnyttet, fordi opgørelsen af omkostninger til indsamling i de pågældende indsamlingsordninger ikke nødvendigvis baseres på udbudspriser eller at emballageandelen af de pågældende affaldsfraktioner er lille, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, og bemærkningerne hertil.

Det er hensigten, at miljøministeren fastsætter minimumsserviceniveauet på baggrund af en indstilling om et minimumsserviceniveau fra et frivilligt forhandlingsudvalg bestående af repræsentanter fra kommuner og producenter og importører eller disses kollektive ordninger. Hvis miljøministeren afviger fra forhandlingsudvalgets indstilling i fastsættelsen af minimumsserviceniveauet, vil ministeren begrunde afvigelsen over for forhandlingsudvalget. Hvis forhandlingsudvalget vælger ikke at indstille et minimumsserviceniveau, er det hensigten, at minimumsserviceniveauet fastsættes på baggrund af en faglig indstilling fra Miljøstyrelsen. Minimumsserviceniveauet skal bl.a. leve op til eksisterende krav i affaldsbekendtgørelsen om strømli-net indsamling (ensartet indsamling på tværs af landet), samt understøtte, at de EU-fastsatte genanvendelsesmål, der følger af emballagedirektivets artikel 6, litra f-i, og affaldsrammedirektivets artikel 11, stk. 2, litra c-e, og regler, der i øvrigt vil blive fastsat i ny bekendtgørelse om udvidet producentansvar for emballage, opnås.

Forhandlingsudvalget kan desuden indstille, hvor ofte minimumsserviceniveauet bør revideres, så det følger med udviklingen i affaldssektoren.

Det foreslås endvidere, at kommunerne forpligtes til at tilrettelægge deres indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald, så det som minimum opfylder det fastsatte serviceniveau.

Det er i den forbindelse hensigten at fastsætte regler om overgangsordninger, således at kommunalbestyrelsens pligt til som minimum at indsamle i overensstemmelse med minimumsserviceniveauet følger de overgangsordninger, der fastsættes om opkrævning af gebyret til producenter og importører eller disses kollektive ordninger for kommunalbestyrelsens udførelse

af indsamlingsopgaven, jf. afsnit 3.1.2.1.3. Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen generelt, dvs. også uden for de foreslåede overgangsordninger, kan lade kontrakter om indsamling udløbe, selvom minimumsserviceniveauet skulle blive ændret ved bekendtgørelse i mellemtiden.

For nærmere om bemyndigelsen til at fastsætte et minimumsserviceniveau og om kommunalbestyrelsens pligt til at følge det henvises til lovforslagets § 1, nr. 8 og 37, og bemærkningerne hertil.

3.1.1.4. Tildeling af kommunalt indsamlet affald og fordeling af det finansielle ansvar mellem emballageproducenter

3.1.1.4.1. Gældende ret

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 5, 1. pkt., fastlægger, at miljøministeren fastsætter regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet emballageaffald omfattet af § 9 p, stk. 1, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører og det produktmæssige og materiale-mæssige dækningsområde. Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 1, nr. 1, at miljøministeren kan henlægge kompetencen til at administrere tildelingsordninger efter § 9 p, stk. 5, til en privat organisation.

Efter gældende regler kan en producent eller importør i en tildelingsordning blive ansvarlig for emballageaffald fra anden emballage end den emballage, som producenten eller importøren selv har markedsført, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 112 som fremsat, side 36. Bemyndigelsen giver ikke ministeren mulighed for at fastsætte regler om tildelingsordninger for emballageaffald, der indsamles af andre end kommunalbestyrelsen. Det fremgår af § 9 p, stk. 5, 2. pkt., at ministeren kan fastsætte regler om øvrige forhold vedrørende indsamling og sortering af emballageaffald.

Efter forarbejderne til den gældende bestemmelse skal hver producent og importør tildeles en andel af de kommunalt indsamlede mængder emballageaffald, som de i forhold til deres markedsandel har pligt til at tilbagetage, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 112 som fremsat, side 38. Dermed følger det af gældende ret, at alle producenter og importører tildeles kommunalt indsamlet affald uanset producentens og importørens markedsandel og andel af det kommunalt indsamlede emballageaffald.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 æ, stk. 1, kan miljøministeren fastsætte regler om myndigheders pligt til at indgive oplysninger til producentregistre.

3.1.1.4.2 Politisk aftale

Det fremgår af den politiske aftale, at kommunerne fortsat skal være ansvarlige for indsamling af affald fra borgerne, og at de affaldsfraktioner, hvori der indgår emballageaffald, skal overdrages til producenter og importører via kollektive ordninger, således at disse aktører overtager ansvaret for den videre affaldsbehandling.

Det fremgår endvidere, at affaldsproducerende virksomheder fortsat skal kunne sortere affald i materialefraktioner, samt at det konkurrenceudsatte marked for erhvervsaffald, hvor virksomheder har frit valg til at vælge private affaldsindsamlere og private affaldsbehandlingsanlæg for det affald, der kan genanvendes, skal fastholdes. Det betyder, at private affaldsindsamlere fortsat skal stå for indsamling, afsætning og behandling af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder. Det fremgår desuden, at producenterne skal kompensere de private affaldsindsamlere økonomisk igennem de kollektive ordninger og dermed alene har et finansielt ansvar.

Det fremgår endvidere, at kollektive ordninger skal kunne dække alle materialefraktioner og være landsdækkende.

3.1.1.4.3 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljøministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt fortsat at have en tildelingsordning for kommunalt indsamlet emballageaffald fra husholdninger, hvor der sker en geografisk fordeling på kommuneniveau af kommunalt indsamlet affald. Dette på en måde hvor producenter og importører eller disses kollektive ordninger baseret på deres markedsandel, forpligtes til i en given tildelingsperiode at afhente indsamlet affald fra en given kommune.

Det foreslås at nyaffatte den gældende § 9 p, stk. 5, så miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om tildeling af kommunalt indsamlet emballageaffald fra husholdninger, herunder om den geografiske fordeling af emballageaffald mellem producenter og importører eller disses kollektive ordninger. Det foreslås endvidere, at bemyndige ministeren til at fastsætte regler om tildeling af forpligtelser til betaling til kommunalbestyrelsen for opgaver relateret til indsamling, transport og affaldsbehandling, som kommunalbestyrelsen varetager, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører eller disses kollektive ordninger.

For at sikre en klar ansvarsfordeling af det foreslåede finansielle ansvar for emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder, jf. afsnit 3.1.1.2.3., vurderer Miljøministeriet, at det er hensigtsmæssigt også at tildele betalingsforpligtelser til producenter og importører eller disses kollektive ordninger. Det foreslås derfor, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om

tildeling af forpligtelser til betaling til emballageaffaldsproducerende virksomheder for indsamling, transport og behandling af deres emballageaffald, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører eller disses kollektive ordninger. Hensynet bag forslaget er at sikre et gennemskueligt system for de affaldsproducerende virksomheder i forhold til, hvilken producent, importør eller kollektiv ordning, der kan søges økonomisk kompensation hos til dækning af omkostninger til håndtering af emballageaffald. Hensynet er desuden at sikre geografisk og materialemæssig dækning af hele landet, samt en fordeling af omkostninger på producenter og importører af erhvervsemballage baseret på disses markedsandel.

Det er aktuelt hensigten at delegerer opgaven med at træffe afgørelser om tildeling, herunder tildeling for kommunalt indsamlet emballageaffald og tildeling af det finansielle ansvar for erhvervsemballageaffald til producentregisteret (Dansk Producentansvar).

Ordningerne for tildeling og fordeling af ansvar for hhv. kommunalt indsamlet affald og finansielt ansvar for erhvervsemballageaffald forventes udregnet på baggrund af indberettede data om bl.a. markedsførte mængder pr. producent og importør, affaldsdata om indsamlede mængder affald pr. kommune og affaldsdata om udbetalt økonomisk kompensation til affaldsproducerende virksomheder pr. kommune. Data om markedsførte mængder anvendes til at beregne en producent og importørs markedsandel og dermed andel af den samlede affaldsmængde pr. materialekategori. Affaldsdata anvendes til at fordele geografiske områder (kommuner) til producenter og importører eller disses kollektive ordninger svarende til den beregnede markedsandel.

Det forventes desuden, at der i tildelingen skal tages højde for kontinuitet i hvilke kommuner en producent og importør eller dennes kollektive ordning tildeles, samt en geografisk rimelig fordeling. Det er desuden hensigten, at tildelingsordningen for kommunalt indsamlet affald i videst muligt omfang vil tage højde for de forskelle, der er i kommunale indsamlingsordninger i forhold til, hvilke materialefraktioner, der indsamles kombineret. Således er det hensigten at fastsætte krav om, at kommuner vil skulle indberette oplysninger om, hvordan deres affaldssortering er indrettet efter § 9 æ, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven. Den geografiske tildeling indebærer, at alt kommunalt affald skal håndteres i det tildelte geografiske område i tildelingsperioden, samt at det finansielle ansvar for at udbetale økonomisk kompensation til affaldsproducerende virksomheder, gælder for alle, der inden for reglerne, anmoder om dette i tildelingsperioden.

UDKAST

Begge tildelingsordninger vil være tidsmæssigt afgrænset til en tildelingsperiode, hvorefter tildelingen beregnes igen på baggrund af nye data om markedsførte mængder og affaldsdata, samt hensyntagen til hhv. over- eller underindsamling eller over- eller underkompensation i forhold til det forventede i den forudgående tildelingsperiode eller kalenderår. Miljøministeriet har overvejet hvilken længde, der er passende for tildelingsperioder. Ministeriet har vurderet, at tildelingsperioden til en start bør være 12 måneder, som det kendes fra eksisterende producentansvarsordninger, idet de data om markedsførte mængder og affaldsdata, som de første tildelinger vil være baseret på, vil være behæftet med stor usikkerhed. En ny tildeling indebærer potentielt ændringer i, hvilke geografiske områder (kommuner) producenter og importører eller disses kollektive ordninger har fået tildelt. I relation til det kommunalt indsamlede affald indebærer det f.eks. opbygning af nye samarbejdsrelationer i forbindelse med overdragelse af affald. Miljøministeriet vurderer, at det på sigt kan være hensigtsmæssigt at have længere tildelingsperioder, hvor der med længere mellemrum ændres i fordelingen af de geografiske områder, idet dette vil reducere kompleksiteten og samlet set kan være mere effektivt for de parter, der indgår i tildelingen.

Det er Miljøministeriets forventning, at de geografiske tildelinger i langt overvejende grad vil ske til kollektive ordninger på vegne af producenter og importører og i meget lille grad til producenter og importører, der ikke er medlem af en kollektiv ordning. Forventningen er, at producenter og importører, der ikke er med i en kollektiv ordning ikke vil have en markedsandel, der svarer til affaldsmængderne i et relevant geografisk område i en given tildelingsperiode.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke regler om eller hjemmel til at fastsætte regler om, at visse producenter og importører skal undtages fra den geografiske tildeling af hhv. kommunalt indsamlet emballageaffald og finansielt ansvar for emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder, samt at de øvrige producenter og importører mod betaling derved kan få pligter ud over deres markedsandel.

Miljøministeriet har overvejet, om alle producenter og importører bør tildeles kommunalt indsamlet affald eller et geografisk område i fordelingen af betalingsforpligtelser overfor emballageaffaldsproducerende virksomheder. Ministeriet har vurderet, at en geografisk tildeling til alle producenter og importører vil medføre, at flere producenter og importører vil få tildelt den samme materialekategori i samme tildelingsperiode i en given kommune. Det vurderes, at dette ikke er hensigtsmæssigt ud fra logistiske og praktiske hensyn.

Det foreslås derfor, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at visse producenter og importører kan undtages fra den geografiske fordeling af kommunalt indsamlet emballageaffald og fordelingen af betalingsforpligtelser for erhvervsemballageaffald. Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at denne undtagelse kan ske, såfremt producentens og importørens eller dennes kollektive ordnings markedsandel og dermed tildelte mængde af affald ikke svarer til mængden af emballageaffald i et givent geografisk område. Således vil eksempelvis en producent og importør med en lille markedsandel af eksempelvis papemballage markedsført til husholdninger blive undtaget fra den geografiske fordeling af kommunalt indsamlet papemballageaffald.

Når visse producenter og importører i praksis undtages fra den geografiske fordeling medfører det, at andre producenter og importører kan blive forpligtet til at overtage og behandle en større mængde kommunalt indsamlet emballageaffald fra husholdninger eller betale for en større mængde erhvervsemballageaffald end dennes markedsandel svarer til. Det foreslås, at miljøministeren kan fastsætte regler herom, og at miljøministeren kan fastsætte regler om, at den yderligere overtagelse og behandling skal ske mod betaling fra de producenter og importører, der undtages fra den geografiske fordeling, se hertil se hertil afsnit 3.1.2.5.

For nærmere om bemyndigelsen til at fastsætte regler om tildelingsordninger henvises til lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

3.1.1.5. Mærkning af emballage og oplysning om emballageaffald

3.1.1.5.1. Gældende ret

I medfør af § 9 p, stk. 9, 1. pkt., fastsætter miljøministeren regler om producentens og importørens pligt til at sikre mærkning af emballage. Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 112 som fremsat, side 40, at det forventes, at bemyndigelsen udnyttes til at fastsætte regler om pligt til at påføre mærkning, der kan tjene som oplysning til affaldsindehaveren (den sidste bruger af det pågældende produkt) om korrekt håndtering af emballageaffald, herunder at henkastning af affald i naturen skal undgås, samt information om, at emballagen kan genanvendes og derfor skal afleveres i den relevante indsamlingsordning for den pågældende emballage. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 9 p, stk. 10, som gennemgået nedenfor. Samtidig fremgår det af forarbejderne til § 9 p, stk. 9, side 40, at udmøntningen af bestemmelsen skal være i overensstemmelse med de EU-retlige regler om mærkning af emballage, herunder at medlemsstaterne ifølge emballagedirektivets artikel 18 ikke må forhindre,

UDKAST

at emballage, der opfylder bestemmelserne i emballagedirektivet, markedsføres på deres område. Derfor vil et nationalt mærkningskrav som udgangspunkt gå ud over de harmoniserede mærkningsregler for EU og dermed udgøre en ulovlig teknisk handelshindring. Miljøministeren kan endvidere i medfør af § 9 p, stk. 9, 2. pkt., fastsætte regler om, at producenter og importører skal stille oplysninger om genbrug og affaldsbehandling af det markedsførte produkts emballage til rådighed for affaldsbehandlingsvirksomheder.

I medfør af § 9 p, stk. 10, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af emballerede produkter om 1) særskilt tilbagetagning af emballageaffald, 2) tilbagetagnings- og indsamlingsordninger, 3) bekæmpelse af henkastning af emballageaffald og 4) betydningen af den mærkning på emballagen, der påføres efter regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 9, 1. pkt. Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 112 som fremsat, side 40, at bestemmelsen indeholder hjemmel til at gennemføre affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 2, hvorefter medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldsindehavere, der omfattes af ordninger for udvidet producentansvar, som er etableret i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, oplyses om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug, tilbagetagnings- og indsamlingssystemer og om bekæmpelse af henkastning af affald.

Det fremgår endvidere af forarbejderne til implementeringen af oprydningsansvar i det eksisterende udvidede producentansvar for emballage, jf. Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 179 som fremsat, side 19, at det af hensyn til det store overlap, der er mellem kravene til udvidet producentansvar for emballage af engangsplast og den eksisterende ordning for udvidet producentansvar for al emballage, vil være uhensigtsmæssigt at oprette en ny særskilt ordning for emballage af engangsplast. § 9 p, stk. 10, indeholder dermed også hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 10 om oplysningstiltag. Det fremgår af engangsplastdirektivets artikel 10, at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger til at oplyse forbrugere og fremme ansvarlig forbrugeradfærd med henblik på at reducere henkastet affald fra produkter, der er omfattet af direktivet, og at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger med henblik på at oplyse forbrugerne af engangsplastprodukter om: a) de tilgængelige genbrugelige alternativer, genbrugssystemer og affaldshåndteringsmuligheder samt bedste praksis for ansvarlig affaldshåndtering, b) den belastning på miljøet, navnlig havmiljøet, som henkastet affald og anden uhensigtsmæssig affaldsbortskaffelse af disse engangsplastprodukter medfører, og c) konsekvenserne af uhensigtsmæssige

former for affaldsbortskaffelse af disse engangsplastprodukter for kloaknettet.

Det forudsættes i bestemmelsens forarbejder, at reglerne udformes således, at oplysningspligten kan opfyldes i f.eks. informationsmateriale, brugsanvisninger eller direkte på salgssteder.

3.1.1.5.2. Politisk aftale

Det fremgår af den politiske aftale, at producenterne skal afholde kommunernes omkostninger til indsamling af husholdningsemballageaffaldet, samt den nødvendige administration og kommunikation til borgerne. Det fremgår endvidere, at direktivforpligtelsen til at sikre, at borgerne oplyses om korrekt håndtering af emballage og emballageaffald og undgå henkastet affald, skal løftes af staten.

3.1.1.5.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljøministeriet har overvejet, om bemyndigelsen i § 9 p, stk. 9, til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at sikre mærkning af emballage, og om at producenter og importører skal stille oplysninger om genbrug og affaldsbehandling af det markedsførte produkts emballage til rådighed for affaldsbehandlingsvirksomheder, fortsat er relevant. Det er ikke hensigten at fastsætte regler om pligt til at påføre mærkning, da det er Miljøministeriets vurdering, at det er svært foreneligt med reglerne i emballagedirektivet om mærkning af emballage. Det er samtidig Miljøministeriets vurdering, at det ikke er relevant at fastsætte regler om en pligt til at stille oplysninger om genbrug og affaldsbehandling af emballage til rådighed for affaldsbehandlingsvirksomheder, da behandlingsanlæggene i dag kan identificere, hvilken emballage der er tale om, og hvordan den skal behandles og derfor ikke behøver yderligere information.

Det foreslås at ophæve § 9 p, stk. 9.

Som konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 9 p, stk. 9, foreslås endvidere, at forpligtelsen til at oplyse brugerne om betydningen af den påførte mærkning af emballagen udgår af stk. 10, som med lovforslaget bliver stk. 14.

Det er desuden Miljøministeriets vurdering, at det af hensyn til at skabe klarhed omkring hvilke oplysningsforpligtelser producenter og importører efter affaldsrammedirektivet og engangsplastdirektivet skal opfylde, er nødvendigt at ændre § 9 p, stk. 10.

UDKAST

Det foreslås derfor at ændre stk. 10, som bliver stk. 14, således, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at miljøministeren eller kommunalbestyrelsen for producenter og importørers regning eller producenter og importører for egen regning skal oplyse brugere af emballerede produkter om følgende:

- 1) Affaldsforebyggelsesforanstaltninger.
- 2) Indsamlingsordninger, herunder centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug samt særskilt sortering af emballageaffald.
- 3) Bekæmpelse af henkastning af emballageaffald.
- 4) Tilbageordninger.

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at miljøministeren eller kommunalbestyrelsen skal oplyse om nr. 1-3 for producenter og importørers regning. Det er således hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal oplyse om det, som kommunalbestyrelsen typisk allerede oplyser om i dag i relation til indsamling af affald, f.eks. indsamlingsordninger. Samtidig er det hensigten at fastsætte regler om, at miljøministeren oplyser om de informationer, der er mere generelle, f.eks. bekæmpelse af henkastning af emballageaffald. Det er hensigten, at miljøministeren delegerer denne oplysningsopgave til Miljøstyrelsen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med kommunalbestyrelsens opkrævning af gebyr fra producenter og importører for oplysningstiltag, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, og bemærkningerne hertil, samt forslaget om at bemyndige miljøministeren til at fastsætte regler om, at miljøministeren kan opkræve et gebyr for Miljøstyrelsens fulde omkostninger ved varetagelsen af oplysningsforpligtelser på producentens eller importørens vegne, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, og bemærkningerne hertil.

Som det fremgår af afsnit 3.1.1.5.1. om gældende ret indeholder § 9 p, stk. 10, også hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 10 om oplysningstiltag for en række specifikke engangsplastprodukter, der er emballager. Såfremt Miljøstyrelsen udfører oplysningstiltag, der udelukkende er målrettet de specifikke engangsplastprodukter, er det hensigten, at disse oplysningstiltag finansieres gennem gebyr efter den foreslåede § 9 p, stk. 22, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, og bemærkningerne hertil.

Det er således hensigten, at oplysningspligterne skal varetages for producenter og importørernes regning af kommunalbestyrelsen henholdsvis miljøministeren. Den eneste oplysningspligt i § 9 p, stk. 10, som det forventes, at miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører

selv skal varetage, vil være pligten til at oplyse om producentens eller importørens eventuelle egen tilbagetagningsordning (nr. 4).

For nærmere om ophævelsen af stk. 9 og bemyndigelsen til at fastsætte regler om, hvem der skal oplyse brugere af emballerede produkter, henvises til lovforslagets § 1, nr. 11 og 12, og bemærkningerne hertil.

3.1.1.6. Kollektive ordninger og godkendelsesordning

3.1.1.6.1. Gældende ret

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1 og 2, hvilke forpligtelser, som ifølge loven påhviler producenter og importører omfattet af producentansvar, der kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, herunder forpligtelsen til at sikre tilbagetagning og særskilt håndtering af producentens og importørens produkter, når disse er blevet til affald. Der er ikke i Miljøbeskyttelsesloven eller i øvrige administrative regler en pligt til at en kollektiv ordning skal være godkendt.

3.1.1.6.2. Politisk aftale

Punkt 4 i den politiske aftale vedrører regulering af kollektive ordninger. Det fremgår af aftalen, at kompleksiteten i de kollektive ordningers samarbejde med kommunerne skal reduceres, samt at det skal sikres, at opgaven løftes af kollektive ordninger, der reelt kan varetage de opgaver og pligter, der pålægges producenter og importører. Det fremgår derfor, at der skal etableres en godkendelsesordning for kollektive ordninger for emballage.

3.1.1.6.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag ikke regler om eller hjemmel til at fastsætte regler om en pligt til at være godkendt som kollektiv ordning.

Det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at kollektive ordninger skal godkendes med henblik på at udmønte den politiske aftale.

Den foreslåede indsættelse af et nyt stk. 3 i miljøbeskyttelseslovens § 9 z vil medføre, at en godkendelse af den kollektive ordning vil være en forudsætning for, at den kollektive ordning kan blive tildelt et geografisk område, jf. afsnit 3.1.1.4., hvor den opfylder de tilmeldte producenters og importørers forpligtelser. Dette gælder ikke ved den første tildeling gældende fra den 31. december 2024, der vil ske inden reglerne om godkendelsesordningen kan udstedes.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om godkendelse af kollektive ordninger, herunder om hvilke

oplysninger en ansøgning om godkendelse skal indeholde og frister for ansøgning.

Eftersom krav til kollektive ordninger fastsættes på bekendtgørelsesniveau, og det dermed allerede vil fremgå af lovgivningen, hvilke pligter kollektive ordninger har, hvilke affaldshåndteringsmål de skal opnå mv., vil bemyndigelsen forventeligt blive udnyttet til at fastsætte regler om, at en kollektiv ordning i forbindelse med ansøgning om godkendelse skal indsende oplysninger om eksempelvis organiseringsform, udvælgelse af affaldshåndteringsoperatører, opstartsfinansiering, hvordan nødvendig data indhentes fra tilmeldte producenter og importører til brug for miljøgraduering af medlemmernes bidrag, herunder at den kollektive ordning har et passende it-system til brug for miljøgradueringen, mv. for at kunne sandsynliggøre, at den kollektive ordning kan leve op til de forpligtelser, der påhviler den vedrørende dette.

Det er hensigten, at bemyndigelsen til at fastsætte frister for ansøgning bl.a. vil blive udnyttet til at fastsætte en frist for, hvornår kollektive ordninger fremover, dvs. efter første tildeling, skal have ansøgt om godkendelse, for at kunne få tildelt et geografisk område, hvor de skal opfylde de tilmeldte producenter og importørers forpligtelser.

Det er hensigten, at de fulde omkostninger ved behandlingen af ansøgning om godkendelse skal dækkes af et gebyr, som fastsættes med hjemmel i den gældende § 88 i loven. Se hertil bemærkninger til § 1, nr. 25.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at godkendelse efter stk. 3, kan tilbagekaldes, såfremt den kollektive ordning gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed. Dette af hensyn til at sikre en effektiv ordning.

Ved tilbagekaldelse af en godkendelse må der kræves mere graverende forhold end ved et afslag om godkendelse, før at en godkendelse, der måske har været udnyttet i en årrække, kan tilbagekaldes. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor en kollektiv ordning tilsidesætter forpligtelsen til at overtage ansvaret for affald i det geografiske område, som den kollektive ordning har fået tildelt, jf. afsnit 3.1.1.4., eller at den kollektive ordning gentagne gange afleverer affald egnet til materialenyttiggørelse til behandling på et forbrændingsanlæg. Efter forslaget skal afgørelse om tilbagekaldelse indeholde oplysning om adgangen til at begære en tilbagekaldelse indbragt for domstolene, om fristen herfor og om at indbringelse vil have opsættende virkning.

Det forventes, at bemyndigelsen til at fastsætte en pligt til at være godkendt som kollektiv ordning i første omgang kun vil blive udnyttet for producentansvar for emballage.

Bemyndigelsen til at fastsætte krav om godkendelse vil blive anvendt for de andre ordninger for udvidet producentansvar, hvis det senere vurderes hensigtsmæssigt, eksempelvis af hensyn til en ensartet regulering af kollektive ordninger på tværs af producentansvarsordninger. Derfor vurderer Miljøministeriet, at initiativet egner sig bedst til at blive reguleret via bekendtgørelse, da denne reguleringsform giver mulighed for at udnytte bemyndigelsen på de producentansvarsordninger, hvor Miljøministeriet finder det mest hensigtsmæssigt. Derudover giver denne reguleringsform mulighed for en løbende og effektiv tilpasning af reglerne om f.eks. hvilke oplysninger en ansøgning om godkendelse skal indeholde.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at ansøgning om godkendelse som kollektiv ordning skal indgives digitalt samt at afgørelsen og tilbagekaldelse af godkendelsen skal ske ved anvendelse af digital kommunikation.

For en nærmere beskrivelse af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse til at fastsætte regler om en godkendelsesordning for kollektive ordninger og om adgangen til at tilbagekalde en sådan godkendelse henvises til lovforslagets § 1, nr. 25, og bemærkningerne hertil. For nærmere om bemyndigelsen til at fastsætte regler om digital indgivelse af ansøgning om godkendelse som kollektiv ordning og om brug af digital kommunikation ved afgørelse og tilbagekaldelse af godkendelse henvises til lovforslagets § 1, nr. 42, og bemærkningerne hertil.

3.1.1.7. Oplysninger og dokumentation til brug for tilsyn

3.1.2.7.1. Gældende ret

Miljøbeskyttelseslovens gældende § 9 p, stk. 12, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 7 og 9-11, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Det følger af forarbejderne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, side 41, at den bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers oplysningspligt til myndigheder, den producentregisteransvarlige organisation m.fl. til brug for tilsyn og kontrol med opfyldelse af producentansvarsforpligtelser efter lovens regler, samt regler

herom fastsat med hjemmel i loven. Der kan således f.eks. fastsættes regler om, at producenter og importører skal oplyse, hvilke tilbagetagningsordninger de har etableret, herunder hvor affaldsindehaverne (husstande, erhverv og institutioner m.v.) kan aflevere deres affald, og hvordan dette oplyses for dem, hvor og hvorledes det tilbagetagne affald håndteres og genanvendes, hvorledes det er sikret at fastsatte mål for genanvendelse opnås, og hvorledes ordningen er finansieret m.v.

Det følger endvidere af forarbejderne, at bestemmelsen indfører hjemmel til at gennemføre affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 5, hvorefter medlemsstaterne indfører en passende overvågnings- og håndhævelsesramme med henblik på at sikre, at producenter og importører af produkter og organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne, opfylder deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, herunder i forbindelse med fjernsalg, at de finansielle midler anvendes korrekt, og at alle de aktører, der deltager i gennemførelsen af ordningerne for udvidet producentansvar, rapporterer pålidelige data.

3.1.2.7.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljøministeriet har vurderet det hensigtsmæssigt, at bestemmelsen i § 9 p, stk. 12, om producenters og importørers pligt til at give oplysninger og dokumentation ændres og tilpasses de foreslåede ændringer af § 9 p.

Det foreslås derfor at nyaffatte § 9 p, stk. 12. Ved forslaget bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om indsamling, transport og behandling af emballageaffald og opfyldelse af betalingsforpligtelser til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 3, 4, 14 og 15, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Bestemmelsen bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers oplysningspligt til myndigheder og til den private organisation (producentregisteret), som miljøministeren kan henlægge kompetencer til, som følge af § 9 ø, til brug for tilsyn og kontrol med opfyldelse af deres producentansvarsforpligtelser efter lovens regler, samt regler herom fastsat med hjemmel i loven.

Den foreslåede nyaffattelse af § 9 p, stk. 12, indeholder hjemmel til at gennemføre affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 5.

For nærmere om den foreslåede bestemmelse henvises til lovforslagets § 1, nr. 13, og bemærkningerne hertil.

3.1.2. Omkostninger og betalinger i producentansvaret

3.1.2.1. Betaling til kommuner for håndtering af emballageaffald

3.1.2.1.1. Gældende ret

Kommunale affaldsordninger, herunder indsamling, transport og behandling af emballageaffald, finansieres efter gældende ret gennem fastsættelse og opkrævning af affaldsgebyrer. Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte gebyrer til dækning af udgifter til 1) planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger, jf. dog § 50 a, 2) planlægning, etablering, drift og administration af genbrugsområder på genbrugspladser, jf. § 50 f, 3) betaling af gebyrer efter § 48 g, stk. 1, udgifter afholdt i forbindelse med Forsyningstilsynets tilsyn efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 6 eller regler udstedt i medfør heraf og omkostninger efter § 11, stk. 1, i lov om Forsyningstilsynet, 4) indsamling og registrering af oplysninger, jf. § 46 a og 5) forskudsvis dækning af planlagte investeringer på affaldsområdet. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 4, fastsætte regler om principper for fastsættelse og opkrævning af gebyrer. Gebyrerne opkræves hos husholdninger og visse affaldsproducerende virksomheder i overensstemmelse med miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 6 og 7.

Fsva. erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse må kommunalbestyrelsen som udgangspunkt ikke etablere affaldsordninger for eller tilbyde indsamling heraf, bortset fra på kommunale genbrugspladser, jf. § 49 d, stk. 1 og 2. Kommunalbestyrelsen kan dog i visse tilfælde tilbyde indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse, herunder emballageaffald, jf. § 49 d, stk. 3. I disse tilfælde skal kommunalbestyrelsen fastsætte og opkræve en pris svarende til markedsprisen, jf. miljøbeskyttelseslovens § 48 a, stk. 1. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 48 a, stk. 4, fastsætte regler om principper for fastsættelse og opkrævning af priser efter miljøbeskyttelseslovens § 48 a, stk. 1. Der skal dog ikke opkræves en pris svarende til markedsprisen for genbrugspladser i kommunen, jf. § 48 a, stk. 2.

Når producentansvaret for emballage finder anvendelse med de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven, vil det i udgangspunktet være producenter og importører af emballerede produkter, som skal foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af emballageaffald. Se hertil beskrivelsen af gældende ret for producentansvarets ansvar og rollefordeling i afsnit 3.1.1.1.1.

UDKAST

Affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 4, omhandler omkostningerne for producenter og importører, som er omfattet af udvidet producentansvar. Artikel 8 a, stk. 4, litra a, forpligter medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at producenter og importører dækker følgende:

- Omkostninger til særskilt indsamling af affald og efterfølgende transport og behandling heraf, herunder de nødvendige omkostninger til at sikre, at fastsatte affaldsmål opfyldes, idet der tages hensyn til indtægter fra genbrug, salg af sekundære råstoffer og uindløst pant.
- Omkostninger til oplysning af affaldsindehavere i overensstemmelse med artikel 8 a, stk. 2.
- Omkostninger til indsamling og rapportering af data i overensstemmelse med artikel 8 a, stk. 1, litra c.

Det følger af affaldsrammedirektivets minimumskrav, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at begrænse omkostningerne til de, der er nødvendige for at levere omkostningseffektive affaldshåndterings-tjenester. Sådanne omkostninger skal fastsættes på en gennemsigtig måde af de berørte aktører, jf. artikel 8 a, stk. 4, litra c.

Affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 4, 2. afsnit, rummer dog mulighed for at afvige fra ovennævnte fordeling af det finansielle ansvar i litra a, hvis det er begrundet i behovet for at sikre passende affaldshåndtering og den økonomiske bæredygtighed af ordningen for udvidet producentansvar. Fravigelsen forudsætter, at producenterne afholder mindst 80 % af de nødvendige omkostninger, og at de resterende omkostninger afholdes af de oprindelige affaldsproducenter eller –distributører.

Miljøministeren fastsætter i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 3, regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald og oprydning-forpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangsplast. Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, side 37, at bestemmelsen indeholder hjemmel til at gennemføre affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra a. Bestemmelsen skal bl.a. sikre, at der kan fastsættes nærmere regler om, at producenter og importører af emballerede produkter dækker omkostninger til indsamling, transport, affaldsbehandling, oplysning og indberetning af data m.v. Det forudsættes i bestemmelsens forarbejder, at stillingtagen til fordeling af omkostninger vil ske i forbindelse med den konkrete udmøntning af bestemmelsen i emballagebekendtgørelsen. Bemyndigelsen er ikke udnyttet.

3.1.2.1.2. Politisk aftale

Punkt 4 i den politiske aftale vedrører økonomisk kompensation af kommunerne for indsamling af emballageaffald, jf. afsnit 2.3. Det fremgår, at fastsættelse af omkostninger skal ske igennem en forhandlingstilgang, hvor repræsentanter fra kommuner og kollektive ordninger forhandler og aftaler et serviceniveau for indsamlingsopgaven. Det fremgår desuden, at den konkrete kompensation som udgangspunkt skal fastlægges på to måder ud fra det aftalte serviceniveau: 1) på baggrund af, at kommunen udbyder indsamlingsopgaven ud fra det aftalte serviceniveau eller 2) i tilfælde af, at en kommune ikke udbyder indsamlingsopgaven, med baggrund i den tredjedel af udbuddene med sammenlignelige kommunale indsamlingsordninger og aktiviteter, der har den laveste pris.

Det forudsættes i den politiske aftale, at den beskrevne løsning vil indebære skærpede krav til transparens og ensartethed i kommunernes opgørelse af omkostninger, samt styrkelse af udbud igennem fælles vejledninger og udbudsskabeloner. Det fremgår desuden, at kommunerne fortsat skal have mulighed for at fastsætte et højere serviceniveau end det, som betales af producenterne, og at kommunernes omkostninger hertil skal finansieres over affaldsgebyret. Det fremgår også, at kommunerne fortsat – via husholdningernes affaldsgebyr - skal afholde omkostninger til den andel af det indsamlede affald, som ikke er emballageaffald.

3.1.2.1.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Af hensyn til at kunne udmønte den politiske aftales pkt. 4 vedrørende økonomisk kompensation af kommunalbestyrelsen for indsamling af emballageaffald fra husholdninger foreslås det, at kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver gebyrer fra producenter og importører eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt kommunalt indsamlet emballageaffald, til hel eller delvis dækning af kommunalbestyrelsens udgifter til: 1) Indsamling, transport og behandling af emballageaffald, i det omfang miljøministeren henlægger det operationelle ansvar herfor til kommunalbestyrelsen i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 2. 2) Planlægning, etablering og administration af affaldsordninger, der vedrører emballageaffald og som omfattes af regler udstedt i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 2. 3) Oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af stk. 14. 4) Administration forbundet med fastsættelse og opkrævning af gebyrer.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kommunalbestyrelsen skal opkræve et gebyr fra producenter og importører eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt den pågældende kommune som geografisk område, for de

UDKAST

opgaver, som miljøministeren fastsætter skal løses af kommunalbestyrelsen på producenter og importørers vegne, jf. afsnit 3.1.1.2.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvordan kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve gebyrer fra producenter og importører eller disses kollektive ordninger samt regler om dokumentation for gebyrets sammensætning.

Den foreslåede ændring vil medføre, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte detaljerede regler om, hvilke omkostninger, kommunalbestyrelsen skal indregne i det gebyr, der opkræves fra producenter og importører eller disses kollektive ordninger.

Det er hensigten, at der vil blive fastsat regler om, at gebyret for indsamling skal baseres på udbudspriser ud fra et fastsat minimumsserviceniveau for indsamlingsopgaven. Vælger kommunen at indføre et serviceniveau, der ligger over det fastsatte minimumsniveau, vil det gebyr, kommunen opkræver fra producenter og importører eller disses kollektive ordninger, kun delvist dække kommunalbestyrelsens udgifter til indsamling af emballageaffald. I de tilfælde, hvor det fastsættes i medfør af det foreslåede nye § 9 p, stk. 2, at kommunalbestyrelsen også har det operationelle ansvar for behandling af affaldet, forventes det, at der vil blive fastsat regler om, at gebyret skal baseres på kommunalbestyrelsens faktiske omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffaldet. Det er i den forbindelse hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen til brug for fastsættelsen af gebyret skal gøre brug af en fordelingsnøgle for, hvor stor en andel af det indsamlede affald i de enkelte affaldsfraktioner, der udgør emballageaffald. Miljøministeren vil fastsætte disse fordelingsnøgler i medfør af den foreslåede ændring af § 9 p, stk. 3, der bliver stk. 4.

Det forventes derudover, at der vil blive fastsat regler for, hvilke omkostninger, der kan indgå i beregningen af gebyret for planlægning, etablering og administration af affaldsordninger, der vedrører emballageaffald og som omfattes af regler udstedt i medfør af stk. 2 (nr. 2 i den foreslåede bestemmelse). Det drejer sig eksempelvis om omkostninger til den konkrete affaldsplanlægning af de relevante emballageaffaldsfraktioner og udarbejdelse af udbudsmateriale til udbud af indsamling mv. Også her er det hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen til brug for fastsættelsen af gebyret skal gøre brug af ovennævnte fordelingsnøgler.

Det forventes desuden, at miljøministeren vil fastsætte regler for kommunalbestyrelsens fastsættelse af gebyr for de oplysningstiltag, som miljømi-

UDKAST

nisteren i medfør af det foreslåede stk. 14, fastsætter regler om, at kommunalbestyrelsen skal udføre på producenters og importørers vegne (nr. 3 i den foreslåede bestemmelse).

I den forbindelse er det hensigten på bekendtgørelsesniveau at fastsætte et beløb pr. borger på baggrund af en eventuel indstilling fra det forhandlingsudvalg, der også indstiller et minimumsserviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling til miljøministeren, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8. Det fastsatte beløb skal kunne dække de nødvendige omkostninger til at sikre, at de oplysningspligter, der pålægges kommunalbestyrelsen at udføre for producenters og importørers regning, opfyldes i overensstemmelse med affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 2.

Det er hensigten, at kommunalbestyrelsen kan opkræve gebyrerne samlet i et passende interval, f.eks. månedligt. Det bemærkes, at gebyret til producenter og importører eller disses kollektive ordninger vil betyde, at husholdningernes affaldsgebyr skal nedsættes tilsvarende, da de omfattede opgaver på nuværende tidspunkt finansieres gennem affaldsgebyret.

Det er endvidere hensigten at sikre gennemsigtighed for gebyrerne ved at fastsætte regler om dokumentation for gebyrernes sammensætning. For eksempel forventes det, at kommunalbestyrelsen skal kunne opgøre omkostninger for den enkelte indsamlingsordning for emballageaffald, og at der ikke må krydssubsidieres mellem ordninger. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet er i gang med at udmønte et initiativ fra den opfølgende politiske aftale om Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi (2022) vedr. transparens i affaldsgebyrerne. Dette forventes også at bidrage til at øge gennemsigtigheden af de foreslåede gebyrer i regi af producentansvaret.

For at tage højde for eksisterende kommunale kontrakter om indsamling, vil der i forbindelse med udmøntningen af dette lovforslag på bekendtgørelsesniveau blive fastsat overgangsordninger.

Det er således hensigten at lave en overgangsordning for indgåede kommunale kontrakter om indsamling af emballageaffald, som løber længere end 31. december 2024, og som er baseret på udbud.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at kontrakter om indsamling indgået på baggrund af udbud kan udløbe, hvis kontrakten er indgået inden høring af den bekendtgørelse, hvor minimumsserviceniveauet for indsamlingsopgaven fastlægges (forventet primo april 2024). Det er derfor hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen i overgangsperioden vil skulle

UDKAST

opkræve gebyr ved producenter og importører eller disses kollektive ordning svarende til sine faktiske indsamlingsomkostninger uden at tage højde for minimumsserviceniveauet for indsamling. Det er hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen ikke må udnytte optioner i kontrakter, der ikke er baseret på udbud efter minimumsserviceniveauet, hvis disse optioner vedrører indsamling efter 31. december 2024.

Såfremt kommunalbestyrelsen har sendt en indsamlingsydelse i udbud inden høring af den bekendtgørelse, hvor minimumsserviceniveauet for indsamlingsopgaven fastlægges (forventet primo april 2024), men endnu ikke har indgået en bindende kontrakt ved udgangen af dagen for offentliggørelse af høringen på Høringsportalen, kan kommunalbestyrelsen ikke indgå en kontrakt på baggrund af udbuddet. Kommunalbestyrelsen vil således skulle aflyse udbuddet og genudbyde opgaven.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen vil kunne udnytte optioner om kontraktforlængelse, hvis det bagvedliggende udbud for kontrakten afspejler det minimumsserviceniveau, der er fastlagt ved bekendtgørelse på tidspunktet for udbuddet. Dette gælder også, selvom minimumsserviceniveauet fastlagt ved bekendtgørelse er ændret, på tidspunktet for udnyttelse af optionen.

Hvis kommunalbestyrelsen behandler affald, der ellers skulle være overdraget til producenter og importører eller disses kollektive ordninger, på grund af en af de beskrevne overgangsordninger i afsnit 3.1.1.2.3., er det hensigten, at der fastsættes regler om, at det gebyr kommunalbestyrelsen opkræver ved producenter og importører eller disses kollektive ordninger skal basere sig på de faktiske omkostninger til affaldsbehandlingen.

Det foreslås desuden, at kommunalbestyrelsens afgørelser om gebyrer ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

For nærmere om kommunalbestyrelsens opkrævning af gebyrer og bemyndigelsen til at fastsætte regler om, hvordan kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve gebyrer, henvises til lovforslagets § 1, nr. 15, og bemærkningerne hertil.

I de tilfælde, hvor affaldsproducerende virksomheder gør brug af kommunalbestyrelsens tilbud om indsamling og håndtering af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse jf. miljøbeskyttelseslovens § 49 d, stk. 2 og stk. 3, nr. 1, forventes det, at kommunalbestyrelsen vil skulle opkræve betaling ved de affaldsproducerende virksomheder som i dag. Producenter og importører vil skulle dække omkostningerne til indsamling, transport og behandling af

emballageaffaldet igennem tildelingsordningen for erhvervsemballageaffald ved en kompensation til den emballageaffaldsproducerende virksomhed. For en nærmere beskrivelse af, hvordan kommunalt indsamlet erhvervsaffald håndteres i producentansvaret for emballage, se afsnit 3.1.2.2.3.

3.1.2.2. Betaling til private for håndtering af emballageaffald

3.1.2.2.1. Gældende ret

I medfør af § 9 p, stk. 3, 1. pkt., fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald og oprydningsforpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangsplast.

Bestemmelsen skal sikre, at der kan fastsættes regler om producenters og importørers dækning af omkostninger til indsamling, transport, affaldsbehandling, oplysning og indberetning af data m.v. Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 112 som fremsat, side 37, at det er hensigten at fastsætte nærmere regler om, hvilke omkostninger i hele affaldshåndteringskæden, som producenten eller importøren skal dække, herunder de omkostninger, der er nødvendige for at opfylde affaldshåndteringsmålene, som producenter og importører skal opfylde.

Det følger af forarbejderne til ændringen af bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 179 som fremsat, side 50-5, at hensynet bag bemyndigelsen er at fastsætte regler om, at producenter og importører af emballage, som samtidig er engangsplastprodukter, dækker omkostningerne til oprydning af henkastet affald fra disse produkter.

Omkostninger til håndtering af erhvervsemballageaffald afholdes indtil ikrafttrædelsen af § 9 p, stk. 1, af de emballageaffaldsproducerende virksomheder selv, enten i form af egen håndtering, overdragelse til en privat affaldsindsamler eller via en transportør til et forbehandlings- eller genanvendelsesanlæg, eller ved betaling til kommunalbestyrelsen jf. miljøbeskyttelseslovens § 48, § 48 a, og regler udstedt i medfør af § 44.

I medfør af § 9 p, stk. 3, 2. pkt., fastsætter miljøministeren endvidere regler om procedurer for tilbagebetaling til producenterne og importørerne, når emballerede produkter markedsføres uden for Danmark. Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 112 som fremsat, side 23, at hensynet bag bemyndigelsen er at undgå, at

producenter og importører registrerer samme emballerede produkt som markedsført i to EU-medlemsstater og således pådrager sig udvidet producentansvar i begge medlemsstater og dermed afholder omkostninger til affaldshåndtering to gange. Der skal hertil sikres passende dokumentation for, at de emballerede produkter, som der ønskes tilbagebetaling for, ikke er blevet til affald i Danmark.

3.1.2.2.2. Politisk aftale

Punkt 3 i den politiske aftale vedrører ansvars- og rollefordeling for emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder. Det fremgår, at private affaldsindsamlere fortsat skal stå for indsamling, afsætning og behandling af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder og skal have ansvar for dokumentation og efterlevelse af miljøkrav til høj reel genanvendelse.

Det fremgår, at producenter og importører skal kompensere de private affaldsindsamlere økonomisk igennem de kollektive ordninger og dermed alene har et finansielt ansvar.

3.1.2.2.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Af hensyn til at kunne udmønte den politiske aftales punkt 3 foreslås det, at nyaffatte den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 p, stk. 3.

Det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om producenters og importørers afholdelse af omkostninger forbundet med indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder, herunder om opgørelse og fordeling samt betaling og procedurer herfor og dokumentation i forbindelse hermed.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at betalingen fra producenter og importører eller disses kollektive ordning skal ske enten til den affaldsproducerende virksomhed eller til en privat affaldsindsamler, som efter gældende regler har fået overdraget ansvaret for håndtering af affaldet mv. fra en affaldsproducerende virksomhed. Det forventes, at det i praksis vil være den private affaldsindsamler som vil ansøge om kompensation ved producenter og importører eller disses kollektive ordning. Hvis den affaldsproducerende virksomhed selv behandler sit emballageaffald eller anvender en kommunal indsamlingsordning vil den affaldsproducerende virksomhed være den eneste, der kan ansøge kompensationen.

For at ansøge om udbetaling af kompensation er det aktuelt hensigten at fastlægge regler om, at den affaldsproducerende virksomhed eller den private affaldsindsamler til de relevante producenter og importører eller disses kollektive ordninger skal angive, hvor mange kilo affald, der er indsamlet i

en given materialekategori fra den affaldsproducerende virksomhed. Der kan i medfør af bestemmelsen fastsættes regler om, at den affaldsproducerende virksomhed skal afgive dokumentation i forbindelse med ansøgning om kompensation. Det er aktuelt hensigten at fastsætte nærmere regler om, hvilke omkostninger i hele affaldshåndteringskæden, som producenter og importører skal dække, samt hvordan disse omkostninger opgøres og i praksis skal udbetales.

Det er hensigten, at der vil blive fastsat nærmere regler om en beregningsmetode til beregning af omkostninger forbundet med at indsamle, transportere og behandle emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder, som producenter og importører skal afholde, jf. den forslåede § 9 p, stk. 2.

Såfremt det er muligt at fastlægge retvisende nøgletal for indsamling, transport og behandling af erhvervsemballageaffald efter materialekategorier vil ministeren med den foreslåede bestemmelse kunne fastsætte disse ved bekendtgørelse. Miljøministeriet vil ved vurderingen af, om det er muligt at fastsætte retvisende nøgletal, tage højde for, at affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 4, fastlægger krav om, at producenter og importører afholder de nødvendige omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald. Beregningsmetoden vil endvidere baseres på affaldsanalyser, som fastlægger, hvor stor en andel af affaldet, der er emballageaffald. Det er hensigten, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger skal beregne kompensationen ved brug af beregningsmetoden og de oplysninger om affaldsmængder, som den affaldsproducerende virksomhed eller private affaldsindsamlere angiver i forbindelse med ansøgning om kompensation.

Miljøministeriet har inddraget relevante aktører for at afklare, hvordan omkostningerne kan opgøres under hensyntagen til en retvisende opgørelse af betalingen samt et administrativt effektivt system. Et frivilligt nedsat udvalg med deltagelse af relevante repræsentanter for affaldsproducerende virksomheder, private affaldsindsamlere og producenter og importører af emballage har mulighed for at komme med anbefalinger til beregningsmetoden. Det forventes, at der i beregningsmetoden vil blive taget højde for udviklingen i omkostninger over tid, eksempelvis grundet inflation og effektiviseringer i affaldshåndteringen, eksempelvis som følge af mere miljøvenlige emballager som nemmere kan genanvendes.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen fortsat kan tilbyde indsamling af affald egnet til materialenyttiggørelse fra affaldspro-

ducerende virksomheder, se hertil afsnit 3.1.1.2. Det er hensigten, at afholdelsen af omkostninger for erhvervsemballageaffald og proceduren herfor skal tilpasses kommunalbestyrelsernes mulighed for at tilbyde håndtering af erhvervsemballageaffald og opkræve betaling herfor efter de gældende regler i lovens §§ 48 og 48 a.

Såfremt kommunalbestyrelsen tilbyder affaldsordninger for erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse til affaldsproducerende virksomheder, der producerer affald, som i art og mængde svarer til en husholdning, skal kommunalbestyrelsen opkræve den samme pris som i dag ved den affaldsproducerende virksomhed, efter de gældende regler i miljøbeskyttelseslovens § 48 og § 48 a.

Såfremt kommunalbestyrelsen tilbyder affaldsordninger for erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse til affaldsproducerende virksomheder på øer uden fast broforbindelse, skal kommunalbestyrelsen opkræve den samme pris som i dag ved den affaldsproducerende virksomhed, jf. miljøbeskyttelseslovens § 48 og § 48 a.

Såfremt kommunalbestyrelsen tilbyder affaldsordninger for erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse til kommunalbestyrelsens egne institutioner og virksomheder, skal kommunalbestyrelsen opkræve den samme pris som i dag ved den affaldsproducerende virksomhed, jf. miljøbeskyttelseslovens § 48.

De affaldsproducerende virksomheder kan i alle tre ovenstående tilfælde søge kompensation ved de relevante producenter og importører eller disses kollektive ordninger, jf. den foreslåede bestemmelse om tildelingsordninger i afsnit 3.1.1.4. Kompensationen udregnes ud fra samme model for udregning som foreslået ovenfor.

Den foreslåede bestemmelse skal læses i sammenhæng med den foreslåede § 9 p, stk. 2, om fordeling af det operationelle ansvar for emballageaffald og den foreslåede § 9 p, stk. 9, om tildeling af betalingsforpligtelser og geografisk fordeling af producenters og importørers finansielle ansvar, jf. lovforslagets § 1, nr. 7 og 10 og bemærkninger hertil.

3.1.2.3. Gebyr for oplysningstiltag og administration, herunder affaldsanalyser, og sekretariatsbetjening af forhandlingsudvalg

3.1.2.3.1. Gældende ret

Det fremgår af § 88, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse, at der kan opkræves gebyrer til dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med loven. Det fremgår af de oprindelige forarbejder til

bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1990-91 (2. samling), Tillæg A, L 74 som fremsat side 49, at bestemmelsen giver miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om brugerbetaling i forbindelse med lovens administration, herunder til dækning af myndighedernes omkostninger til bl.a. tilsyn og ved behandling af sager om tilladelser eller dispensationer og ved behandling af klagesager.

Der er ikke i miljøbeskyttelsesloven regler om gebyrer til dækning af administrative omkostninger til miljøministeren, der udgør andet end brugerbetaling i snæver forstand.

3.1.2.3.2. Politisk aftale

Det fremgår af den politiske aftale, at alle omkostninger, herunder de administrative, skal afholdes af producenterne fra det udvidede producentansvar får virkning den 31. december 2024.

3.1.2.3.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljøministeriet har generelt overvejet, om ministerens udgifter til administration af det udvidede producentansvar for emballage kan finansieres igennem gebyrer efter regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 88. Ministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt at skabe en klar hjemmel til finansiering af administrationsopgaver, som ikke udgør brugerbetaling ved behandling af sager om tilladelser mv.

Miljøministeriet vurderer, at administrationen af producentansvaret for emballage med den opgave og ansvarsfordeling, som forudsættes i dette lovforslag, indebærer, at der vil blive behov for, at miljøministeren foranstalter en række affaldsanalyser med henblik på at fastlægge fordelingsnøgler for, hvor stor en andel emballageaffald udgør af de enkelte affaldsfraktioner (plast, glas, metal, pap, papir, restaffald, farligt affald, mad- og drikkekartoner) som indsamles i kommunale indsamlingsordninger og ved affaldsproducerende virksomheder. Fordelingsnøglerne skal anvendes til at fordele omkostninger.

Resultatet af affaldsanalyserne vil således skulle anvendes til brug for fastsættelsen af den kompensation, som producenter og importører skal betale til kommunalbestyrelsen for dennes omkostninger til indsamling og behandling af emballageaffald og kompensation til affaldsproducerende virksomheder for deres omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald. Dette i overensstemmelse med affaldsrammedirektivets minimumskrav, herunder til miljøministerens fastsættelse af regler om opgørelsen af omkostninger for affaldshåndtering, jf. de foreslåede bemyndigelser

hertil i § 9, p, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 8 og det foreslåede § 9 p, stk. 18, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, og bemærkningerne hertil, samt opgørelse af betaling for overtagelse og behandling af affald, der ikke er emballageaffald, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

Idet affaldsanalyser er en forudsætning for producenter og importørers varetagelse af deres finansielle ansvar, foreslås det at bemyndige miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter og importører af emballager og drikkebægre og drikkevarebeholdere af engangsplast, der ikke er emballage, skal betale et gebyr til dækning af statens omkostninger forbundet med administration af det udvidede producentansvar. Det foreslås, at miljøministeren herunder udtrykkeligt bemyndiges til at fastsætte regler om gebyrfinansiering af omkostninger forbundet med udarbejdelse af affaldsanalyser til brug for opgørelse af andelen emballageaffald i de enkelte affaldsfraktioner, herunder hvor nødvendigt fordelt efter branche mv.

Såfremt det skønnes nødvendigt vil miljøministeren også kunne fastsætte regler om gebyrer til dækning af Miljøstyrelsens omkostninger til betjening af frivillige udvalg nedsat af aktører på affaldsområdet, som stiller forslag om opgørelse af omkostninger og minimumsserviceniveau.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om et gebyr til dækning af omkostninger til oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af stk. 14. Der henvises til afsnit 3.1.1.5. for en nærmere beskrivelse.

Det forventes, at delegere opkrævning af gebyrer til Miljøstyrelsen.

Gebyrer til dækning af miljøministerens omkostninger til affaldsanalyser, sekretariatsbetjening og oplysningstiltag vil først blive fastlagt, så de gælder efter producentansvarets ikrafttrædelse, jf. lovforslagets § 4 og bemærkningerne hertil.

3.1.2.4. Gebyr for tilsyn med registrering og rapportering

3.1.2.4.1. Gældende ret

Det fremgår af § 9 æ, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse, at miljøministeren fastsætter regler om oprettelse og drift af registre over producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, af emballerede produkter, af person- og varebiler, af drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og af batterier og akkumulatører, og deres repræsentanter og om, at disse har pligt til at tilmelde sig registeret, og om deres og myndigheders pligt til at indgive oplysninger hertil.

Der er fastsat regler om oprettelse og drift af registre i elektronikaffaldsbekendtgørelsen, bilskrotbekendtgørelsen, bekendtgørelse om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter samt bekendtgørelse om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer.

Der er endvidere fastsat regler i medfør af lovens § 9 ø om, at producentregisteret (Dansk Producentansvar) skal oprette og drive registre, således at det er Dansk Producentansvar, der træffer afgørelse om, hvorvidt en fysisk eller juridisk person er forpligtet til at lade sig registrere mv. Driften af registre oprettet i medfør af § 9 æ, og som er delegeret til den private organisation Dansk Producentansvar i medfør af § 9 ø, stk. 1 kan gebyrfinansieres efter regler udstedt i medfør af § 9 ø, stk. 4.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag generelle hjemler til at fastsætte regler om tilsyn i § 67 og § 73. Disse bestemmelser indeholder hjemmel til at fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler om udvidet producentansvar.

Der er i eksisterende bekendtgørelser om producentansvarsordninger for elektrisk og elektronisk udstyr af person- og varebiler, af filtre til tobaksvarer af engangsplast og af batterier og akkumulatorer fastsat regler om, at Miljøstyrelsen fører tilsyn med blandt andet registrering og indrapportering af data om markedsførte mængder til producentregistret.

Det fremgår af § 88, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse, at der kan opkræves gebyrer til hel eller delvis dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med loven. Det fremgår af de oprindelige forarbejder til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1990-91 (2. samling), Tillæg A, L 74 som fremsat side 49, at bestemmelsen giver miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om brugerbetaling i forbindelse med lovens administration, herunder til dækning af myndighedernes omkostninger til bl.a. tilsyn og ved behandling af sager om tilladelser eller dispensationer og ved behandling af klagesager.

3.1.2.4.2. Politisk aftale

Af punkt 5 i den politiske aftale fremgår, at producentansvarstilsynet styrkes ved at sikre finansiering af tilsynet igennem producentfinansiering.

3.1.2.4.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljøministeriet har overvejet, om det er muligt at sikre et producentfinansieret tilsyn med overholdelse af regler om registrering og indberetning af data om markedsførte mængder i medfør af den gældende regel i miljøbeskyttelseslovens § 88.

Miljøministeriet har overvejet, om gebyrfinansiering af ministerens tilsynsopgaver med registre skal gælde for andre producentansvar end for emballage og producentansvaret for visse engangsplastprodukter. Ministeriet har vurderet, at tilsynet med fordel kan gebyrfinansieres på andre producentansvarsområdet omfattet af § 9 æ, herunder elektrisk og elektronisk udstyr, af person- og varebiler, af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og af batterier og akkumulatorer. Gebyrfinansiering vil kunne styrke tilsynet med alle producentansvarsordninger og modvirke at producer og importører, herunder producenter etableret i andre lande som via e-handel sælger produkter omfattet af producentansvar direkte til danske slutbrugere, freerider i systemet. Miljøministeriet vurderer, at et effektivt tilsynssystem er vigtigt for ordningernes miljømæssige effekt.

Miljøministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt at fastsætte en klar hjemmel for miljøministeren til at fastsætte regler om gebyrer, som finansierer et bredere tilsyn end det konkrete tilsyn med den enkelte virksomhed, som følger af forarbejderne til lovens § 88.

På den baggrund foreslås det, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om gebyrer til dækning af myndighedernes omkostninger forbundet med tilsyn med, at producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, af elektrisk og elektronisk udstyr, af emballerede produkter, af person- og varebiler, af drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og af batterier og akkumulatorer og deres repræsentanter er tilmeldt til producentregistret og indgiver korrekte oplysninger hertil.

Det er hensigten at fastsætte regler om gebyrer til dækning af ministerens omkostninger til tilsyn med registrering i producentregistret. Tilsynet omfatter eksempelvis tilsyn med, at en producent og importør af eksempelvis emballage er tilmeldt registret. Det forventes, at delegere tilsynsopgaven og opkrævning af gebyret til Miljøstyrelsen.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om gebyrer til dækning af ministerens løbende tilsyn med, at der indberettes korrekte data til producentregistret. Tilsynet skal sikre, at producenter ikke underindberetter data om markedsførte mængder og indsamlede affaldsmængder, da indberetningen af disse data danner grundlag for fastlæggelsen af producentens markedsandel i tildelingsordningerne, jf. afsnit 3.1.1.4.

Det er hensigten i første omgang at fastsætte gebyrer til dækning af Miljøstyrelsens omkostninger til tilsyn med ordningerne for emballageaffald og affald fra øvrige engangsplastprodukter (drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, fiskeredskaber, der indeholder plast). Det er hensigten at fastsætte et særskilt gebyr for tilsyn for hver producentansvarsordning.

Såfremt det skønnes nødvendigt vil ministeren også kunne fastsætte regler om gebyrer til dækning af Miljøstyrelsens omkostninger til tilsyn med registrering og indberetning af oplysninger for de øvrige produktgrupper omfattet af bestemmelsen.

3.1.2.5. Gebyr for producenter, der ikke bliver tildelt kommunalt indsamlet emballageaffald eller betalingsforpligtelser overfor kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder

3.1.2.5.1. Gældende ret

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1, regulerer hvem, der er ansvarlig for håndtering af emballage og emballageaffald, og hvem der skal afholde omkostningerne i forbindelse hermed. Bestemmelsen forpligter producenter og importører, der markedsfører emballerede produkter i Danmark, til at tilbage tage og særskilt håndtere affald fra disses markedsførte produkter for egen regning, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2. Producenten eller importøren har derfor som udgangspunkt et operationelt såvel som et finansielt ansvar.

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 5, regulerer producenters og importørers ansvar, hvis kommunalbestyrelsen indsamler emballageaffald. For en nærmere gennemgang af § 9 p, stk. 5 henvises til afsnit 3.1.1.4.1.

3.1.2.5.2. Politisk aftale

Det fremgår af den politiske aftale, at producenter under den administrative bagatelgrænse på 8 tons emballage årligt per producent fortsat er omfattet af producentansvaret og skal afholde omkostninger til affaldshåndtering.

3.1.2.5.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag ikke regler om eller hjemmel til at fastsætte regler om, at producenter og importører skal betale et gebyr for den indsamling, transport og behandling som øvrige producenter og importører afholder omkostninger til igennem en tildelingsordning.

Miljøministeriet vurderer, at producenter og importører, der undtages fra en geografisk fordeling efter den foreslåede § 9 p, stk. 7 og stk. 10, fortsat bør afholde omkostninger forbundet med indsamling, transport og behandling af dennes emballageaffald.

Miljøministeriet har overvejet, om afholdelsen af omkostningerne burde ske direkte over for de producenter og importører, som får en geografisk fordeling. Ministeriet vurderer, at en sådan betalingsforpligtigelse ikke kan administreres effektivt, idet det ikke vil være muligt at fastlægge, hvilke producenter og importører, der har afholdt omkostninger for den enkelte producent og importør, som er undtaget den geografiske fordeling.

Det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at producenter og importører, som er undtaget den geografiske fordeling, skal betale et håndteringsgebyr til ministeren til dækning af omkostninger forbundet med indsamling, transport og behandling af dennes andel af emballageaffald, samt omkostninger forbundet med oplysningstiltag, afholdt af de øvrige producenter og importører. Herudover skal gebyret dække omkostninger forbundet med administration af gebyret.

Opgørelsen af omkostninger til indsamling, transport og behandling vil blive beregnet ud fra de gennemsnitlige økonomiske medlemsbidrag som producenter og importører, der er medlem af kollektive ordninger, betaler hertil. De kollektive ordninger er forpligtet til at offentliggøre disse oplysninger efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 5. Således vil gebyret som udgangspunkt blive beregnet pr. materialekategori, eksempelvis pap. For producenter og importører under den administrative bagatelgrænse vil det ikke være muligt at fastlægge et gebyr pr. materialekategori, da producenter og importører efter den påtænkte udmøntning af bagatelgrænsen forventes at blive undtaget fra at afgive detaljerede oplysninger om markedsførte mængder på materialekategori. I dette tilfælde vil producentens og importørens gebyr blive fastlagt med udgangspunkt i et gennemsnit af de kollektive ordningers medlemsbidrag på tværs af materialekategorier.

En producent eller importør under bagatelgrænsen vil i den påtænkte udmøntning kunne vælge at afgive oplysninger om materialekategori og derved få et gebyr beregnet pr. materialekategori. Det er hensigten at fastsætte regler om, at gebyret skal nedsættes, hvis producenten eller importøren selv har indsamlet og håndteret emballageaffald i en egen tilbagetagningsordning.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om udbetalingen af de indbetalte håndteringsgebyrer til de producenter og importører eller disse kollektive ordninger, der deltager i den geografiske fordeling. Dette med baggrund i, at det er disse aktører, der afholder omkostningerne til kompensation af affaldsproducerende virksomheder, kommunale producentgebyrer mv.

Det forventes, at udbetalingen vil ske ud fra producenter og importører eller disses kollektive ordningers markedsandel pr. materialekategori. Det er ikke hensigten at tage højde for over- og underindsamling i en tildelingsperiode ved udbetaling af de indbetalte håndteringsgebyrer, idet overindsamling mv. håndteres som en del af tildelingsordningerne, og dermed efterreguleres i den følgende tildeling.

Det er aktuelt hensigten at delegere opgaven med at administrere gebyrordningen for producenter og importører samt udbetalingen heraf til de øvrige producenter og importører til producentregisteret (Dansk Producentansvar), jf. forslaget § 1, nr. 30.

3.2. Håndtering af affald, der ikke er emballage, i affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald

3.2.1. Overdragelse af kommunalt indsamlet affald

3.2.1.1. Gældende ret

Affaldshåndtering er som udgangspunkt en kommunal opgave, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven, jf. miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1. Når en kommunal indsamlingsordning er etableret, må indsamling af det af ordningen omfattede affald kun finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning, jf. § 45, stk. 3.

Det er således kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for at indsamle og behandle husholdningsaffald. Producenter og importører af emballerede produkter kan dog i medfør af § 45, stk. 6, 2. pkt., uanset stk. 3 etablere tilbagetagningsordninger for affald af emballage fra private husholdninger.

De kommunale indsamlingsordninger er reguleret i bekendtgørelse nr. 2512 af 10. december 2021 om affald (herefter affaldsbekendtgørelsen), som bl.a.

UDKAST

stiller krav til behandlingen af det indsamlede affald. Affaldsbekendtgørelsen stiller krav til kommunerne om at etablere indsamlingsordninger i form af henteordninger for særskilt indsamling af en række affaldsfraktioner, herunder plast, glas, papir, pap, metal samt mad- og drikkekartoner. Kommunalbestyrelserne kan dog vælge at etablere indsamlingsordningerne som kombineret indsamling af bestemte affaldstyper, f.eks. papir og pap, da det er vurderet, at de specifikke kombinationsmuligheder ikke skader genanvendelsen af de pågældende fraktioner. Affaldsbekendtgørelsen stiller desuden krav om at kommunerne skal sikre, at husholdningerne sorterer deres affald efter fastsatte sorteringskriterier.

Erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse er undtaget fra reglerne om kommunal indsamling og håndtering. Kommunalbestyrelsen kan dog i visse tilfælde indsamle erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse, jf. miljøbeskyttelseslovens § 49 d, stk. 2 og 3. Det gælder for indsamling på genbrugspladser, indsamling hos affaldsproducerende virksomheder, der producerer affald, som i art og mængde svarer til en husholdnings, indsamling på øer uden fast broforbindelse samt indsamling hos kommunalbestyrelsens egne institutioner og virksomheder. Det følger desuden af affaldsbekendtgørelsen, at affaldsproducerende virksomheder skal sortere deres husholdningslignende erhvervsaffald efter samme sorteringskriterier som husholdninger.

Kommunalbestyrelsen har med visse undtagelser pligt til at udbyde behandlingen af den del af det indsamlede affald, der er egnet til materialenyttiggørelse, uanset om det er indsamlet fra husholdninger eller erhverv, jf. miljøbeskyttelseslovens § 49 b, stk. 1. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan dog i medfør af § 49 b, stk. 3, fastsætte regler om kommunalbestyrelsens deltagelse i aktiviteter forbundet med 1) omlastning af affald omfattet af en kommunal affaldsordning, 2) forberedelse med henblik på genbrug af affald, der er indsamlet på genbrugspladser i kommunen, 3) behandling af haveaffald, der er indsamlet på genbrugspladser i kommunen, 4) behandling af affald produceret af kommunalbestyrelsens egne institutioner og virksomheder og 5) materialenyttiggørelse i forbindelse med kommunale bygge- og anlægsprojekter. Bemyndigelsen hertil er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1536 af 16. december 2022 om affaldsregulativer, -gebyrer og -aktører m.v. Den ovenfor beskrevne opgave- og ansvarsfordeling fraviges på flere punkter for så vidt angår affald omfattet af udvidet producentansvar.

Kommunalbestyrelsen kan desuden uanset § 49 b, stk. 1, fortsat deltage i aktiviteter forbundet med behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse omfattet af en kommunal affaldsordning, når aktiviteterne er knyttet til

et helt eller delvis kommunalt ejet behandlingsanlæg, der enten er godkendt til behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse og sat i drift senest den 16. juni 2020, eller som kommunalbestyrelsen senest den 16. juni 2020 har foretaget væsentlige irreversible investeringer i etableringen af, jf. § 49 g, stk. 1. Sådanne aktiviteter skal dog fra den 1. januar 2024 udskilles i et eller flere særskilte selskaber, som drives på kommercielle vilkår i aktie- eller anpartsselskabsform, jf. § 49 h, stk. 1.

I medfør af gældende § 9 p, stk. 1, skal producenter og importører af emballerede produkter forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af emballage, som er markedsført som del af et emballeret produkt, og affald heraf, medmindre der er fastsat andre regler.

Det er dog i den gældende § 9 p, stk. 5, forudsat, at kommunalbestyrelsen fortsat vil varetage indsamling af emballageaffald fra husholdninger og i visse tilfælde fra erhverv, da miljøministeren ifølge stk. 5 fastsætter regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet emballageaffald, som producenter og importører har pligt til at håndtere efter reglerne om udvidet producentansvar. Heri ligger en pligt for kommunerne til at overdrage emballageaffaldet til den eller de producenter og importører eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt emballageaffald indsamlet af kommunen.

For det kommunalt indsamlede affald har producenter og importører alene et finansielt ansvar for at afholde de nødvendige omkostninger til indsamlingen og både operationelt og finansielt ansvar for den efterfølgende affaldshåndtering.

Opgaver og ansvar for så vidt angår håndtering af affald af emballage er nærmere beskrevet i afsnit 3.1.1.2.

3.2.1.2. Politisk aftale

Punkt 2 i den politiske aftale vedrører ansvars- og rollefordeling mellem kommuner og producenter/kollektive ordninger i relation til indsamling og affaldsbehandling af affald med emballageaffald i fra husholdninger. Det fremgår, at kommunerne fortsat skal være ansvarlige for indsamlingen af affald fra borgerne på en måde, hvor plast, glas, pap, papir, metal, mad- og drikkekartoner fortsat sorteres i samme indsamlingsmateriel, samt at de pågældende indsamlede affaldsfraktioner skal overdrages til producenter via kollektive ordninger, således at disse aktører overtager ansvaret for den videre affaldsbehandling.

3.2.1.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Af hensyn til at kunne udmønte den politiske aftales pkt. 2 om ansvars- og rollefordeling for kommunalt indsamlet affald, foreslås det, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage indsamlet affald i visse affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, til producenter og importører eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt emballageaffald i den pågældende kommune efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt.

Forslaget indebærer, at udgangspunktet i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1, hvorefter kommunalbestyrelsen har ansvaret for håndtering af det indsamlede husholdningsaffald, der ikke er emballageaffald, fraviges.

Det er aktuelt hensigten at anvende bemyndigelsen til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen har pligt til at overdrage affaldsfraktioner med emballageaffald i (plast, glas, papir, pap, metal samt mad- og drikkekartoner), som kommunalbestyrelsen har indsamlet i henteordninger fra husholdninger og erhverv, til producenter og importører eller disses kollektive ordninger. Dette efter regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse om kommunalbestyrelsens varetagelse af opgaver under producentansvarsordningen for emballage, jf. afsnit 3.1.1.2.3.

Det bemærkes, at papiraffaldsfraktionen i henteordninger i dag overvejende består af affald, der ikke er emballageaffald, herunder aviser og reklamer. I den seneste kortlægning af kommunernes husstandsneare indsamling fremgår det imidlertid, at næsten halvdelen af kommunerne indsamler pap- og papiraffald kombineret som en samlet affaldsfraktion, hvorved denne kombinerede fraktion hovedsagligt består af emballageaffald.

Miljøministeriet vurderer på den baggrund, at hustandsnært indsamlet papiraffald bør overdrages til producenter og importører eller disses kollektive ordninger, uanset om det er indsamlet i kombination med papaffald. Dette af hensyn til at sikre en ensartet ordning for producentansvaret på tværs af landet, herunder sikre at papaffald, som i altovervejende grad består af emballageaffald, overdrages til producenter og importører.

For så vidt angår affald i affaldsfraktioner indeholdende emballageaffald, der indsamles i kommunale bringeordninger (for eksempel kommunale genbrugspladser) forventes det, at der i første omgang vil blive fastsat regler om kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage visse affaldsfraktioner, herunder de, der altovervejende består af emballageaffald eller typisk kun indsamles via bringeordninger, f.eks. træemballageaffald og stort papaffald, jf. afsnit 3.1.1.2.3. Af dette afsnit fremgår, at det er hensigten, at de kommunale

bringeordninger vil blive inkluderet i producentansvaret i flere faser. Det fremgår, at der pågår et arbejde med at kortlægge, hvordan emballageaffald i dag indsamles i kommunale bringeordninger, samt at der på den baggrund skal tages stilling til, om emballageaffald indsamlet i kommunale bringeordninger skal overdrages til producenter og importørers videre håndtering, eller om kommunalbestyrelsen skal forpligtes til at varetage den videre transport og behandling af dette. Det fremgår, at ministeren i den forbindelse vil tage hensyn til mængder af ikke-emballageaffald i emballageaffaldsfraktioner i de pågældende bringeordninger.

Indtil der er fastsat nærmere regler om de kommunale bringeordninger vil det fortsat være kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for den videre håndtering af affald indsamlet i disse ordninger. Omkostningerne hertil finansieres som nu af de affaldsgebyrer, som husholdninger og affaldsproducerende virksomheder, der benytter sig af genbrugspladsen, betaler.

I de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen vælger at tilbyde at indsamle emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder og i indsamlingen blander dette sammen med emballageaffald fra husholdninger, er det hensigten at anvende bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal overdrage det indsamlede erhvervsaffald til producenter og importører eller disses kollektive ordninger svarende til indsamlet husholdningsaffald.

Dette har baggrund i, at det ikke vil være praktisk muligt at adskille erhvervsaffald og husholdningsaffald efter indsamlingen. Det er ikke hensigten at fastsætte regler om, at affaldet skal overdrages til producenter og importører eller disses kollektive ordninger, hvis kommunalbestyrelsen ikke blander erhvervsaffald med husholdningsaffald i indsamlingen.

Forslaget vil i praksis indebære, at kommunalbestyrelsens mulighed for at deltage i forbehandlingsaktiviteter i forbindelse med omlastning af affald omfattet af en kommunal affaldsordning eller forberedelse med henblik på genbrug af affald, der er indsamlet på genbrugspladser i kommunen eller behandling af affald produceret af kommunalbestyrelsens egne institutioner og virksomheder, jf. § 49 b, stk. 3, kan begrænses, hvis affaldet indeholder emballageaffald.

Pligten til at overdrage nærmere bestemte affaldsfraktioner til producenter og importører eller disses kollektive ordninger vil indebære, at mængden af affald omfattet af kommunalbestyrelsens udbudspligt efter § 49 b, stk. 1, reduceres.

UDKAST

Det foreslås endvidere, at miljøministeren kan fastsætte regler om overdragelsen af det omfattede affald, herunder om sted og form for overdragelsen.

Det er hensigten, at bemyndigelsen vil kunne anvendes til at fastsætte regler om, hvordan overdragelsen af affaldet skal finde sted, herunder om overdragelsen skal ske på en plads til omlastning af affald etableret af kommunalbestyrelsen eller en plads udpeget af producenter og importører eller disses kollektive ordninger. Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger udpeger en plads, hvor overdragelsen skal finde sted. Det kan enten være en plads etableret af kommunalbestyrelsen eller af producenter og importører eller disses kollektive ordninger. Dette af hensyn til, at en producent og importør eller dennes kollektive ordning kan få tildelt flere forskellige kommuner og derved af hensyn til den videre affaldshåndtering har en interesse i at få samlet alt affald ét sted frem for at skulle afhente det hos hver enkelt kommune. Det er ikke hensigten at lade producenter og importører eller disses kollektive ordninger udpege en plads etableret af kommunalbestyrelsen mod kommunalbestyrelsens vilje. Bemyndigelsen vil også kunne anvendes til at begrænse friheden til at vælge en plads for overdragelsen, idet producenter og importører eller disses kollektive ordninger ikke kan udpege en plads, der ligger uforholdsmæssigt langt væk fra de tildelte kommuner.

Bemyndigelsen vil derudover kunne udnyttes til at fastsætte regler om formen for overdragelsen. Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kun kan deltage i forbehandlingsaktiviteter i forbindelse med omlastning af affaldet efter aftale med producenter og importører eller disses kollektive ordninger. Dette af hensyn til, at forbehandlingen kan indrettes efter krav på det eller de modtageanlæg, som er valgt af producenter og importører eller disses kollektive ordninger til den videre affaldsbehandling.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at betale producenter og importører eller disses kollektive ordninger for den videre håndtering af det affald, der er overdraget efter regler udstedt i medfør af stk. 9, og som ikke er emballageaffald fra husholdninger.

Det er hensigten at fastsætte rammer for den betaling, som producenter og importører kan opkræve fra kommunalbestyrelsen i medfør af det foreslåede nye stk. 8, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

Omkostninger til behandlingen af ikke-emballageaffaldet skal fortsat i sidste ende afholdes af de affaldsproducerende husholdninger og virksomheder efter de gældende regler i miljøbeskyttelseslovens §§ 48 og 48 a.

Det er hensigten, at de påtænkte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage indsamlet affald skal have virkning fra den 31. december 2024, når producentansvaret finder anvendelse. Det er hensigten, at der ved udmøntningen af lovforslagets indhold på bekendtgørelsesniveau vil blive taget højde for behovet for overgangsordninger for kommunalbestyrelsernes eksisterende aftaler og kontrakter om husstandsnaer indsamling og behandling af husholdningsaffald og erhvervsaffald. Dette af hensyn til, at kommunalbestyrelserne ikke skal opsige eksisterende aftaler og kontrakter med omkostninger til følge. Se hertil afsnit 3.1.1.2.3. om overgangsordninger for kommunalbestyrelsens behandling af emballageaffald.

For nærmere om bemyndigelsen til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage indsamlet affald og regler om overdragelsen samt pligt til at betale for affaldshåndteringsomkostninger efter overdragelsen henvises til lovforslagets § 1, nr. 41, og bemærkningerne hertil.

3.2.2. Emballageproducenternes overtagelse og behandling af kommunalt indsamlet affald egnet til materialenyttiggørelse

3.2.2.1. Gældende ret

Efter gældende ret er producenter og importører af emballage ikke ansvarlige for affaldshåndtering af andet affald end emballageaffald.

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 44, stk. 1, kan miljøministeren fastsætte regler om klassificering, håndtering, sortering og opbevaring af affald samt mærkning af indsamlingsmateriel og pligt til at anvende mærkning samt pligt til at benytte særlige affaldsmæglere, forhandlere, indsamlings- og oparbejdningsvirksomheder m.v. Reglerne kan endvidere omfatte særlige affaldstyper, affaldsmaterialer og affaldsprodukter.

3.2.2.2. Politisk aftale

Der henvises til 3.2.1.2.

3.2.2.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Af hensyn til at kunne udmønte den politiske aftales pkt. 2 om ansvars- og rollefordeling for kommunalt indsamlet affald foreslås det, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til på kommunalbestyrelsens regning, at overtage og behandle affald, der ikke er emballageaffald indsamlet fra husholdninger, men som er indsamlet

UDKAST

sammen med emballageaffald indsamlet fra husholdninger, og som overdrages til producenter og importører med henblik på behandling.

Det er hensigten at fastsætte mål for håndtering af emballageaffald, jf. miljøbeskyttelseslovens gældende § 9 p, stk. 8. Eftersom emballageaffaldet i praksis vil være blandet sammen med ikke-emballageaffald, når det overdrages af kommunalbestyrelsen, vil ikke-emballageaffaldet blive affaldsbehandlet på samme måde som emballageaffald. Det er derfor hensigten at fastsætte regler om, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger, som overtager og behandler affald, som ikke er emballageaffald, skal behandle affaldet efter samme regler som fastsættes for behandling af emballageaffald. Det er hensigten at fastsætte mål for genanvendelsen af dette affald efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 44, stk. 1. For kommunalt indsamlet erhvervsaffald, der sammenblandes med husholdningsaffald i forbindelse med indsamlingen, vil forslaget medføre, at de producenter og importører eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt den pågældende kommune, jf. afsnit 3.1.1.4. om tildelingsordninger, også skal overtage og behandle dette affald. Dette mod betaling fra kommunalbestyrelsen.

Det foreslås endvidere at bemyndige miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers opgørelse af betalingen for affaldsbehandling af den andel af det overdragede affald, som ikke er emballageaffald. Det er hensigten at fastsætte regler om, at opgørelsen skal omfatte alle typer af omkostninger ved håndtering af affaldet, herunder omkostninger til sortering, oparbejdning, videresalg, transport mellem anlæg og administration mv. Det er hensigten, at fastsætte regler om en fast metode for opgørelse af prisen for behandling, og at opgørelsen dermed ikke frit overlades til producenter og importører. Det er hensigten herved at sikre, at kommunalbestyrelsen ikke bliver forpligtet til at betale mere for affaldsbehandlingen end, hvad der kunne forventes, hvis behandlingsopgaven blev udbudt af kommunalbestyrelsen.

Det forventes, at producenter og importører vil have et naturligt incitament til at foretage en omkostningseffektiv behandling af det overdragede affald, eftersom producenter og importører skal afholde omkostninger til behandlingen af emballageaffaldets andel af det overdragne affald.

Forslaget vil medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler, der resulterer i en lavere betaling for behandling af affald, der ikke er emballageaffald, fra

kommunalbestyrelsen til producenter eller importører end de faktiske omkostninger hertil. Dette vil eksempelvis være tilfældet, hvis producenter og importører eller disses kollektive ordninger ikke sikrer en økonomisk effektiv behandling, eller afsætter genanvendte materialer under markedsprisen.

Det bemærkes, at det i udmøntningen skal sikres, at producenter og importører ikke modtager statsstøtte i form af en for høj kompensation fra kommunalbestyrelsen for behandling af affald, der ikke er emballageaffald. Reglerne skal dog også sikre, at producenter og importører ikke pålægges unødvendige omkostninger, hvorfor det skal sikres, at producenten og importøren kompenseres for alle udgifter forbundet med forpligtelsen til at håndtere affald, såfremt der er tale om en effektiv affaldshåndtering, der opfylder fastsatte miljøkrav og genanvendelsesmål mv.

Den foreslåede bestemmelse indeholder endeligt hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om opgørelse af betalingen som tager højde for, at en producent og importør af årsager som ikke kan henregnes til producenten og importøren, i visse tilfælde har højere omkostninger til behandlingen end forudset, og at denne ekstra omkostning skal dækkes af betalingen fra kommunalbestyrelsen.

Bestemmelsen vil medføre, at en producent eller importør kan blive ansvarlig for at behandle mere affald, end den mængde emballage, som en producent eller importør har markedsført. Producenten og importøren vil dog alene blive ansvarlig for at behandle affald, der er i samme materialekategori som den emballage, producenten og importøren har markedsført på det danske marked. Eksempelvis kan en producent og importør af papiremballageposer blive ansvarlig for at affaldsbehandle avisaffald, som er blandet sammen med papiremballageaffaldet i forbindelse med indsamling ved husholdninger. Ministeriet vurderer, at behandlingen af emballageaffald og ikke-emballageaffald i de omfattede affaldsfraktioner overvejende er ens i hver materialekategori.

Den beskrevne ordning vil i almindelighed ikke rejse spørgsmål om ekspropriation efter grundlovens § 73. Det gælder også, selv om der ikke er sikkerhed for, at den enkelte producent og importør kommer til at modtage en betaling fra kommunalbestyrelsen svarende til producentens eller importørens omkostning til håndtering af ikke-emballageaffald.

Det kan imidlertid ikke udelukkes, at pligten til at håndtere ikke-emballageaffald mod betaling efter omstændighederne vil kunne ramme enkelte producenter og importører eller disses kollektive ordninger, atypisk hårdt, og at pligten til at overtage og håndtere affaldet i sådanne tilfælde vil kunne få karakter af et ekspropriativt indgreb mod den pågældende producent og importør eller dennes kollektive ordning. Det vil efter omstændighederne navnlig kunne gøre sig gældende i tilfælde, hvor det kommunalt indsamlede affald i høj grad består af ikke-emballageaffald og hvor kommunalbestyrelsens betaling for affaldshåndteringen ikke svarer til en effektiv pris for håndteringen, eksempelvis fordi betalingen fra kommunalbestyrelsen er baseret på et nøgletal for afsætningspriser for genanvendt materiale, som er forældet.

Det må bero på en konkret vurdering, om der i enkelte tilfælde foreligger ekspropriation, og i vurderingen vil bl.a. indgå den økonomiske betydning af pligten til at overtage og håndtere affaldet.

Det foreliggende lovforslag indeholder ikke hjemmel til ekspropriation, og det foreslås på den baggrund, at der skabes hjemmel til, at miljøministeren kan træffe afgørelse om eller fastsætte regler om, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger, ikke skal overtage det kommunalt indsamlede affald. Det forudsættes, at dispensationsadgangen vil blive anvendt i tilfælde, hvor en producent eller importør eller dennes kollektive ordning, ellers vil blive ramt atypisk hårdt af pligten til at overtage og håndtere affaldet. Det er hensigten at delegere kompetencen til at træffe afgørelse om dispensation til Miljøstyrelsen.

3.3. Udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast

3.3.1. Gældende ret

3.3.1.1. Gældende national ret

I medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 h, stk. 9, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om 1) særskilt tilbagetagning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, 2) tilbagetagnings- og indsamlingsordninger og 3) bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 179 som fremsat, side 49, at bestemmelsen indeholder hjemmel til at gennemføre artikel 8 a, stk. 2, i affaldsrammedirektivet. Bestemmelsen

UDKAST

indeholder endvidere hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivet artikel 10 om oplysningstiltag.

Ifølge miljøbeskyttelseslovens § 9 h, stk. 3, 1. pkt., fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast. Ifølge § 9 h, stk. 3, 2. pkt., fastsætter miljøministeren regler om tilbagebetaling, herunder procedurer herfor, til producenterne og importørerne, når fiskeredskaber, der indeholder plast, markedsføres uden for Danmark.

Det følger af forarbejderne til bestemmelsen i § 9 h, stk. 3, 1. pkt., jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 179 som fremsat, side 45-46, at bestemmelsen indeholder hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 8, som forpligter medlemsstaterne til at udarbejde ordningen for udvidet producentansvar i henhold til affaldsrammedirektivets artikel 8 a, herunder artikel 8 a, stk. 4. Bestemmelsen indeholder derudover hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 9, med krav til afholdelse af omkostninger, der specifikt vedrører fiskeredskaber, der indeholder plast.

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p indeholder i dag et sæt af regler, der omhandler udvidet producentansvar for emballage, herunder drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som er emballage. Bestemmelserne indeholder en række bemyndigelser, som blandt andet indeholder hjemmel for ministeren til at fastsætte regler om, hvem der er omfattet af producentansvarsforpligtelserne, hvordan omkostninger under ansvaret skal afholdes og fordeles, hvordan markedsandelen beregnes, hvordan det indsamlede affald tildeles producenter og importører til behandling samt en række oplysningsforpligtelser. For uddybende gennemgang af ordningen som helhed, henvises til Folketingstidende 2019-20, tillæg A, side 35-41, og Folketingstidende 2020-21, tillæg A, side 50-51. Miljøbeskyttelseslovens § 9 p giver bl.a. hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets krav til udvidet producentansvar for emballager af engangsplast. For nærmere herom henvises til forarbejderne til den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 p, stk. 3, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, side 19-20.

Loven indeholder et særskilt sæt af regler i § 9 s, der omhandler udvidet producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast,

som ikke er emballage. Det følger af forarbejderne til den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 s, at reglerne har til formål at implementere engangsplastdirektivets krav til udvidet producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, side 54. De to regelsæt om udvidet producentansvar for henholdsvis emballage og drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast er overvejende ens, men finder anvendelse på forskellige produkter.

Reglerne om det udvidede producentansvar i § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, har virkning fra den 31. december 2024. De gældende bemyndigelsesbestemmelser i § 9 p, stk. 2-13, og § 9 s, stk. 2-12, er i dag ikke udnyttet.

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 3, 1. pkt., indeholder en bemyndigelse for miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald og oprydning forpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangsplast. En lignende bemyndigelse fremgår af § 9 s, stk. 3, 1. pkt., hvorefter miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings-, oprydning- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast.

Det følger af forarbejderne til bestemmelserne, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, side 50 og 56, at de bl.a. indeholder hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 2.

Miljøbeskyttelseslovens § 9 t, stk. 3, 1. pkt., indeholder en bemyndigelse for miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med oprydning af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og håndtering heraf og oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af sådant henkastet affald og for så vidt angår filtre til tobaksvarer af engangsplast også omkostninger forbundet med indsamling af affald heraf, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer.

Miljøbeskyttelseslovens § 9 t, stk. 3, 2. pkt., indeholder en bemyndigelse for miljøministeren til at fastsætte regler om tilbagebetaling, herunder procedurer herfor, til producenterne og importørerne, når balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast markedsføres uden for Danmark.

Det følger af forarbejderne til bestemmelsen i § 9 t, stk. 3, 1. pkt., jf. Folke­tingstidende 2020-21, tillæg A, side 62, at den indeholder hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 3. For uddybende gen­nemgang af den gældende bestemmelse i § 9 t, stk. 3, henvises til Folke­tingstidende 2020-21, tillæg A, L 179, som fremsat, side 36-38 og side 62-63.

Bemyndigelsen i den gældende § 9 t, stk. 3, er udnyttet til at fastsætte regler i bekendtgørelse nr. 1277 af 11. september 2022 om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter. Reglerne omfatter en pligt for producenter af filtre til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter, til at betale et gebyr til Miljøstyrelsen til dækning af omkostninger ved kommunalbestyrelsernes og andre offentlige myndigheders oprydning af henkastet affald fra filtrene, den efterfølgende transport og behandling heraf, indsamling af affald fra filtrene, der er kasseret i offentlige indsamlingssystemer, den efterfølgende transport og behandling heraf, og Miljøstyrelsens oplysningstiltag af brugere af filtrene med henblik på at reducere henkastet affald heraf. Bekendtgørelsen trådte i kraft den 5. januar 2023 og gennemfører engangsplastdirektivets artikel 8 om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer.

I medfør af de gældende bestemmelser i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 3, 1. pkt., § 9 s, stk. 3, 1. pkt., og § 9 t, stk. 3, 1. pkt., er det hensigten, at der fastsættes nærmere regler i bekendtgørelse om de omkostninger, som producenter og importører skal dække under de udvidede producentansvarsordninger for engangsplastprodukter, og nærmere regler om fordelingen af omkostningerne og om producenters og importørers afholdelse af omkostningerne. Det følger af forarbejderne til bestemmelserne, jf. Folke­tingstidende 2020-21, tillæg A, side 20, 29 og 37, at omkostningerne ved oprydning af henkastet affald vil blive begrænset til aktiviteter iværksat af kommunalbestyrelser og stat. Det fremgår desuden af forarbejderne til bestemmelserne, at det er hensigten, at der bliver etableret en baseline for mængden af henkastet affald og en ensartet opgørelse af omkostninger ved oprydning, hvilket skal sikre en transparent proces i forhold til opgørelsen af de beløb, som producenter og importører skal betale til de offentlige myndigheders oprydning af henkastet affald i det offentlige rum. Det fremgår derudover, at hensigten er, at der fastsættes generiske retningslinjer for rimeligt renholdelsesniveau og krav om løbende opdatering af opgørelsesmetoder. For at sikre, at producenter og importører reelt kun betaler, hvad der står i forhold til den mængde affald, som deres produkter genererer, vil der f.eks. kunne udføres stikprøvekontrol med henblik på at vurdere, hvor store mængder af de enkelte produkter, der generelt henkastes.

Oprydning af henkastet affald på offentlige veje, stier og parker, og indsamling af affald, der kasseres i offentlige indsamlingssystemer, foretages typisk af kommunalbestyrelserne eller staten. Den gældende bestemmelse i § 62 i lov nr. 1520 af 27. december 2014 om offentlige veje mv., medfører, at vejmyndigheden har pligt til at sørge for blandt andet renholdelse af offentlige veje.

Affald fra engangsplastprodukterne vådservietter, balloner, filtre til tobaksvarer, fødevarebeholdere, indpakningsposer- og folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre og letvægtsplastbæreposer, der henkastes på offentlige veje, stier og parker, eller kasseres i offentlige indsamlingssystemer, håndteres i dag typisk som forbrændingseget affald.

Udgifterne til både oprydning af henkastet affald og indsamlingen af affald, der kasseres i offentlige indsamlingssystemer er i dag skattefinansieret, bortset fra udgifter til oprydning m.v. af affald fra filtre til tobaksvarer af engangsplast, der fra den 5. januar 2023 afholdes af producenter og importører i medfør af bekendtgørelse nr. 1277 af 11. september 2022 om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter.

Miljøbeskyttelseslovens gældende § 9 t, stk. 6, indeholder en bemyndigelse for miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast om tilgængelige indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af affald af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast. Bemyndigelsen er i dag ikke udnyttet.

3.3.1.2. Gældende EU-ret

Engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 1, medfører, at der skal etableres en ordning for udvidet producentansvar for engangsplastprodukter opført i del E i bilaget til direktivet (fødevarebeholdere, indpakningsposer og –folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre, letvægtsplastbæreposer, vådservietter, balloner og filtre til tobaksvarer) i overensstemmelse med kravene i affaldsrammedirektivets artikel 8 og 8 a. Engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 8, medfører desuden, at der skal udarbejdes ordninger for udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, og som markedsføres i medlemsstaten i henhold til affaldsrammedirektivets artikel 8 og 8 a.

Affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 4, omhandler de generelle minimumskrav til omkostningerne for producenter og importører, som er omfattet af det udvidede producentansvar. Bestemmelsen fastsætter i stk. 4, litra

a, at de finansielle bidrag, som producenten betaler for at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar skal dække følgende omkostninger for de produkter, som markedsføres i medlemsstaten: omkostningerne ved særskilt indsamling af affald og efterfølgende transport og behandling heraf, omkostningerne ved levering af relevante oplysninger til affaldsindehavere i overensstemmelse med artikel 8 a, stk. 2, samt omkostninger ved indsamling og rapportering af data i overensstemmelse med artikel 8 a, stk. 1, litra c.

Affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 4, 2. afsnit, rummer dog mulighed for at afvige fra ovennævnte fordeling af det finansielle ansvar i litra a, hvis det er begrundet i behovet for at sikre passende affaldshåndtering og den økonomiske bæredygtighed af ordningen for udvidet producentansvar. Fravigelsen forudsætter, at producenterne afholder mindst 80 % af de nødvendige omkostninger, og at de resterende omkostninger afholdes af de oprindelige affaldsproducenter eller –distributører.

Ifølge engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 2, skal producenterne og importørerne af engangsplastprodukter opført i afsnit I i del E i bilaget til direktivet (fødevarebeholdere, indpakningsposer og –folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre og letvægtsplastbæreposer) afholde omkostningerne i henhold til bestemmelserne om det udvidede producentansvar i affaldsrammedirektivets og emballagedirektivets, og de skal afholde følgende omkostninger, hvis de ikke allerede indgår: omkostningerne ved oplysningstiltag, som er oplistet i engangsplastdirektivets artikel 10, vedrørende disse produkter, omkostningerne ved indsamling af affald fra disse produkter, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer (skraldespande i det offentlige rum), herunder infrastrukturen og driften heraf, og dets efterfølgende transport og behandling, og omkostningerne ved oprydning af henkastet affald, som forårsages af produkterne, og den efterfølgende transport og behandling af dette henkastede affald.

De engangsplastprodukter, der er omfattet af engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 2, er for det første fødevarebeholdere, dvs. beholdere til fødevarer, som er beregnet til umiddelbar fortæring enten på salgsstedet eller som takeaway, som typisk fortæres fra beholderen, og som er klar til at blive fortæret uden yderligere tilberedning som for eksempel stegning, kogning eller opvarmning. Omfattet er også indpakningsposer og –folier, der er fremstillet af fleksibelt materiale indeholdende fødevarer, der er beregnet til umiddelbar fortæring fra indpakningsposen eller –folien uden yderligere tilberedning. Derudover er drikkevarebeholdere med en kapacitet på op til 3

UDKAST

liter omfattet. Det vil sige beholdere, der anvendes til at indeholde væske, som for eksempel drikkeflasker, herunder kapsler og låg til disse, og kompositballage til drikkevarer, her- under kapsler og låg til disse. Drikkevarer beholdere af glas eller metal, der har kapsler og låg af plast, er dog ikke omfattet. Derudover er drikkebægre og disses låg og kapsler omfattet samt letvægtsplastbæreposer, hvormed skal forstås plastbæreposer med eller uden hank med en tykkelse på mindre end 50 mikron.

Ifølge engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 3, skal producenter og importører af engangsplastprodukter opført i afsnit II og III i del E i bilaget til direktivet (vådservietter, balloner og filtre til tobaksvarer) som minimum afholde følgende omkostninger: omkostningerne ved de oplysningstiltag, der er omhandlet i direktivets artikel 10, vedrørende disse produkter, omkostningerne ved oprydning af henkastet affald forårsaget af disse produkter og dets efterfølgende transport og behandling af dette henkastede affald, og omkostningerne ved indsamling og rapportering af data i overensstemmelse med artikel 8 a, stk. 1, litra c), i affaldsrammedirektivet. Producenterne og importørerne af filtre til tobaksvarer skal tillige afholde omkostningerne ved indsamling af affald af disse, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer (skraldespande i det offentlige rum), herunder omkostninger til infrastrukturen og driften heraf, og den efterfølgende transport og behandling af affaldet. Disse omkostninger kan omfatte oprettelse af en specifik infrastruktur for indsamling af affald fra tobaksvarer med filtre, der indeholder plast, jf. engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 3, 2. afsnit.

Det følger af engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 4, at de omkostninger, der skal afholdes, jf. direktivets artikel 8, stk. 2 og 3, ikke må være højere, end hvad der er nødvendigt for, at de tjenester, der er omhandlet deri, kan leveres på en omkostningseffektiv måde, og skal fastsættes på gennemsigtig vis mellem de berørte aktører. Omkostningerne ved oprydning af henkastet affald begrænses til aktiviteter iværksat af de offentlige myndigheder eller på deres vegne. Beregningsmetoden udvikles på en måde, der gør det muligt at fastlægge omkostningerne ved oprydning af henkastet affald på en forholdsmæssig måde. For at minimere de administrative omkostninger kan der fastsættes finansielle bidrag til oprydning af henkastet affald ved at fastsætte passende flerårige faste beløb. Kommissionen offentliggør retningslinjer for kriterier i samråd med medlemsstaterne om omkostningerne ved oprydning af henkastet affald.

Ifølge engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 9, skal producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, afholde omkostningerne ved

den særskilte indsamling af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, og som er blevet leveret til passende modtagefaciliteter i havne i overensstemmelse med direktiv (EU) 2019/883 eller til andre tilsvarende indsamlingssystemer, der falder uden for nævnte direktiv, samt omkostningerne ved den efterfølgende transport og behandling og omkostningerne ved de i engangsplastdirektivets artikel 10 omhandlede oplysningstiltag vedrørende fiskeredskaber, der indeholder plast.

Hvad angår oplysningstiltagene fastslår engangsplastdirektivets artikel 10, at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger til at oplyse forbrugere og fremme ansvarlig forbrugeradfærd med henblik på at reducere henkastet affald fra produkter, der er omfattet af direktivet, og at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger med henblik på at oplyse forbrugerne af engangsplastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast, om: a) de tilgængelige genbrugelige alternativer, genbrugssystemer og affaldshåndteringsmuligheder samt bedste praksis for ansvarlig affaldshåndtering, og b) den belastning på miljøet, navnlig havmiljøet, som henkastet affald og anden uhenigtsmæssig affaldsbortskaffelse af disse engangsplastprodukter medfører, og c) konsekvenserne af uhenigtsmæssige former for affaldsbortskaffelse af disse engangsplastprodukter for kloaknettet.

Engangsplastdirektivets frist for anvendelse af bestemmelserne om udvidet producentansvar er den 5. januar 2023 for filtre til tobaksvarer og den 31. december 2024 for vådservietter, balloner, fødevarebeholdere, indpakningsposer- og folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre og letvægtsplastbæreposer, jf. engangsplastdirektivets artikel 17.

3.3.2. Politisk aftale

Punkt 6 i den politiske aftale vedrører organisering af engangsplastdirektivets oprydningsansvar. Det fremgår, at oprydningsansvaret for de 8 engangsplastprodukter skal være et finansielt ansvar, hvor kommuner og stat fortsat varetager renhold i det offentlige rum af de omfattede produkter, men med finansiering af producenterne i en gebyrordning. Det fremgår, at betalingsbidraget fra producenterne skal fastsættes på baggrund af opgørelser af realiserede henkastede mængder og omkostninger til renhold, og at disse opgørelser skal gennemføres hvert tredje år. Producenternes bidrag fordeles på stat og kommuner. For kommunerne fordeles det på baggrund af et vægтет gennemsnit pr. borger.

3.3.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.3.3.1. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast

Det er Miljøministeriets vurdering, at det er nødvendigt at nyaffatte § 9 h, stk. 9, af hensyn til at skabe klarhed omkring, hvilke oplysningsforpligtelser, der skal opfyldes efter affaldsrammedirektivet og engangsplastdirektivet. Det er desuden vurderet hensigtsmæssigt at etablere hjemmel for miljøministeren til at fastsætte regler om, at miljøministeren varetager oplysningsforpligtelser for producenter og importørers regning.

Det foreslås derfor at ændre stk. 9 således, at miljøministeren for producenters og importørers regning eller producenter og importører for egen regning skal oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om følgende:

- 1) Affaldsforebyggelsesforanstaltninger.
- 2) Tilbageagnings- og indsamlingsordninger, herunder centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug samt særskilt sortering af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.
- 3) Bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at miljøministeren for producenters og importørers regning skal oplyse om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, indsamlingsordninger, der ikke er producentens eller importørens egne ordninger, herunder centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug samt særskilt sortering af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, og bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, jf. bestemmelsens nr. 1, 2 og 3. Det er aktuelt hensigten, at miljøministeren delegerer denne oplysningsopgave til Miljøstyrelsen.

Det er aktuelt hensigten, at der fastsættes regler om, at producenter og importører selv skal varetage pligten til at oplyse om producentens eller importørens egen tilbageagnings- eller indsamlingsordning, jf. bestemmelsens nr. 2. Det er hensigten at fastsætte de nærmere regler om oplysningspligten i bekendtgørelsesform. Det forventes, at reglerne udformes således, at producenters og importørers oplysningspligt kan opfyldes igennem f.eks. udarbejdelse af informationsmaterialer, brugsanvisninger eller direkte på salgssteder.

Det foreslås at nyaffatte den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 3, om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger i det ud-

UDKAST

videde producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast. Ved forslaget bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, herunder regler om, at producenter og importører skal betale et gebyr til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af stk. 9 og omkostninger forbundet med administration af gebyret.

Den foreslåede nyaffattelse af § 9 h, stk. 3, indeholder hjemmel til at gennemføre kravet i engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 8 og 9. Der er således tale om en videreførelse af den gældende hjemmel i § 9 h, stk. 3, til at gennemføre direktivkravene.

Det forventes aktuelt, at det udvidede producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, udmøntes på en måde, hvor producenter og importører, som udgangspunkt får en pligt til for egen regning at foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel, jf. den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 h, stk. 1. For så vidt angår producenter og importører, som primært markedsfører fiskeredskaber, der indeholder plast, til brug for erhverv, er det aktuelt forventningen, at ansvaret løftes igennem en tildelingsordning for udtjente fiskeredskaber, der indsamles i nærmere bestemte havne, efter regler udstedt i medfør af den gældende § 9 h, stk. 5, der med lovforslaget bliver stk. 6. Det er aktuelt hensigten, at udtjente fiskeredskaber, herunder særligt den del, der stammer fra lyst- og fritidsfiskerne, ligesom i dag vil kunne indgå i kommunale affaldssystemer og i affaldssystemer på havne parallelt med producenters og importørers tilbagetagningsordninger. I en sådan udmøntning er det ikke hensigten, at producenter og importører skal afholde eventuelle omkostninger til håndtering af udtjente fiskeredskaber, der leveres til kommunale affaldssystemer.

Den nærmere udmøntning af ordningen vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau, hvor der også vil blive taget stilling til, om det er nødvendigt at fastsætte regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, og affaldshåndteringsforpligtelser i medfør af den foreslåede stk. 3.

Det er aktuelt hensigten, at miljøministeren i medfør af den foreslåede stk. 3 fastsætter regler om, at producenter og importører skal betale et gebyr til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med oplysningstiltag,

der varetages efter regler fastsat i medfør af den foreslåede stk. 9, og omkostninger forbundet med administration af gebyret.

Det foreslås, at bemyndige miljøministeren til at fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyret, herunder regler om digital indbetaling af gebyret. Det foreslås endvidere at bemyndige ministeren til at foretage en skønsmæssig ansættelse af gebyrtilsvaret, hvis størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent eller importør, ikke kan opgøres på baggrund af producentens eller importørens oplysninger om markedsførte mængder.

For nærmere om de foreslåede bestemmelser henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, 2 og 4, og bemærkningerne hertil.

3.3.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning om udvidet producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage

Miljøministeriet har vurderet hensigtsmæssigheden i at bevare en særskilt ordning for udvidet producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage.

Da affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, i praksis vil være blandet sammen med øvrigt affald, herunder i plastfraktionen og i restaffaldet, vurderer Miljøministeriet ikke, at det er hensigtsmæssigt at etablere en særskilt producentansvarsordning for disse produkter. Af hensyn til overlappet med de eksisterende lovbestemmelser for den udvidede producentansvarsordning for emballage, har Miljøministeriet desuden vurderet, at det vil være uhensigtsmæssigt for producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast at skulle orientere sig i to forskellige ordninger afhængigt af, om drikkevarebeholderen eller drikkebægret er en emballage eller ej. Derfor har Miljøministeriet vurderet, at reglerne for udvidet producentansvar for emballage tilsvarende bør finde anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage.

Som følge heraf foreslås det, at miljøbeskyttelseslovens § 9 s affattes på ny, således at det fremgår, at lovens bestemmelser og regler udstedt i medfør heraf om udvidet producentansvar for emballage tilsvarende finder anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, og på affald heraf.

Den foreslåede nyaffattelse har til formål at forenkle reglerne om udvidet producentansvar. Herudover har nyaffattelsen til formål at videreføre den eksisterende hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 8, herunder minimumskravene i affaldsrammedirektivet, for så vidt angår drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage.

For nærmere om den foreslåede bestemmelse henvises til lovforslagets § 1, nr. 16, og bemærkningerne hertil.

3.3.3.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning om gebyr for oprydning m.v. af affald fra visse engangsplastprodukter

Det er med den politiske aftale besluttet at fastholde hensigten bag de gældende bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven om, at oprydningsansvaret for visse engangsplastprodukter, jf. engangsplastdirektivets artikel 8, udmøntes som et finansielt ansvar, hvor kommuner og stat fortsat varetager renhold i det offentlige rum af de omfattede produkter med finansiering af producenterne via en gebyrordning.

Miljøministeriet har vurderet det hensigtsmæssigt at skabe en klar og eksplicit hjemmel for miljøministeren til at fastsætte regler om gebyr som led i reguleringen af producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med oplysnings- og oprydningsforpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangsplast.

På den baggrund foreslås en ny bestemmelse om gebyr i § 9 p, stk. 22, hvorved miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at producenter og importører af emballager af engangsplast skal betale et gebyr til hel eller delvis dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med:

- 1) Oprydning af henkastet affald fra emballager af engangsplast og håndtering heraf.
- 2) Indsamling af affald fra emballager af engangsplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf.
- 3) Oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af henkastet affald fra emballager af engangsplast.
- 4) Administration af gebyret, herunder evaluering af gebyret.

Det foreslås endvidere at nyaffatte den gældende bestemmelse i § 9 t, stk. 3, om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger i producentansvaret for balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, således at det fremgår eksplicit, at miljøministeren kan fastsætte regler om gebyr.

UDKAST

Ved forslaget bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af forpligtelserne i den gældende § 9 t, stk. 1, 1. og 2. pkt., herunder regler om, at producenter og importører skal betale et gebyr til hel eller delvis dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med:

- 1) Oprydning af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og håndtering heraf.
- 2) Oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast.
- 3) Indsamling af affald fra filtre til tobaksvarer af engangsplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf.
- 4) Administration af gebyret, herunder evaluering af gebyret.

Det er hensigten, at de omkostninger som producenter og importører skal afholde efter de foreslåede bestemmelser i § 9 p, stk. 22, og § 9 t, stk. 3, fastsættes i overensstemmelse med direktivkravene, som er gennemgået ovenfor i afsnit 3.3.1.2. om gældende EU-ret.

I forbindelse med udmøntningen vil der blive lagt vægt på Kommissionens retningslinjer for kriterier for omkostninger ved oprydning af henkastet affald, som udvikles i samråd med medlemsstaterne efter engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 4, 2. afsnit, når disse foreligger.

Til brug for fastsættelse af gebyrer, er det aktuelt hensigten, at der hvert tredje år foretages affaldsanalyser over de henkastede og indsamlede mængder affald fra de enkelte engangsplastprodukter samt opgørelser over offentlige myndigheders omkostninger til renhold. Affaldsanalyser og opgørelser skal inkludere både land- og bykommuner. Det er hensigten, at interessenter inddrages i forbindelse med affaldsanalyser og i nødvendigt omfang også frivillige organisationer, der har erfaring med oprydning i naturen. Herudover er det aktuelt hensigten, at der hvert år foretages stikprøvevise opgørelser hos udvalgte kommuner og andre offentlige myndigheder over disses omkostninger til renhold. Der vil dog være et vist rimeligt skøn forbundet med at fastsætte de eksakte omkostninger til offentlige myndigheders renhold af affald fra de omfattede engangsplastprodukter og de enkelte produktkategoriers andel heraf, idet der ikke foretages særskilt oprydning og indsamling af engangsplastprodukter.

Miljøministeriet har vurderet, at det ikke er praktisk muligt at fastsætte generiske retningslinjer for rimeligt renholdelsesniveau, således som det var forudsat i forarbejderne til de gældende bestemmelser i § 9 p, stk. 3, 1. pkt.

UDKAST

§ 9 s, stk. 3, 1. pkt., og § 9 t, stk. 3, 1. pkt., jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, side 20, 29 og 37. Dette skyldes, at der er stor forskel på behovet for renhold i kommunerne, og behovet ændrer sig i løbet af året bl.a. på grund af vejrforhold og sæsonprægede aktiviteter. Det er derfor aktuelt forventningen, at affaldsanalyser og opgørelser over offentlige myndigheders omkostninger til renhold baseres på det til enhver tid værende renholdelsesniveau.

Det er hensigten, at gebyrindtægter forbundet med renhold allokeres ud til de offentlige myndigheder, der varetager opgaven med renhold. Det er aktuelt hensigten, at den andel af gebyrindtægterne, der vedrører statens omkostninger, allokeres til statslige myndigheder ved interne statslige overførsler, mens den andel af gebyrindtægterne, der vedrører kommunalbestyrelserne omkostninger, allokeres til disse på baggrund af Det Udvidede Totalbalanceprincip.

En ny bestemmelse foreslås i § 9 p, stk. 23, hvor miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 22, herunder regler om digital indbetaling af gebyr. En lignende ny bestemmelse foreslås i § 9 t, stk. 4, hvor miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler udstedt i medfør af den foreslåede nyaffattelse af § 9 t, stk. 3, herunder regler om digital indbetaling af gebyr. Det foreslås endvidere, at miljøministeren bemyndiges til at foretage en skønsmæssig ansættelse af gebyrtilsvaret, hvis størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent eller importør, ikke kan opgøres på baggrund af producentens eller importørens oplysninger om markedsførte mængder.

For nærmere om de foreslåede bestemmelser, henvises til lovforslagets § 1, nr. 15, 17 og 18, og bemærkningerne hertil.

Det er Miljøministeriets vurdering, at den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 t, stk. 6, er overflødig, idet det er hensigten at udmønte det udvidede producentansvar for balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast som et rent finansielt ansvar, hvor producenter og importører alene bærer det finansielle ansvar og ikke det organisatoriske ansvar for bl.a. oplysningstiltagene i engangsplastdirektivets artikel 10. Det er altså ikke hensigten at fastsætte nærmere regler om producenters og importørers oplysningspligt over for brugere af engangsplastprodukter.

Det foreslås derfor at ophæve den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 t, stk. 6.

4. Konsekvenser for FN's verdensmål

I de følgende afsnit beskrives konsekvenserne af de samlede nye ordninger for udvidet producentansvar, som er aftalt med den politiske aftale, idet det ikke vurderes hensigtsmæssigt eller praktisk muligt at opdele konsekvenserne i forhold vedrørende nye og allerede eksisterende hjemler, som ikke er udmøntet endnu. Det fremhæves i afsnittet, hvis der er tale om væsentlige konsekvenser, som udelukkende kan henregnes til lovforslagets indhold.

Lovforslaget har ikke i sig selv konsekvenser for FN's verdensmål.

Indførelse af nye udvidede producentansvarsordninger for emballage, engangsplastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast, forventes at skabe incitament til at udvikle mere miljøvenlige produkter og emballager, som f.eks. indeholder genanvendte materialer, er mere holdbare eller er egnede til forberedelse med henblik på genbrug eller genanvendelse. Det er dermed forventningen, at produkterne og materialerne bevares og genanvendes så længe som muligt. Dermed vurderes indførelsen af nye udvidede producentansvarsordninger at understøtte både delmål 12.2 om at opnå en bæredygtig forvaltning og effektiv udnyttelse af naturressourcer og delmål 12.5 om at reducere affaldsmængden. Derudover vil indførelse af pligt til at dække omkostningerne forbundet med oprydning af henkastet affald, omkostningerne ved indsamling af affald, som er kasseret i det offentlige rum, og omkostninger til oplysningstiltag for forbrugere af engangsplastprodukter medvirke til at forebygge og reducere mængden af henkastet affald fra engangsplastprodukter, som ofte ender i havmiljøet. Dette vil understøtte delmål 14.1 om at forhindre og væsentligt reducere havforurening.

Lovforslagets bestemmelser vil først understøtte de pågældende verdensmål, når de udmøntes ved bekendtgørelse.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5.1 Økonomiske konsekvenser

Lovforslaget har ikke i sig selv økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget indeholder overvejende forslag til en række ændringer af eksisterende bestemmelser og bemyndigelser og indførelse af nye bemyndigelser i miljøbeskyttelsesloven til at fastsætte nærmere regler for ordninger for

udvidet producentansvar for emballage, visse engangsplastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast, i bekendtgørelser.

De samlede økonomiske konsekvenser for det offentlige, herunder staten, vil blive fastlagt ved udmøntningen. De økonomiske omkostninger for det offentlige vil være begrænsede, idet omkostningerne til indsamling, transport og behandling af affald, oplysningstiltag og rapportering og indsamling af data samt oprydning af de omfattede engangsplastprodukter, som udgangspunkt skal afholdes af producenter og importører. Omkostningerne til indsamling, transport og behandling afholdes i dag af borgere og de kommunale virksomheder, der gør brug af de kommunale indsamlingsordninger, igennem betaling af affaldsgebyrer til kommunalbestyrelsen. Når producenter og importører skal afholde omkostningerne, forventes affaldsgebyrer at blive reduceret tilsvarende. For husholdninger kan omfordelingen skønmæssigt omregnes til en gennemsnitlig reduktion af affaldsgebyret med ca. 500-600 kr. ekskl. moms pr. husstand om året.

Oprydning af henkastet affald og indsamling af affald i det offentlige rum forstås i dag af kommunerne og staten (Naturstyrelsen og Vejdirektoratet) og finansieres gennem skatter. Fremover skal disse omkostninger afholdes af producenter og importører af de 8 omfattede engangsplastprodukter. Dette forventes at medføre, at kommuner og stat kan reducere finansieringsbehovet igennem skatten svarende til producenter og importørers betalingsbidrag.

Udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, indgår i dag i affaldssystemer på havnene og i kommunerne. Havnenes affaldshåndtering af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, er finansieret gennem havneafgiften, som opkræves hos havnebrugerne, jf. havmiljølovens § 55, stk. 2. Fremover vil producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, skulle afholde disse omkostninger. Det forventes at medføre, at havne, herunder kommunale havne, når lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser udmøntes ved bekendtgørelse, kan reducere behovet for finansiering gennem havneafgiften. Det er ikke muligt at opgøre eller estimere omfanget, da de samlede omkostninger til affaldshåndtering af fiskeredskaber ikke er kendt.

De nye ordninger forventes desuden at medføre nye omkostninger for staten i form af omkostninger til at opfylde håndhævelses- og kommunikationsforpligtelser. Disse omkostninger vil dog i langt overvejende grad blive finansieret af producenter og importører igennem gebyrbetaling, jf. lovforslagets bestemmelser herom.

De nye ordninger – særligt udvidet producentansvar for emballage – forventes desuden at medføre omkostninger for kommunerne i form af omkostninger til administration og planlægning af indsamlingsordninger, opkrævning af affaldsgebyrer, informationsindsatser om affaldssortering mv. Disse omkostninger afholdes i dag over affaldsgebyrer, hvilket fortsat vil være tilfældet.

5.2 Digitaliseringsklar lovgivning

Det er ministeriets vurdering, at lovforslaget efterlever de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, jf. Digitaliseringsstyrelsens vejledning. Lovforslaget omfatter primært bemyndigelsesbestemmelser, som senere skal udmøntes på bekendtgørelsesniveau. Der vil ved udmøntning på bekendtgørelsesniveau blive foretaget en vurdering og taget behørigt hensyn til principperne.

Fsva. dataindberetninger til producentregisteret (Dansk Producentansvar) tages der udgangspunkt i de øvrige eksisterende ordninger for udvidet producentansvar, som er kendt af industrien og vurderes egnede til at opfylde principperne om digitaliseringsklar lovgivning.

Fsva. de foreslåede gebyrbetalinger og dertilhørende dataindberetninger, som ikke er kendt fra andre ordninger for udvidet producentansvar, foreslås det, at ministeren kan fastsætte regler om brug af digitale løsninger i forbindelse hermed. Herunder har ministeriet vurderet, at lovforslaget indeholder bemyndigelse til at fastsætte regler ved bekendtgørelse som kan understøtte automatiseret sagsbehandling af afgørelsessager ved producentregisteret (Dansk Producentansvar) om sikkerhedsstillelse og tildeling, hvis dette vurderes hensigtsmæssigt.

5.3 Implementeringskonsekvenser

For staten medfører lovforslaget implementeringsomkostninger i forbindelse med efterfølgende udmøntning i bekendtgørelser, herunder bekendtgørelsen om oprydningsansvar og affattelse af en ny bekendtgørelse om udvidet producentansvar for emballage og ny bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast. Der er desuden implementeringskonsekvenser i form af sekretariatsbetjening af Samarbejdsforum for producentansvar, forhandlingsudvalg for husholdningsaffald, ekspertudvalg for erhvervsaffald, udarbejdelse af tilsynsplan, tilpasning af arbejdsgange og ydelse af vejledning til producenter og importører, samt kommuner om de nye regler.

Der er skønnet meromkostninger til implementering i staten, herunder producentregisteret (Dansk Producentansvar) på samlet set 16 mio. kr. i 2023 og 26 mio. kr. i 2024, heraf 7 mio. kr. i 2023 og 14 mio. kr. i 2024 hos producentregisteret (Dansk Producentansvar). Der er på Finansloven 2023 afsat 6,5 mio. kr. i 2023 og 10,4 mio. kr. i 2024 i staten til implementering (Miljøministeriet og Miljøstyrelsen). Øvrige implementeringsomkostninger afholdes inden for Miljøministeriets egen ramme. Producentregisterets (Dansk Producentansvar) implementeringsomkostninger i 2023 og 2024 finansieres ved producenter og importørers betaling af registreringsgebyr til producentregisteret.

Den evaluering af ordningen, som er aftalt med den politiske aftale, vil afhængigt af omfang medføre omkostninger for Miljøministeriet i 2027 og 2028.

For kommunerne medfører lovforslaget implementeringsomkostninger i forbindelse med etablering af nye måder at opgøre og opkræve gebyrer på, herunder at fastsætte producentgebyr på baggrund af et fastsat serviceniveau for den kommunale opgaveløsning og i tilfælde, at kommunalbestyrelsen selv varetager indsamlingsopgaven på baggrund af sammenlignelige kommuner. Kommunerne vil endvidere skulle tilpasse planlægning og udførelse af affaldsindsamlingen. Implementeringsomkostninger til dette kan afholdes over gebyrerne.

Det bemærkes, at det i Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi samt opfølgende aftale er aftalt, at der skal skabes større transparens omkring de kommunale affaldsgebyrer. Implementeringskonsekvenserne forbundet med dette følger af kommende lovforslag om selskabsgørelse af kommunale affaldsselskaber og transparens i affaldsgebyrerne.

Lovforslaget har ikke implementeringskonsekvenser for regionerne.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6.1 Økonomiske konsekvenser

6.1.1. Producentansvar for emballage og visse engangsplastprodukter

Udmøntning af udvidet producentansvar for emballageaffald fra husholdninger betyder, at omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra husholdningerne fremover skal afholdes af producenter og importører. I dag afholder husholdningerne disse omkostninger over af-

faldsgebyret. Denne omfordeling af omkostninger fra husholdning til producenter og importører skønnes at medføre nye økonomiske omkostninger for erhvervslivet på ca. 1,5 mia. kr. i 2025 og 1,58 mia. kr. i 2030.

Udmøntning af udvidet producentansvar for emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder betyder, at omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder fremover skal afholdes af producenter og importører. I dag er det de affaldsproducerende virksomheder, der afholder disse omkostninger igennem afregning med en privat affaldsindsamler. Dog med den undtagelse, at såfremt en affaldsproducerende virksomhed anvender en kommunal indsamlingsordning, hvor det er tilladt, afholdes omkostning ved betaling af affaldsgebyr eller ved betaling af markedspris. Denne omfordeling af omkostninger mellem affaldsproducerende virksomheder og producenter og importører skønnes at flytte omkostninger på ca. 846 millioner kr. i 2025 og 889 mio. kr. i 2030 inden for erhvervslivet. Der er således ikke tale om nye erhvervsøkonomiske omkostninger.

Endelig vil producenter og importører skulle afholde omkostninger til statens og producentregisterets (Dansk Producentansvar) administration og tilsyn igennem gebyrer. Det skønnes, at de samlede omkostninger hertil, vil være ca. 52 mio. kr. i 2025 og ca. 40 mio. kr. i 2030. Skønnet er behæftet med usikkerhed.

Det forventes, at producenter og importører vil overvælte omkostninger i forbrugerpriserne.

6.1.2 Oprydningsansvar for visse engangsplastprodukter

Udmøntning af lovforslagets bestemmelser om oprydningsansvar for visse engangsplastprodukter betyder, at omkostningerne relateret til oprydning m.v. af de 8 omfattede engangsplastprodukter skal afholdes af producenter og importører. Det skønnes, at disse omkostninger udgør ca. 55 mio. kr. om året. Ministeriet har udmøntet eksisterende bemyndigelsesbestemmelser i miljøbeskyttelseslovens gældende § 9 t til at fastsætte et oprydningsansvar for tobaksfiltre, der henkastes i naturen og indsamles i offentlige indsamlingssystemer i form af en gebyrordning. I gebyrordningen kompenserer producenter og importører af filtre til tobaksprodukter ca. 34 millioner kroner til kommunerne og staten om året. Der er ligeledes indført et oprydningsansvar i form af en gebyrordning for engangsplastemballager omfattet

af det danske pant- og retursystem. Her er dog tale om et mindre betalingsbidrag, idet det danske pant- og retursystem fungerer effektivt og har en indsamlingsprocent på over 90 %.

6.1.3 Fiskeredskaber, der indeholder plast

Udmøntning af lovforslagets bestemmelser om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast betyder, at producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, skal afholde omkostningerne forbundet med indsamling og affaldshåndteringen af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast. Dette forventes at medføre, at private havne, når lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser udmøntes ved bekendtgørelse, vil få reduceret det finansieringsbehov, som i dag dækkes gennem havneafgiften. Det er ikke muligt at opgøre eller estimere omfanget af dette, eftersom de samlede omkostninger til affaldshåndtering af fiskeredskaber ikke er kendt. Der vil være tale om at flytte økonomiske omkostninger inden for erhvervslivet og dermed ikke være tale om nye erhvervsøkonomiske omkostninger. Dog skønnes det, at udmøntningen kan medføre en ny omkostning på ca. 0,5 mio. kr. baseret på en antagelse om, at det udvidede producentansvar vil øge indsamlingen af udtjente fiskeredskaber.

6.2 Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget medfører ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet, men vil medføre væsentlige administrative konsekvenser for producenter og importører ved den efterfølgende udmøntning i bekendtgørelser.

De administrative konsekvenser følger hovedsageligt af, at producenter og importører årligt vil skulle indrapportere data om markedsførte engangsplastprodukter, fiskeredskaber, der indeholder plast, og emballage. Derudover skal producenter og importører efterleve en række administrative krav, der følger af affaldsrammedirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger, herunder krav om egenkontrol af data, sikkerhedsstillelse, offentliggørelse af miljømål og indsamling og rapportering af data.

Det skønnes, at de administrative konsekvenser for erhvervslivet som følge af udvidet producentansvar for emballage vil have et omfang af omstillingsomkostninger i 2025 på ca. 1,7 mia. kr. og herefter varige årlige omkostninger på ca. 120 mio. kr. Skønnet er baseret på en såkaldt AMVAB-måling og behæftet med stor usikkerhed.

Lovforslaget er blevet vurderet i forhold til de fem principper for agil erhvervsrettet regulering. Inden for de overordnede rammer af den gældende

organisering af affaldssektoren lægger lovforslaget ikke restriktioner for anvendelse af nye forretningsmodeller (princip 1). Lovforslaget indebærer, at de nye ordninger for udvidet producentansvar skal opfylde kvalitative og kvantitative målsætninger, og fastsætter ikke krav om at anvende en specifik proces eller teknologi til at nå disse målsætninger. Bemyndigelsesbestemmelserne er derved også i overensstemmelse med principperne om enkle og formålsbestemte krav samt teknologineutralitet (princip 2 og 3). Endelig vil principperne om helhedstækning og brugervenlig digitalisering (princip 4 og 5) blive tænkt ind i udmøntning på bekendtgørelsesniveau, idet ministeriet vurderer, at bemyndigelsesbestemmelserne i deres foreslåede udformning vil kunne rumme dette.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke i sig selv administrative konsekvenser for borgerne og vil ved udmøntning i bekendtgørelse ikke medføre nye eller ændrede administrative konsekvenser for borgerne. Borgerne vil fortsat have mulighed for at anvende de kommunale indsamlingsordninger, som i dag.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke i sig selv klimamæssige konsekvenser.

Udmøntning af udvidet producentansvar for emballage skønnes dels at reducere affaldsmængderne til forbrænding dels at ændre på sammensætningen af det affald der forbrændes. Klimaeffekterne for udmøntning af udvidet producentansvar for emballage indgår som en del af klimaeffekterne fra Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi fra juni 2020, som samlet blev skønnet at reducere CO₂e-udledningerne med 0,65 mio. ton i 2030. Med L745 om ny organisering af affaldsforbrændingssektoren og konkurrenceudsættelse af forbrændingseget affald skønnes det at realisere den forventede reduktion fra Klimaplanen.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke i sig selv miljø- og naturmæssige konsekvenser.

Indførsel af udvidet producentansvar på emballage forventes at medføre en miljømæssig forbedring af anvendelse af emballage og håndtering af emballageaffald. Således forventes producentansvaret at bidrage til den cirkulære økonomi med højere grad af genbrug og genanvendelse af emballager og dermed positive konsekvenser for miljøet.

Det forventes, at opryddningsansvaret vil have en reducerende effekt på mængden af engangsplastprodukter i naturen, herunder i det marine miljø.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget implementerer dele af direktiv 2008/98/EF om affald (affaldsrammedirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/851/EU af 30. maj 2018 samt dele af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (emballagedirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/852/EU af 30. maj 2018 og artikel 8 i direktiv 2019/904/EU af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning, EF-Tidende 2019, nr. L 155, side 1 (engangs- plastdirektivet).

Tilsyn med tilmelding til producentregistret samt tilsyn med indberetningerne hertil foreslås finansieret ved gebyrer, jf. lovforslagets § 1, nr. 27. Dette følger ikke direkte af affaldsrammedirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger, idet producenter og importører ifølge direktivet ikke skal finansiere myndighedernes tilsyn med ordningen, men derimod alene indsamling, transport og behandling af emballage, visse oplysningstiltag samt rapportering og indsamling af visse data om produkter, der markedsføres i medlemsstaten og data om indsamlingen af behandlingen af affald fra disse produkter.

Lovforslagets § 1, nr. 41, skal udmøntes, så det sikres, at producenter og importører af emballage og visse engangsplastprodukter ikke modtager for høj kompensation fra kommunalbestyrelsen for behandlingen af affald, som ikke er omfattet af udvidet producentansvar. Udmøntningen skal også tage højde for, at affaldsproducenter, herunder husholdninger og virksomheder betaler for håndtering af deres affald, som ikke er emballage, i overensstemmelse med det EU-retlige princip om, at forureneren betaler. Endelig skal forslaget udmøntes, så kommunalbestyrelsens forpligtelse til at overdrage indsamlet affald til producenter og importører med henblik på producenters og importørers videre behandling af det overdragne affald ikke udgør en udbudspligtig kontrakt efter udbudsdirektivet.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 28. juni 2023 til den 30. august 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, 92-gruppen Forum for bæredygtig udvikling, Advokatsamfundet, Affald- og Ressourceindustrien (ARI), Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder, Bryggeriforeningen, Centralorganisationen af industriansatte i Danmark (CO - Industri), Centralorganisationernes Fællesudvalg

UDKAST

(CFU), CONCITO, Coop Danmark A/S, Dagrofa, Dagsam, DAKOFA, Danmarks Aktive Forbrugere, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Dansk Affaldsforening, Dansk Byggeri, Dansk Dagligvareleverandør Forening, Dansk Detail, Dansk Erhverv, Dansk Erhvervsfremme, Dansk Industri, Dansk Miljøteknologi, Dansk Producentansvar, Dansk Retursystem A/S, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DTL), Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Revisorer – FSR, Danske Ølentusiaster, De Samvirkende Købmænd i Danmark, Det Miljøøkonomiske Råd, Emballageindustrien, European Recycling Platform (ERP), Forbrugerrådet, Forening for Distance og Internethandel (FDIH), Foreningen af miljø, plan og naturmedarbejdere i det offentlige (Envina), Foreningen for Parallelimportører af medicin, Genvindingsindustrien, Greenpeace, Danmark, Horesta, Håndværksrådet SMV, Ingeniørforeningen i Danmark, International Transport Danmark (ITD), KL (Kommunernes Landsforening), Kreab, Landbrug & Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark (LO), nu FH, Miljømærkning Danmark, MLDK – Mærkevareleverandørerne, NOAH, Nærbutikkernes Landsforening, Plastic Change, Plastindustrien i Danmark, Recipo, Rene-europe, Rigsrevisionen, Rådet for grøn omstilling, SMVdanmark, VANA, WWF Verdensnaturfonden, Økologisk Landsforening.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Nej	Staten: 9 mio. kr. i 2023 og 12 mio. kr. i 2024
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Nej	Ja
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Ja I 2025: 1,56 mia. kr.

UDKAST

		I 2030: 1,636 mia. kr.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Ja I 2025: 1,7 mia. kr. I 2030: 136 mio. kr.
Administrative konsekvenser for borgerne	Nej	Nej
Klimamæssige konsekvenser	Ja, se afsnit 8.	Nej
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ja, se afsnit 9	
Forholdet til EU-retten		
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja x	Nej

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 3, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast. Endvidere fastsætter ministeren regler om tilbagebetaling, herunder procedurer herfor, til producenterne og importørerne, når fiskeredskaber, der indeholder plast, markedsføres uden for Danmark.

Den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 3, er i dag ikke udnyttet.

Det foreslås at nyaffatte stk. 3 i § 9 h. Ifølge det foreslåede *stk. 3*, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, herunder regler om, at producenter og importører skal betale et gebyr til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med oplysningstiltag efter regler udstedt i medfør af stk. 10 og omkostninger forbundet med administration af gebyret.

Miljøministeren kan i medfør af det foreslåede *stk. 3* fastsætte regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med udtjente fiskeredskaber.

Det forventes aktuelt, at det udvidede producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, udmøntes på en måde, hvor producenter og importører, som udgangspunkt får en pligt til for egen regning at foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel, jf. den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 h, stk. 1. For så vidt angår producenter og importører, som primært markedsfører fiskeredskaber til brug for erhverv, er det aktuelt forventningen, at ansvaret løftes igennem en tildelingsordning for udtjente fiskeredskaber, der indsamles i nærmere bestemte havne, efter regler udstedt

UDKAST

i medfør af den gældende § 9 h, stk. 5, der med lovforslaget bliver stk. 6. Det er aktuelt hensigten, at udtjente fiskeredskaber, herunder særligt den del, der stammer fra lyst- og fritidsfiskerne, ligesom i dag vil kunne indgå i kommunale affaldssystemer og i affaldssystemer på havne parallelt med producenter og importører tilbagetagningsordninger. I en sådan udmøntning er det ikke hensigten, at producenter og importører skal afholde eventuelle omkostninger til håndtering af udtjente fiskeredskaber, der leveres til kommunale affaldssystemer.

Den nærmere udmøntning af ordningen vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau, hvor der også vil blive taget stilling til, om det er nødvendigt at fastsætte regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, og affaldshåndteringsforpligtelser i medfør af den foreslåede stk. 3.

Forslaget om, at miljøministeren herunder kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal betale et gebyr til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med oplysningstiltag efter regler udstedt i medfør af stk. 9 og omkostninger forbundet med administration af gebyret, indebærer, at miljøministeren får en eksplicit bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om, at miljøministerens omkostninger forbundet med oplysningstiltag efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 9 skal dækkes af producenter og importører via et gebyr.

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at miljøministeren for producenters og importørers regning skal varetage visse oplysningstiltag efter regler udstedt i medfør af den foreslåede stk. 9. For nærmere herom henvises til lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Det er aktuelt hensigten, at miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører skal betale et gebyr til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med oplysningstiltag, der varetages efter regler udstedt i medfør af den foreslåede stk. 9, og omkostninger forbundet med administration af gebyret.

Det er hensigten, at gebyret administrativt fastsættes således, at der som udgangspunkt tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område efter de kalkulationsprincipper, der er fastsat af Finansministeriet.

Reglerne vil blive udmøntet i bekendtgørelse under iagttagelse af engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 9, og affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 4.

Den foreslåede nyaffattelse af § 9 h, stk. 3, indeholder hjemmel til at gennemføre kravet i artikel 8, stk. 8 og 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/904/EU af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning (engangsplastdirektivet). Der er således tale om en videreførelse af den gældende hjemmel i § 9 h, stk. 3, til at gennemføre direktivkravene.

Ifølge engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 8, skal medlemsstaterne udarbejde ordningen for udvidet producentansvar i henhold til affaldsrammedirektivets artikel 8 a, herunder artikel 8 a, stk. 4, som indeholder krav til de finansielle bidrag, der gælder generelt for alle ordninger for udvidet producentansvar. Heraf fremgår, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de finansielle bidrag, som producenten af produktet betaler for at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, dækker følgende omkostninger for de produkter, som markedsføres i medlemsstaten, jf. artikel 8 a, stk. 4, litra a:

- Omkostninger ved særskilt indsamling af affald og efterfølgende transport og behandling heraf, herunder behandling, der er nødvendig for at opfylde EU-målene for affaldshåndtering, samt de omkostninger, der er nødvendige for at opfylde de andre mål og målsætninger, der er omhandlet i affaldsrammedirektivets stk. 1, litra b, idet der tages hensyn til indtægterne fra genbrug, fra salg af sekundære råstoffer fra dennes produkter og fra uindløst pant.
- Omkostninger ved levering af relevante oplysninger til affaldsindehavere i overensstemmelse med affaldsrammedirektivets stk. 2.
- Omkostninger ved indsamling og rapportering af data i overensstemmelse med affaldsrammedirektivets stk. 1, litra c.

Efter affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 4, skal medlemsstaterne således i sin organisering af ordninger for udvidet producentansvar sikre, at producenter bærer hele ansvaret for deres produkter, herunder hele det økonomiske ansvar. Affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 4, giver mulighed for at fravige dette krav af hensyn til behovet for at sikre passende affaldshåndtering og økonomisk bæredygtighed i ordningen for udvidet producentansvar. Det er dog en forudsætning for at fravige kravet, at producenterne afholder mindst 80 pct. af de nødvendige omkostninger, mens de resterende 20 pct. afholdes af de oprindelige affaldsproducenter eller affaldsdistributører. Det er således ikke muligt, at dele af omkostningerne afholdes af staten

UDKAST

eller andre offentlige myndigheder. Se også den gældende § 9 h, stk. 2, om muligheden for at fastsætte regler vedrørende undtagelse fra visse forpligtelser.

Ifølge engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 9, skal medlemsstaterne sikre, at producenterne af fiskeredskaber, der indeholder plast, afholder følgende omkostninger:

- Omkostninger ved den særskilte indsamling af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, og som er blevet leveret til passende modtagefaciliteter i havne i overensstemmelse med direktiv (EU) 2019/883 eller til andre tilsvarende indsamlingssystemer, der falder uden for nævnte direktiv, samt omkostningerne ved den efterfølgende transport og behandling.
- Omkostninger ved de i engangsplastdirektivets artikel 10 omhandlede oplysningstiltag vedrørende fiskeredskaber, der indeholder plast.

Kommissionen er ved at udarbejde retningslinjer for kriterier om nødvendige omkostninger i samråd med medlemsstaterne. I udmøntningen vil der blive lagt vægt på disse retningslinjer fra Kommissionen, når disse foreligger.

Det er aktuelt hensigten, at opkrævning af gebyr delegeres til Miljøstyrelsen i medfør af den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 80.

Det bemærkes, at den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 3, 2. pkt., hvorefter ministeren fastsætter regler om tilbagebetaling, herunder procedurer herfor, til producenter og importører, når fiskeredskaber, der indeholder plast, markedsføres uden for Danmark ikke videreføres i den foreslåede nyaffattelse af stk. 3, men i stedet foreslås indsat som 2. pkt. i den gældende § 9 h, stk. 4, der bliver stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 2

Det foreslås i § 9 h, stk. 4, 1. pkt., at miljøministeren kan fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 h, stk. 3, herunder regler om digital indbetaling af gebyr. Ved digital indbetaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingservice eller lignende.

Der kan i medfør af den foreslåede bestemmelses 1. pkt. f.eks. fastsættes regler om betalingsperiode og regler om, at gebyr opkræves på baggrund af de oplysninger, som producenter og importører har indberettet til producentregistret, jf. den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 h, stk. 10, og § 9 æ, stk.

UDKAST

1 og 2, dvs. oplysninger om mængde og kategori af fiskeredskaber, der indeholder plast, og som er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald, og den eksporterede mængde af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

Det foreslås endvidere i § 9 h, stk. 4, 2. pkt., at ministeren kan foretage en skønsmæssig ansættelse af gebyrtilsvaret, hvis størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent eller importør, ikke kan opgøres på baggrund af producentens eller importørens oplysninger om markedsførte mængder indgivet efter regler udstedt i medfør af den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 10, der bliver stk. 11.

Til nr. 3

Efter den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 4, fastsætter miljøministeren regler om opgørelse af mængden af fiskeredskaber, der indeholder plast, og som markedsføres af producenter og importører, herunder om beregning af markedsandelen, jf. § 9 h, stk. 1, på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret, jf. § 9 æ, stk. 1.

Den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 4, er i dag ikke udnyttet.

Det foreslås at indsætte et 2. punktum i § 9 h, stk. 4, hvorefter miljøministeren endvidere fastsætter regler om tilbagebetaling, herunder procedurer herfor, til producenter og importører, når fiskeredskaber, der indeholder plast, markedsføres uden for Danmark.

Den foreslåede bestemmelse i 2. punktum svarer indholdsmæssigt til den gældende § 9 h, stk. 3, 2. pkt., som ikke videreføres i den under nr. 1 foreslåede nyaffattelse af § 9 h, stk. 3. Det er ikke hensigten at ændre den gældende retstilstand. Bestemmelsen bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler for tilbagebetaling af de finansielle bidrag og gebyrer, som producenter og importører betaler for at opfylde deres forpligtelser vedrørende det udvidede producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, såfremt en producents eller importørs fiskeredskaber, efter at være registreret som markedsført i Danmark, markedsføres uden for Danmark.

Hensynet bag denne bemyndigelse er at undgå, at producenter og importører afholder omkostninger forbundet med producentansvaret to gange som følge af at have registreret samme fiskeredskab som markedsført i to medlemsstater.

Det er aktuelt hensigten i bekendtgørelsesform at fastsætte regler for tilbagebetaling til producenter og importører af tidligere indbetalte finansielle bidrag og gebyrer, herunder regler for i hvilke tilfælde, der kan ske regulering af de markedsførte mængder, når fiskeredskaber, der indeholder plast, overføres for at blive bragt i omsætning uden for Danmark, procedurer herfor, krav til dokumentation m.v. Det er hensigten, at ordningen skal være enkel at administrere for producenter og importører, for producentregisteret og for myndighederne. Det skal sikres, at det er enkelt at føre tilsyn, herunder ved at producenter og importører skal dokumentere, hvilket senere omsætningsled i Danmark, der har eksporteret den mængde af fiskeredskaber, som producenten eller importøren ønsker at reducere de markedsførte mængder med og få tilbagebetaling for.

Til nr. 4

Miljøbeskyttelseslovens gældende § 9 h, stk. 9, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om

- 1) særskilt tilbagetagning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast,
- 2) tilbagetagnings- og indsamlingsordninger og
- 3) bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

Den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 9, er i dag ikke udnyttet.

Det foreslås at nyaffatte *stk. 9* i § 9 h. Ifølge det foreslåede *stk. 9* bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at miljøministeren for producenters og importørers regning eller producenter og importører for egen regning skal oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om følgende:

- 1) Affaldsforebyggelsesforanstaltninger.
- 2) Tilbagetagnings- og indsamlingsordninger, herunder centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug samt særskilt sortering af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.
- 3) Bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at miljøministeren skal varetage oplysningstiltag for producenters og importørers regning.

UDKAST

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at miljøministeren for producenters og importørers regning skal oplyse om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, indsamlingsordninger, der ikke er producentens eller importørens egne ordninger, herunder centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug samt særskilt sortering af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, og bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, jf. bestemmelsens nr. 1, 2 og 3. Det er aktuelt hensigten, at miljøministeren delegerer denne oplysningsopgave til Miljøstyrelsen.

Det er aktuelt hensigten, at der fastsættes regler om, at producenter og importører selv skal varetage pligten til at oplyse om producentens eller importørens egen tilbagetagnings- eller indsamlingsordning, jf. bestemmelsens nr. 2. Det er derfor aktuelt hensigten at fastsætte regler, der forpligter producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, til at oplyse slutbrugere af fiskeredskaberne om, hvor slutbrugere kan skille sig af med det udtjente fiskeredskab, hvis der etableres særlige tilbagetagnings- og indsamlingsordninger. Det forventes, at reglerne udformes således, at producenters og importørers oplysningspligt kan opfyldes igennem f.eks. udarbejdelse af informationsmaterialer, brugsanvisninger eller direkte på salgssteder.

Den foreslåede bestemmelse nr. 3 er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 9, nr. 3. Den foreslåede bestemmelse nr. 2 viderefører den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 9, nr. 1 og 2, om særskilt tilbagetagning og tilbagetagnings- og indsamlingsordninger. Den foreslåede bestemmelse nr. 1 og 2 præciserer, at der skal oplyses om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug i overensstemmelse med affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 2, og engangsplastdirektivets artikel 10, litra a.

Den foreslåede nyaffattelse indeholder således, ligesom den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 9, hjemmel til at gennemføre affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 2, hvorefter medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldsindehavere, der omfattes af ordninger for udvidet producentansvar, oplyses om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug, tilbagetagelses- og indsamlingssystemer og om bekæmpelse af henkastning af affald.

Bestemmelsen indeholder desuden hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 10, hvorefter medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at oplyse forbrugere og fremme ansvarlig forbrugeradfærd med henblik på

UDKAST

at reducere henkastet affald fra produkter, der er omfattet af direktivet. Derudover skal medlemsstaterne træffe foranstaltninger med henblik på at oplyse forbrugerne af fiskeredskaber, der indeholder plast, om følgende: a) de tilgængelige genbrugelige alternativer, genbrugssystemer og affaldshåndteringsmuligheder for fiskeredskaber, der indeholder plast, samt bedste praksis for ansvarlig affaldshåndtering, der er udført i henhold til artikel 13 i affaldsrammedirektivet, og b) den belastning på miljøet, herunder havmiljøet, som henkastet affald og anden uhensigtsmæssig affaldsbortskaffelse af fiskeredskaber, der indeholder plast, medfører.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det foreslåede stk. 3, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal betale et gebyr til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med oplysningstiltag, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 5

Det fremgår af den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 h, stk. 11, at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 7, 9 og 10, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Det foreslås at ændre § 9 h, stk. 11, således at henvisningen til stk. 2, 7, 9 og 10 ændres til stk. 2, 8, 10 og 11.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af indsættelsen af et nyt stk. 4 i § 9 h, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 6

Det fremgår af den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 h, stk. 12, at miljøministeren fastsætter regler om, hvordan oplysningerne efter stk. 8 gøres offentligt tilgængelige, og om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 9-11 skal afgives.

Det foreslås at ændre § 9 h, stk. 12, således at henvisningen til stk. 9-11 ændres til stk. 10-12.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af indsættelsen af et nyt stk. 4 i § 9 h, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 7

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1, forpligter producenter og importører, der markedsfører emballerede produkter i Danmark, til at tilbagetage og særskilt håndtere emballage og affald heraf fra disses markedsførte produkter for egen regning, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2. Bestemmelsen indebærer, at producenter og importører af emballerede produkter er pålagt et udvidet producentansvar, herunder en handlepligt, samt en forpligtelse til at afholde de nødvendige omkostninger i forhold til håndtering af emballageaffald.

Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.1.1.1. for en beskrivelse af gældende ret efter § 9 p, stk. 1.

Bestemmelsen er trådt i kraft. Bestemmelsen har virkning fra den 31. december 2024, jf. L 807 2020 § 3, stk. 1.

Det foreslås at ophæve det gældende § 9 p, stk. 1, og i stedet indsætte et nyt stk. 1. Ifølge den foreslåede § 9 p, *stk. 1*, skal producenter og importører af emballage for egen regning foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage, jf. dog stk. 2. Det foreslås, at bestemmelsen alene skal have virkning for emballage, som er markedsført som del af et emballeret produkt efter den 31. december 2024, eller bliver til affald efter den 31. december 2024, jf. lovforslagets § 4.

I overensstemmelse med affaldsrammedirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar skal medlemsstaterne fastsætte regler, der sikrer, at producenter bærer det finansielle ansvar eller det finansielle og organisatoriske ansvar for håndteringen af affaldsfasen i et produkts livscyklus, herunder omkostningerne til indsamling, transport og behandling af emballageaffald. Det foreslås, at bestemmelsen skal præciseres til at omhandle emballage og emballageaffald i overensstemmelse med terminologien i emballagedirektivet og affaldsrammedirektivet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at producenter og importører af emballage bliver pålagt det fulde organisatoriske og finansielle ansvar til at sikre særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald og afholde omkostningerne hertil, jf. dog nedenfor om det foreslåede § 9 p, stk. 2.

UDKAST

Forslaget indebærer, at producenter og importører af emballerede produkter pålægges en handlepligt, samt en forpligtelse til at afholde de nødvendige omkostninger i forhold til håndtering af emballageaffald. Den foreslåede bestemmelse vil have forrang for regler udstedt i medfør af § 44 om håndtering af affald generelt og § 45 i miljøbeskyttelsesloven og regler udstedt i medfør heraf om kommunalbestyrelsens ansvar for håndtering af affald.

Producenter og importører af emballage vil med forslaget alene blive pålagt et ansvar for emballage, som er affald. Det fremgår af affaldsrammedirektivets artikel 3, nr. 1, at der ved ”affald” skal forstås; ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med.

Det er hensigten at fastsætte regler efter den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 2, der med lovforslaget bliver stk. 3, om, hvem der er producent og importør. Det bemærkes, at ministeren i overensstemmelse med affaldsrammedirektivets artikel 8, stk. 1, kan fastsætte regler, hvorefter producenten kan være såvel fremstilleren af en emballage som andre aktører, herunder den der udvikler, forarbejder, behandler eller sælger en emballage.

Det fremgår af emballagedirektivets artikel 3, jf. direktivets bilag 1, at der ved ”emballage” skal forstås; salgsemballage, primæremballage, transportemballage m.v. anvendt i forbindelse med husholdninger, erhverv og institutioner. Emballagedirektivets definition af emballage er implementeret i § 3, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 1271 af 6. juni 2021 om visse krav til emballager.

Det fremgår af emballagedirektivets artikel 3, nr. 11, at der ved ”særskilt indsamling” skal forstås; indsamling, hvor en affaldsstrøm holdes adskilt alt efter affaldets type og art for at lette en specifik behandling.

Transport af emballageaffald skal ske i overensstemmelse med regler om transport af affald generelt, herunder transportforordningen.

Behandling af emballageaffald skal ske i overensstemmelse med regler herom, herunder regler udstedt i medfør af lovens § 44.

Forpligtelsen i stk. 1 omfatter al emballageaffald. Efter den foreslåede bestemmelse skal producenter og importører således foranstalte indsamling af emballageaffald, der stammer fra den pågældende producent eller importørs

emballage. Producenter og importører har ikke ejendomsretten over emballageaffaldet og vil ikke kunne kræve affald overdraget til dem.

En producent eller en importør vil være ansvarlig for emballageaffald i overensstemmelse med dennes markedsandel af markedsført emballage i en give materialekategori af emballage, eksempelvis pap. Hvis al emballage indsamles som affald vil en producent og importør være ansvarlig for den samme mængde emballageaffald, som denne har markedsført. Hvis der indsamles mindre emballageaffald end der markedsføres, vil ansvaret efter forslaget være fordelt mellem producenter og importører i overensstemmelse med deres markedsandel, jf. den gældende bestemmelse i lovens § 9 p, stk. 4.

En producent eller importør kan efter den foreslåede bestemmelse i stk. 1 ikke gøres ansvarlig for mere emballageaffald af den samlede indsamlede mængde, end hvad der svarer til dennes markedsandel af emballage. Det bemærkes, at der i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 7, 2. pkt., vil kunne fastsættes regler, hvorefter en producent eller importør eller dennes kollektive ordning kan gøres organisatorisk ansvarlig for en større mængde emballageaffald end dennes markedsandel mod betaling, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

Som udgangspunkt omfatter forpligtelsen efter den foreslåede stk. 1, et ansvar for emballageaffald, der stammer fra emballage som den pågældende producent eller importør selv har markedsført. En producent og importør vil dog kunne indsamle tilsvarende emballager og fortsat løfte sit producentansvar. Ved en vurdering af hvorvidt en emballage er tilsvarende den, som producenten eller importøren selv har markedsført, skal der lægges vægt på materialetype, samt om behandlingsformen og prisen for indsamling, transport og behandling i overvejende grad svarer til den emballage, som producenten eller importøren selv har markedsført.

Pligten kan eventuelt også opfyldes gennem hel eller delvis overtagelse og behandling af emballageaffald fra andre producenter og importører i en tildelingsordning efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 10. I en tildelingsordning får producenter og importører ansvar for emballageaffald i en materialekategori svarende til den, som producentens eller importørens egne emballager tilhører, eksempelvis plast.

UDKAST

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse om fordeling af ansvaret mellem producenter og importører og andre aktører, jf. det foreslåede stk. 2, som gennemgås nedenfor.

Pligten i stk. 1 kan opfyldes gennem en kollektiv ordning, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen i det foreslåede stk. 1, gennemfører emballagedirektivets artikel 7, stk. 2, hvorefter der senest den 31. december 2024 oprettes ordninger for udvidet producentansvar for al emballage i overensstemmelse med artikel 8 og 8 a i affaldsrammedirektivet.

Den foreslåede bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 2* i § 9 p. Ifølge den foreslåede bestemmelse bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen eller den affaldsproducerende virksomhed helt eller delvist har pligt til at foranstalte indsamling, transport og behandling af emballageaffald for producentens og importørens regning.

Forslaget indeholder hjemmel til, at miljøministeren kan pålægge kommunalbestyrelsen eller den emballageproducerende virksomhed det organisatoriske ansvar med den virkning, at producenters og importørers organisatoriske producentansvar for emballageaffald efter det foreslåede stk. 1 begrænses, således at ansvaret alene bliver et finansielt ansvar for de dele af producentansvaret, som begrænses med hjemmel i den foreslåede bestemmelse.

Forslaget indebærer, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen helt eller delvist er ansvarlig for at forestå indsamling, transport og behandling af emballageaffald.

Herved kan kommunalbestyrelsen eksempelvis forpligtes til at indsamle emballageaffald som en del af de kommunale affaldsordninger fastsat i medfør af lovens § 45, stk. 2.

UDKAST

Såfremt kommunalbestyrelsen pålægges at indsamle, transportere og/eller behandle emballageaffald vil regler om kommunalbestyrelsens deltagelse i aktiviteter forbundet hermed i miljøbeskyttelseslovens kapitel 6 og regler udstedt i medfør heraf, finde anvendelse. Eksempelvis vil kommunalbestyrelsen skulle udbyde behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse, jf. lovens § 46 e.

Det er aktuelt hensigten alene at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal foranstalte *indsamlingen* af emballageaffald egnet til materialenyttiggørelse. Således er det som udgangspunkt ikke hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal forestå *behandling* af emballageaffald egnet til materialenyttiggørelse. Det kan dog være hensigtsmæssigt at fastsætte regler om, at dele af emballageaffaldet egnet til materialenyttiggørelse skal transporteres og behandles af kommunalbestyrelsen mod betaling fra producenter og importører, eksempelvis som led i en overgangsordning for igangværende kontrakter om affaldbehandling. For så vidt angår emballageaffald, der sorteres korrekt som restaffald eller farligt affald, er det aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal foranstalte indsamling, transport og behandling heraf mod betaling fra producenter og importører.

Bemyndigelsen kan ikke anvendes til at fastsætte regler om, at producenter og importører ikke selv kan tilbagetage emballageaffald fra husholdninger, idet denne mulighed følger af lovens § 45, stk. 6. Således vil producenter og importører fortsat have mulighed for på eget initiativ at indsamle, transportere og behandle emballageaffald fra husholdninger og derved opfylde forpligtigelsen i den foreslåede stk. 1.

Hvis den foreslåede bemyndigelse udnyttes, vil de gældende regler om kommunale indsamlingsordninger og om kommunalbestyrelsens mulighed for i visse tilfælde at tilbyde indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse i miljøbeskyttelseslovens kapitel 6 og regler udstedt i medfør heraf finde anvendelse.

Det er hensigten at lave en overgangsordning i forbindelse med udmøntningen af den foreslåede stk. 2 for at tage højde for kommunale kontrakter om indsamling og behandling, samt kommuner, der ejer behandlingsanlæg til behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse, jf. afsnit 3.1.1.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Således kan kommunalbestyrelsen i en periode få mulighed for at fortsætte med at behandle indsamlet emballageaffald i stedet for at overdrage det til producenter og importører.

Forslaget til stk. 2 indebærer også, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at emballageaffaldsproducerende virksomheder har pligt til at forestå indsamling transport og behandling af sit emballageaffald.

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at affaldsproducerende virksomheder har det fulde operationelle ansvar for håndteringen af sit emballageaffald i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af lovens § 44.

Den affaldsproducerende virksomhed vil således skulle foranstalte indsamling, transport og behandling af dennes affald, uanset om det er emballageaffald. Den affaldsproducerende virksomhed vil kunne overdrage sit ansvar for affald til en privat affaldsindsamler efter regler i affaldsaktørbekendtgørelsen udstedt i medfør af lovens § 44, stk. 4. Det vil ligeledes være muligt at frigøre sig fra ansvaret for håndteringsopgaver ved overdragelse af emballageaffaldet til en producent eller importør, som tilbyder indsamling af affaldsproducerende virksomheders emballageaffald i en egen tilbagesamlingsordning.

Bemyndigelsen i det foreslåede stk. 2 kan kun udnyttes til at pålægge kommunalbestyrelsen eller affaldsproducerende virksomheder ansvaret for indsamling, transport og behandling af emballageaffald, hvis det sker mod betaling fra producenter og importører af emballage. Dette følger af affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 4, hvorefter producenter skal afholde de nødvendige omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald. Betalingen til kommunalbestyrelsen vil ske efter den foreslåede § 9 p, stk. 18. Betalingen til den affaldsproducerende virksomhed vil ske efter den foreslåede § 9 p, stk. 4. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8 og 15.

Bestemmelsen bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler, der nøje fastlægger rolle- og ansvarsfordelingen for håndtering af emballageaffald, og vil således give hjemmel til at gennemføre affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 1, litra a.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 9 p, stk. 6 og 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om tildeling af emballageaffald.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 3, i lov om miljøbeskyttelse, medfører, at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald og oprydningsforpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangsplast. Endvidere fastsætter miljøministeren regler om procedurer for tilbagebetaling til producenterne og importørerne, når emballerede produkter markedsføres uden for Danmark.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag ikke regler om eller hjemmel til at gennemføre regler om fastsættelse af et serviceniveau for løsningen af de opgaver, som kommunalbestyrelsen forpligtes til at varetage på vegne af producenter og importører, jf. afsnit 3.1.1.2., herunder forpligtelse til, at producenter og importører afholder omkostninger svarende til et fastsat serviceniveau. For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 3.1.1.2.1.

Det foreslås at nyaffatte den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 4, *1. pkt.*, vil medføre, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om producenters og importørers afholdelse af omkostninger forbundet med indsamling, transport og behandling af emballageaffald, herunder om opgørelse og fordeling samt betaling og procedurer herfor og dokumentation i forbindelse hermed.

Det er aktuelt hensigten at fastsætte nærmere regler i medfør af bestemmelsen om, hvilke omkostninger i hele affaldshåndteringskæden, som producenter og importører skal dække.

Den foreslåede bestemmelse indeholder derudover hjemmel til at fastsætte nærmere regler om producenters og importørers afholdelse af omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder som foranstaltes af affaldsproducenten selv eller dennes private affaldsindsamler.

UDKAST

Hvis bemyndigelsen til at fastsætte regler om, at andre aktører end producenter og importører selv skal forestå håndtering af emballageaffald, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 2, udnyttes, er det aktuelt hensigten at fastsætte regler om betalinger for indsamling, transport og behandling til emballageaffaldsproducerende virksomheder og private affaldsindsamlere fra producenter og importører eller disses kollektive ordninger.

Det er hensigten at fastsætte nærmere regler om beregningsmetode for beregning af omkostninger forbundet med at indsamle, transportere og behandle emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder. Der vil i medfør af forslaget kunne fastsættes regler om, at opgørelsen skal ske efter en fastsat beregningsmetode, der inkluderer en række typer af omkostninger, herunder omkostninger til indsamlingsmateriel, transportomkostninger, sorteringsomkostninger og omkostninger til oparbejdning af affald til genanvendte materialer. Omkostninger kan efter forslaget fastsættes som nøgletal pr. materialetype, herunder med variable, der skal pålægges nøgletallet. Disse variable kan eksempelvis være mængden af indsamlet og behandlet affald og afsætningspriser for genanvendte materialer på et givent tidspunkt. Opgørelsen skal baseres på de nødvendige omkostninger til at indsamle, transportere og behandle emballageaffaldet under hensyn til at skabe et administrerbart system for de private aktører, herunder med simple udregninger af omkostninger, hvor det vurderes muligt og hensigtsmæssigt.

Det er hensigten, at fastsætte nærmere regler om selve betalingen og procedurer herfor mellem producenter og importører eller disses kollektive ordninger og affaldsproducerende virksomheder og private affaldsindsamlere. Herunder er det hensigten at fastsætte regler om, hvor ofte betalingen skal ske og hvilke oplysninger, der skal angives til producenter og importører eller disses kollektive ordninger i forbindelse med anmodning om betaling. Det forventes, at der bl.a. vil blive fastsat regler om frister for udbetaling af kompensation.

Det forventes, at miljøministeren vil fastsætte regler om beregningsmetoden på baggrund af anbefalinger fra et frivilligt nedsat forhandlingsudvalg med deltagelse af relevante repræsentanter for affaldsproducerende virksomheder, private affaldsindsamlere og producenter og importører af emballage eller disses kollektive ordninger. Alternativt på baggrund af en faglig indstilling fra Miljøstyrelsen. Beregningsmetoden skal bl.a. sikre, at de EU-fastsatte genanvendelsesmål, der følger af emballagedirektivets artikel 6, litra f-i, og regler, der vil blive fastsat i ny bekendtgørelse om producentansvar for emballage, kan opnås og at producenter og importører samlet set

afholder de nødvendige omkostninger til et effektivt system, jf. affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 4.

Endelig indeholder forslaget 1. pkt. hjemmel til at fastsætte regler om dokumentation i forbindelse med anmodning af producenter og importører eller disses kollektive ordninger afholdelse af omkostninger til emballageaffald. Således indeholder forslaget hjemmel til at fastsætte nærmere regler om emballageaffaldsproducerende virksomheders eller dennes private affaldsindsamleres dokumentation i forbindelse med anmodning om kompensation. Det er hensigten at fastsætte regler om, at den affaldsproducerende virksomhed eller dennes private affaldsindsamler til de relevante producenter og importører eller disses kollektive ordninger, skal angive, hvor mange kilo affald, der er indsamlet og affaldsbehandlet i en given materialekategori fra den affaldsproducerende virksomhed. Det er blandt andet hensigten, at fastsætte regler om dokumentation for, at emballageaffald omfattet af en anmodning ikke er en del af en tilbagetagningsordning, såfremt den affaldsproducerende virksomhed selv er producent eller importør af emballage med egen tilbagetagning af emballageaffald efter den foreslåede § 9 p, stk. 1, og den gældende § 45, stk. 6.

Det foreslås, at den del af den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 p, stk. 3, 1. pkt., der omhandler producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med oprydningsforpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangsplast ophæves. Bestemmelsen foreslås erstattet af en ny bestemmelse i § 9 p, stk. 22, jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 4, 2. *pkt.*, vil medføre, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om et minimumsserviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af de affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald.

Det er hensigten, at minimumsserviceniveauet skal indeholde en detaljeret beskrivelse af den praktiske udførelse af kommunalbestyrelsens indsamlingsopgave, herunder tømningsfrekvens, specifikationer af indsamlingsmateriel m.v. Det er endvidere hensigten, at det fastsatte serviceniveau skal udgøre et minimumsniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af husholdningsaffald, der indeholder emballageaffald. Kommunalbestyrelsen kan fortsat levere en højere serviceydelse, hvis det ønskes, men omkostningerne hertil vil skulle afholdes over affaldsgebyret og ikke af producenter og importører af emballage.

Det er hensigten, at der i første omgang vil blive fastsat regler om et minimumsserviceniveau for kommunalbestyrelsens husstandsnaere indsamling

af affaldsfraktionerne: plast, glas, papir, pap, metal og mad- og drikkekartoner. Indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald, i øvrige kommunale indsamlingsordninger i form af bringeordninger (f.eks. genbrugspladser), samt husstands nær indsamling af emballageaffald korrekt sorteret som restaffald og farligt affald, vil også være omfattet af den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om et minimumsserviceniveau. Bemyndigelsen forventes dog i første omgang ikke udnyttet, fordi opgørelsen af omkostningerne til indsamling i de pågældende indsamlingsordninger ikke nødvendigvis baseres på udbudspriser eller at emballageandelen af de pågældende affaldsfraktioner er lille, jf. de foreslåede bestemmelser i § 9 p, stk. 18-20, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 og bemærkningerne hertil.

Det er hensigten, at miljøministeren fastsætter minimumsserviceniveauet på baggrund af en indstilling om et minimumsserviceniveau fra et frivilligt forhandlingsudvalg bestående af repræsentanter fra kommuner og producenter og importører eller disses kollektive ordninger. Hvis miljøministeren afviger fra forhandlingsudvalgets indstilling i fastsættelsen af serviceniveauet, vil ministeren begrunde afvigelsen over for forhandlingsudvalget. Hvis forhandlingsudvalget vælger ikke at indstille et serviceniveau, er det hensigten, at serviceniveauet fastsættes på baggrund af en faglig indstilling fra Miljøstyrelsen. Serviceniveauet skal bl.a. leve op til eksisterende krav i affaldsbekendtgørelsen om strømlinet indsamling (ensartet indsamling på tværs af landet), samt understøtte, at de EU-fastsatte genanvendelsesmål, der følger af emballagedirektivets artikel 6, litra f-i, og affaldsrammedirektivets artikel 11, stk. 2, litra c-e, og regler, der i øvrigt vil blive fastsat i ny bekendtgørelse om udvidet producentansvar for emballage, opnås.

De foreslåede bestemmelser i § 9 p, stk. 4, 1. og 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Til nr. 9

Den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 3, 2. pkt. bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om procedurer for tilbagebetaling til producenterne og importørerne, når emballerede produkter markedsføres uden for Danmark.

Den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 4, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om opgørelse af mængden af emballage, der markedsføres af producenter eller importører som del af et

UDKAST

emballeret produkt, herunder om beregning af markedsandelen af emballage, jf. stk. 1, på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret, jf. § 9 æ, stk. 1.

Det foreslås at flytte det eksisterende § 9 p, stk. 3, 2. pkt. til et nyt punktum i § 9 p, stk. 4, der med lovforslaget bliver stk. 5.

Bestemmelsen vil ikke medføre ændringer af gældende ret. Bestemmelsen er flyttet af udelukkende lovtekniske hensyn.

Til nr. 10

Den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 5, 1. pkt. bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet emballageaffald omfattet af den gældende § 9 p, stk. 1, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører og det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde.

Den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 5, 2. pkt. bemyndiger miljøministeren til at fastsætte nærmere regler om øvrige forhold vedrørende indsamling og sortering af emballageaffald.

Der er ikke i miljøbeskyttelsesloven regler om tildeling for emballageaffald, som ikke indsamles af kommunalbestyrelsen. For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 3.1.1.4.1.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag ikke regler om eller hjemmel til at fastsætte regler om en pligt for producenter og importører der markedsfører emballage med husholdninger som slutbruger, til at overtage og behandle kommunalt indsamlet affald, der ikke er emballageaffald fra husholdninger. For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 3.2.2.1.

Det foreslås at nyaffatte § 9 p, stk. 5, der med lovforslaget bliver stk. 6, og efter stk. 6 indsætte nye stk. 7-11.

Ifølge det foreslåede *stk. 6* kan miljøministeren fastsætte regler om tildeling af emballageaffald fra husholdninger, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører eller disses kollektive ordninger af emballageaffald indsamlet fra husholdninger af kommunalbestyrelsen efter regler udstedt i medfør af stk. 2 og af forpligtelser til betaling til kommunalbestyrelsen, jf. stk. 18, og det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren fastsætter regler om beregning og tildeling af en mængde emballageaffald fra husholdninger, som producenten eller importøren kan forvente udgør dennes producentansvar i en tildelingsperiode.

Det er hensigten at fastsætte regler om udregningen af tildelingen, herunder at tildelingen skal baseres på seneste data om markedsførte mængder emballage og på affaldsdata om emballageaffald fra husholdninger.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af emballage skal overtage kommunalt indsamlet emballageaffald, hvis bemyndigelsen i det foreslåede § 9 p, stk. 2, udnyttes til at pålægge kommunalbestyrelsen at indsamle emballageaffald. Bestemmelsen vil endvidere medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter bestemte producenter og importører forpligtes til at overtage affald fra bestemte kommunalbestyrelser (geografisk tildeling). Betalingsforpligtelsen til kommunalbestyrelsen for de opgaver, som denne løser på producentens, importørens eller dennes kollektive ordnings vegne, følger den geografiske tildeling. Dermed vil forpligtelsen til at overtage og behandle emballageaffald og betalingsforpligtelsen ift. det kommunale gebyr tildeles én producent, importør, eller dennes kollektive ordning for hver materialekategori i en kommune.

Tildelingen forventes udregnet på baggrund af indberettede data om bl.a. markedsførte mængder pr. producent og importør samt affaldsdata om indsamlede mængder affald pr. kommune. Data om markedsførte mængder anvendes til at beregne en producents og importørs markedsandel og dermed andel af den samlede affaldsmængde pr. materialekategori. Affaldsdata anvendes til at fordele geografiske områder (kommuner) til producenter og importører eller disses kollektive ordninger svarende til den beregnede markedsandel.

Det er aktuelt hensigten, at det alene skal være de producenter og importører, der markedsfører emballage, hvor slutbrugeren normalt er en husholdning, som skal deltage i tildelingsordningen for kommunalt indsamlet affald.

Tildelingen vil være tidsbegrænset til en tildelingsperiode, hvorefter tildelingen beregnes igen på baggrund af nye data om markedsførte mængder og affaldsdata, samt hensyntagen til hhv. over- eller underindsamling i forhold

til det forventede i den forudgående tildelingsperiode eller kalenderår. Forslaget indeholder hjemmel til at fastsætte længden af tildelingsperioden. Det er aktuelt hensigten, at tildelingsperioden skal være minimum 12 måneder, som det kendes fra eksisterende producentansvarsordninger, idet de data om markedsførte mængder og affaldsdata, som de første tildelinger vil være baseret på, vil være behæftet med stor usikkerhed. En ny tildeling indebærer potentielt ændringer i, hvilke geografiske områder (kommuner) producenter og importører eller disses kollektive ordninger har fået tildelt. I relation til det kommunalt indsamlede affald indebærer det f.eks. opbygning af nye samarbejdsrelationer i forbindelse med overdragelse af affald. På sigt kan det derfor være hensigtsmæssigt at have længere tildelingsperioder, hvor der med længere mellemrum ændres i fordelingen af de geografiske områder, idet dette vil reducere kompleksiteten og samlet set kan være mere effektivt for de parter, der indgår i tildelingen.

Det forventes desuden, at der i tildelingen skal tages højde for kontinuitet i hvilke kommuner en producent og importør eller dennes kollektive ordning tildeles, samt en geografisk rimelig fordeling. Det er desuden hensigten, at tildelingsordningen for kommunalt indsamlet affald i videst muligt omfang vil tage højde for de forskelle, der er i kommunale indsamlingsordninger i forhold til, hvilke materialefraktioner, der indsamles kombineret. Således er det hensigten at fastsætte krav om, at kommuner vil skulle indberette oplysninger om, hvordan deres affaldssortering er indrettet efter § 9 æ, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven. Den geografiske tildeling indebærer, at alt kommunalt affald skal håndteres i det tildelte geografiske område i tildelingsperioden.

Det forventes, at de geografiske tildelinger i langt overvejende grad vil ske til kollektive ordninger på vegne af producenter og importører og i meget lille grad til producenter og importører, der ikke er medlem af en kollektiv ordning. Forventningen er, at producenter og importører, der ikke er med i en kollektiv ordning ikke vil have en markedsandel, der svarer til affaldsmængderne i et relevant geografisk område i en given tildelingsperiode.

Forslaget indeholder hjemmel til at fastsætte regler om tildeling af alt kommunalt indsamlet emballageaffald fra husholdninger. Hvis der fastsættes regler efter den foreslåede § 9 p, stk. 2, om, at kommunalbestyrelsen skal forestå behandlingen af kommunalt indsamlet emballageaffald, herunder i en overgangsordning for igangværende kommunale kontrakter mv., og at det indsamlede emballageaffald dermed ikke skal overdrages til producenter og importører eller disses kollektive ordninger med henblik på behandling,

UDKAST

vil producenter og importørers forpligtigelse i den geografiske fordeling bestå i at kompensere kommunalbestyrelsen for dennes udgifter til indsamling, transport og behandling efter den foreslåede § 9 p, stk. 18.

Hvis en producent og importør er med i en kollektiv ordning, vil den geografiske tildeling ske til denne. Hermed kan producenter og importører opfylde sine forpligtelse igennem deltagelse i kollektive ordninger. Hvis en kollektiv ordning ikke repræsenterer en markedsandel svarende til et geografisk område, vil den kollektive ordning ikke blive tildelt et geografisk område, se forslag til nyt stk. 7 som gennemgået nedenfor.

Den foreslåede bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Ifølge det foreslåede *stk. 7, 1. pkt.*, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at visse producenter og importører undtages fra en geografisk fordeling, jf. stk. 6.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører ikke skal tildeles et geografisk område, hvis der ikke er et geografisk område, der svarer til producentens eller importørens tildelte affaldsmængde, eller hvis flere producenters og importørers tildelte affaldsmængde svarer til ét geografisk område, som kun kan tildeles til én producent eller importør. En producent, der undtages fra den geografiske fordeling, undtages både fra at skulle overtage kommunalt indsamlet emballageaffald fra husholdninger og fra at betale et gebyr til kommunalbestyrelsen, jf. den foreslåede § 9 p, stk. 18.

En producent eller importør, der undtages fra geografisk fordeling, vil blive tildelt en mængde emballageaffald fra husholdninger, som denne er ansvarlig for. Forpligtigelsen vil kunne opfyldes gennem en egen tilbagetagningsordning eller ved betaling af et håndteringsgebyr til ministeren, jf. den foreslåede § 9 p, stk. 11, som gennemgås nedenfor.

Ifølge det foreslåede *stk. 7, 2. pkt.*, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter og importører mod compensation, jf. det foreslåede stk. 11, tildeles kommunalt indsamlet emballageaffald fra husholdninger og forpligtelser til betaling til kommunalbestyrelsen, jf. det foreslåede stk. 18, ud over det, som deres markedsandel svarer til, jf. det foreslåede stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at de producenter og importører, som indgår i den geografiske fordeling af kommunalt indsamlet emballageaffald, mod kompensation skal tildeles en større mængde emballageaffald i den geografiske fordeling, end hvad deres markedsandel svarer til. Bestemmelsen skal sikre, at alt kommunalt indsamlet emballageaffald fra husholdninger indgår i den geografiske fordeling, selvom visse producenter og importører konkret bliver undtaget fra den geografiske fordeling.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at producenter og importører, som indgår i den geografiske fordeling af kommunalt indsamlet emballageaffald, alene kan tildeles større mængder emballageaffald i de materialekategorier, som disse selv markedsfører, eller som den kollektive ordnings medlemmer markedsfører.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at kompensationen fra producenter og importører, der er undtaget fra den geografiske fordeling, skal ske igennem betaling af et håndteringsgebyr til miljøministeren, som herefter udbetales til producenter og importører, der er blevet tildelt emballageaffald ud over deres markedsandel.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 7, finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Det er hensigten, at delegere opgaven med at træffe afgørelser om tildeling af kommunalt indsamlet affald til producentregisteret (Dansk Producentansvar), tilsvarende dette registers administration af tildelingsordninger for så vidt angår det udvidede producentansvar for elektrisk og elektronisk udstyr, for batterier og akkumulatorer og for biler.

Ifølge det foreslåede *stk. 8, 1. pkt.*, kan miljøministeren fastsætte regler om producenters og importørers eller disses kollektive ordningers pligt til mod betaling at overtage og håndtere affald, som overdrages til dem efter regler udstedt i medfør af § 45, stk. 9, uanset at det ikke er emballageaffald fra husholdninger.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at producenter og importører af emballage som overtager og behandler affald, som ikke er emballageaffald,

skal behandle affaldet efter samme regler som gælder for behandling af emballageaffald, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 8. Det forventes, at affald, der ikke er emballageaffald, og som overdrages til producenter og importører eller disses kollektive ordninger, i praksis vil blive affaldsbehandlet på samme måde som emballageaffald, da det ikke er praktisk muligt eller omkostningseffektivt at opdele det indsamlede affald i hhv. emballage- og ikke-emballageaffald. Dette medfører, at affald, der ikke er emballageaffald og som overdrages, i praksis vil blive affaldsbehandlet efter de minimumskrav til reel genanvendelse af emballageaffald, som fastlægges ved bekendtgørelse, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 8. Mål for genanvendelsen af dette affald vil blive fastlagt efter miljøbeskyttelseslovens § 44.

Hvis en kollektiv ordning i strid med forpligtelsen ikke behandler det affald, der er overdraget til den i medfør af den foreslåede § 45, stk. 9, vil pligten hertil falde tilbage på den kollektive ordnings medlemmer, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 z.

I de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen vælger at tilbyde at indsamle emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder og i indsamlingen blander dette sammen med emballageaffald fra husholdninger, vil forslaget medføre, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger, for husholdningsemballageaffald også skal overtage og behandle dette affald mod betaling fra kommunalbestyrelsen. Det har baggrund i, at det ikke vil være praktisk muligt at adskille erhvervsaffald og husholdningsaffald efter indsamlingen.

Ifølge det foreslåede *stk. 8, 2. pkt.*, kan miljøministeren endvidere fastsætte regler om producenters og importørers opgørelse af kommunalbestyrelsen betaling, jf. det foreslåede § 45, stk. 10, for overtagelse og behandling af ikke-emballageaffald, herunder hvorvidt opgørelsen skal baseres på en markedsafsøgning eller en pris pr. kg. overtaget og håndteret affald mv.

Det er hensigten at fastlægge regler om, at opgørelsen skal omfatte alle typer af omkostninger ved håndtering af affaldet, herunder omkostninger til sortering, oparbejdning, videresalg, transport mellem anlæg og administration mv. Det er hensigten, at fastsætte regler om en fast metode for opgørelse af prisen for behandling, og at opgørelsen dermed ikke frit overlades til producenter og importører eller disses kollektive ordninger. Det er hensigten herved at sikre, at kommunalbestyrelsen ikke bliver forpligtet til at betale mere for affaldsbehandlingen end, hvad der kunne forventes, hvis behandlingsopgaven blev udbudt af kommunalbestyrelsen.

Det forventes, at producenter og importører vil have et naturligt incitament til at foretage en omkostningseffektiv behandling af det overdragede affald, eftersom producenter og importører skal afholde omkostninger til behandlingen af emballageaffaldets andel af det overdragne affald.

Endvidere vil forslaget medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler, der resulterer i en lavere betaling fra kommunalbestyrelsen for behandling af affald, der ikke er emballageaffald til producenter og importører end de faktiske omkostninger hertil. Dette vil eksempelvis være tilfældet, hvis producenter og importører eller disses kollektive ordninger ikke sikrer en økonomisk effektiv behandling, eller afsætter genanvendte materialer under markedsprisen herfor.

Det skal endvidere sikres, at producenter og importører ikke modtager statsstøtte i form af en for høj kompensation fra kommunalbestyrelsen for behandling af affald, der ikke er emballage. Reglerne skal dog også sikre, at producenter og importører ikke pålægges unødvendige omkostninger, hvorfor det skal sikres, at producenter og importører kompenseres for alle udgifter forbundet med forpligtelsen til at håndtere affald, såfremt der er tale om en effektiv affaldshåndtering, der opfylder fastsatte miljøkrav og genanvendelsesmål m.v.

Den foreslåede bestemmelse indeholder endeligt hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om opgørelsen af betalingen som tager højde for, at en producent eller importør af årsager som ikke kan henregnes til producenten og importøren, i visse tilfælde har højere omkostninger til behandlingen end forudset, og at denne ekstra omkostning skal dækkes af betalingen fra kommunalbestyrelsen.

Bestemmelsen vil medføre, at en producent eller importør kan blive ansvarlig for at behandle mere affald, end den mængde emballage, som producenten eller importøren har markedsført. Producenten eller importøren vil dog alene blive ansvarlig for at behandle affald, der er i samme materialekategori som den emballage, som producenten eller importøren har markedsført på det danske marked. Eksempelvis kan en producent og importør af papiremballageposer blive ansvarlig for at behandle avisaffald, som er blandet sammen med papiremballageaffaldet i forbindelse med indsamling ved husholdninger. Miljøministeriet vurderer, at behandlingen af emballage og ikke-emballage i de omfattede affaldsfraktioner overvejende er ens i hver materialekategori.

UDKAST

Den beskrevne ordning vil i almindelighed ikke rejse spørgsmål om ekspropriation efter grundlovens § 73. Det gælder også, selv om der ikke er sikkerhed for, at den enkelte producent og importør kommer til at modtage en betaling fra kommunalbestyrelsen svarende til producentens eller importørens omkostning til håndteringen af ikke-emballageaffald.

Det kan imidlertid ikke udelukkes, at pligten til at håndtere affaldet mod betaling efter omstændighederne vil kunne ramme enkelte producenter og importører eller disses kollektive ordning, atypisk hårdt, og at pligten til at overtage og håndtere affaldet i sådanne tilfælde vil kunne få karakter af et ekspropriativt indgreb mod den pågældende producent eller importør eller dennes kollektive ordning. Det vil efter omstændighederne navnlig kunne gøre sig gældende i tilfælde, hvor det kommunalt indsamlede affald i høj grad består af ikke-emballageaffald og hvor kommunalbestyrelsens betaling for håndteringen ikke svarer til en effektiv pris for håndteringen, eksempelvis fordi betalingen fra kommunalbestyrelsen er baseret på et nøgletal for afsætningspriser for genanvendt materiale, som er forældet.

Det må bero på en konkret vurdering, om der i enkelte tilfælde foreligger ekspropriation, og i vurderingen vil bl.a. indgå den økonomiske betydning af pligten til at overtage og håndtere affaldet.

Det foreliggende lovforslag indeholder ikke hjemmel til ekspropriation, og det foreslås på den baggrund, at der skabes hjemmel til, at miljøministeren kan træffe afgørelse om eller fastsætte regler om, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger, ikke skal overtage det kommunalt indsamlede affald. Det forudsættes, at dispensationsadgangen vil blive anvendt i tilfælde, hvor en producent eller importør eller dennes kollektive ordning, ellers vil blive ramt atypisk hårdt af pligten til at overtage og håndtere affaldet. Det er hensigten at delegere kompetencen til at træffe afgørelse om dispensation til Miljøstyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 8, finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Ifølge det foreslåede *stk. 9* kan miljøministeren fastsætte regler om tildeling af forpligtelser til betaling efter regler fastsat i medfør af *stk. 4* til affaldsproducerende virksomheder for indsamling, transport og behandling af emballageaffald efter regler udstedt i medfør af *stk. 2*, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører eller disses kollektive ordninger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af erhvervsemballage skal betale kompensation til emballageaffaldsproducerende virksomheder i et bestemt geografisk område, hvis bemyndigelsen i det foreslåede § 9 p, *stk. 2*, udnyttes til at pålægge emballageaffaldsproducerende virksomheder at foranstalte indsamling, transport og behandling af det emballageaffald, de selv producerer.

Der kan i medfør af den foreslåede bestemmelse fastsættes nærmere regler om fastlæggelsen af den geografiske tildeling og fordeling af ansvar. Der kan fastsættes regler om, at fastlæggelsen skal ske på baggrund af indberettede data om bl.a. markedsførte mængder pr. producent og importør, affaldsdata om indsamlet mængde erhvervsemballageaffald pr. affaldsfraktion i en kommune og data om udbetalt kompensation til affaldsproducerende virksomheder pr. kommune. Data om markedsførte mængder anvendes til at beregne en producent og importørs markedsandel og dermed andel af den samlede affaldsmængde pr. materialekategori. Affaldsdata anvendes til at fordele geografiske områder (fx kommuner) til producenter og importører eller disses kollektive ordninger svarende til den beregnede markedsandel (geografisk fordeling). Der kan i medfør af den foreslåede bestemmelse fastsættes regler om, at den geografiske fordeling skal tage højde for kontinuitet i, hvilke geografiske områder en producent og importør eller dennes kollektive ordning tildeles, samt en geografisk rimelig fordeling.

Tildelingen vil være tidsbegrænset til en tildelingsperiode, hvorefter tildelingen beregnes igen på baggrund af nye data om markedsførte mængder og affaldsdata, samt hensyntagen til hhv. over- eller underkompensation i forhold til det forventede i den forudgående tildelingsperiode eller kalenderår. Forslaget indeholder hjemmel til at fastsætte længden af tildelingsperioden. Det er aktuelt hensigten, at tildelingsperioden skal være minimum 12 måneder, som det kendes fra eksisterende producentansvarsordninger, idet de data om markedsførte mængder og affaldsdata, som de første tildelinger vil være baseret på, vil være behæftet med stor usikkerhed. En ny tildeling indebærer potentielt ændringer i, hvilke geografiske områder (kommuner)

UDKAST

producenter og importører eller disses kollektive ordninger har fået tildelt. På sigt kan det derfor være hensigtsmæssigt at have længere tildelingsperioder, hvor der med længere mellemrum ændres i fordelingen af de geografiske områder, idet dette vil reducere kompleksiteten og samlet set kan være mere effektivt for de parter, der indgår i tildelingen.

For en nærmere gennemgang af opgørelsen af producenters og importørers betalingsforpligtelser overfor emballageaffaldsproducerende virksomheder henvises til lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen skal læses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse om undtagelse af visse producenter og importører fra den geografiske fordeling af betalingsforpligtelser, og at producenter og importører mod betaling tildeles emballageaffald ud over deres markedsandele, jf. den foreslåede § 9 p, stk. 10, som gennemgået nedenfor.

Hvis en producent og importør er med i en kollektiv ordning vil den geografiske fordeling ske til denne. Hermed kan en producent og importør opfylde sin forpligtelse igennem deltagelse i en kollektiv ordning. Hvis en kollektiv ordning ikke repræsenterer en markedsandel svarende til et geografisk område, vil den kollektive ordning ikke blive tildelt et geografisk område, se forslaget til nyt stk. 10, som gennemgået nedenfor.

Det er hensigten, at delegere opgaven med at træffe afgørelser om tildeling af betalingsforpligtelse til affaldsproducerende virksomheder til producentregisteret, tilsvarende dette registers administration af tildelingsordninger for så vidt angår det udvidede producentansvar for elektrisk og elektronisk udstyr, for batterier og akkumulatorer og for biler. Det foreslås derfor i lovforslagets § 1, nr. 28, at kompetencen til at administrere den geografiske fordeling overdrages til producentregisteret.

Den foreslåede bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Ifølge det foreslåede *stk. 10, 1. pkt.*, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at visse producenter og importører undtages fra den geografiske fordeling, jf. stk. 9.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører kan undtages fra den geografiske fordeling af betalingsforpligtelser for erhvervsemballageaffald, hvis den tildelte mængde affald ikke svarer til mængden af emballageaffald i et givent

geografisk område eller hvis flere producenters eller importørers tildelte affaldsmængde svarer til ét geografisk område, som kun kan tildeles til én producent eller importør.

En producent eller importør, der undtages fra geografisk fordeling, vil blive tildelt en mængde emballageaffald, som producent og importøren er ansvarlig for at udbetale kompensation til affaldsproducerende virksomheder. Forpligtelsen vil kunne opfyldes gennem en egen tilbagetagningsordning eller ved betaling af et håndteringsgebyr til ministeren, jf. den foreslåede § 9 p, stk. 11, som gennemgås nedenfor.

Ifølge det foreslåede *stk. 10, 2. pkt.*, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger mod kompensation, jf. det foreslåede stk. 11, skal forestå betalinger til emballageaffaldsproducerende virksomheder, ud over deres markedsandele, jf. det foreslåede stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at de producenter og importører, som indgår i den geografiske fordeling af erhvervsemballageaffald, mod betaling skal tildeles en større mængde emballageaffald i den geografiske fordeling, end hvad deres markedsandel svarer til. Bestemmelsen skal sikre, at alt emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder indgår i den geografiske fordeling, selvom visse producenter og importører bliver undtaget herfor.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at producenter og importører som indgår i den geografiske fordeling alene kan tildeles betalingsforpligtelser for større mængder emballageaffald i de materialekategorier, som den pågældende producent og importør af emballage selv markedsfører, eller som den kollektive ordnings medlemmer markedsfører.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at kompensationen fra producenter og importører, der er undtaget fra den geografiske fordeling, skal ske igennem et håndteringsgebyr til miljøministeren, som herefter udbetales til producenter og importører, der er blevet tildelt forpligtelser over deres markedsandel.

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at producentregisteret organisation skal administrere tildelingsordningen, herunder at visse producenter og importører undtages fra den geografiske fordeling, jf. 1. pkt., samt at

de øvrige producenter og importører mod betaling får pålagt en større betalingsforpligtigelse, jf. 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 10, finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Ifølge det foreslåede *stk. 11.*, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter og importører, som er undtaget fra den geografiske fordeling, jf. *stk. 7, 1. pkt.*, og *stk. 10, 1. pkt.*, skal betale et gebyr til dækning af omkostninger forbundet med:

- 1) Indsamling, transport og behandling af emballageaffald, samt omkostninger forbundet med oplysningstiltag afholdt af de øvrige producenter og importører, jf. *stk. 7, 2. pkt.*, og *stk. 10, 2. pkt.*
- 2) Administration af gebyret.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at gebyrets størrelse for den enkelte producent og importør beregnes på baggrund af den pågældende producents eller importørs samlede markedsførte mængde af emballage inden for den seneste tildelingsperiode og de samlede indsamlede mængder emballageaffald i den seneste tildelingsperiode. I beregningen af gebyret vil der blive taget højde for, om producenten og importøren har indsamlet, transporteret og behandlet emballageaffald selv.

Størrelsen af gebyret vil endvidere blive baseret på de øvrige producenters og importørers faktiske omkostninger til indsamling, transport og behandling, herunder administration mv. i den forbindelse, eksempelvis ud fra offentligtgjorte medlemsbidrag i de kollektive ordninger, jf. § 9 z, stk. 5.

Det er hensigten at fastsætte regler, hvorefter der skal fastsættes et gebyr pr. materialekategori, eksempelvis pap. For så vidt angår producenter og importører, der undtages fra krav til detaljeret indberetning af oplysninger om markedsførte mængder efter den gældende § 9 p, stk. 2, der med lovforslaget bliver *stk. 3*, er det hensigten at fastsætte regler, hvorefter gebyret baseres på en gennemsnitspris pr. kg. markedsført emballage. Således forventes det aktuelt, at producenter og importører, der samlet set markedsfører under 8 tons emballage om året, vil blive undtaget fra visse krav til deres indberetninger af, hvad de markedsfører. Producenten eller importøren under denne administrative bagatelgrænse kan vælge at indberette mere detaljeret, hvorefter gebyret vil blive baseret på den mere udførlige indberetning.

UDKAST

Forslaget indeholder hjemmel til at fastsætte regler om udbetaling af de indbetalte gebyrer til producenter og importører, som får tildelt en større mængde emballageaffald i den geografiske fordeling end, hvad der følger af deres markedsandel.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at udbetalingen skal ske til producenter og importører på baggrund af deres markedsandel eller, hvis tildelingen eller fordelingen er sket til en kollektiv ordning, til deres kollektive ordning på baggrund af dennes samlede markedsandel. Det er aktuelt hensigten, at udbetalingen til producenter og importører eller disses kollektive ordning skal udregnes som et gennemsnit. Således vil udbetalingen f.eks. ikke tage højde for forskelle i faktiske omkostninger hos de kollektive ordninger. Derimod vil udbetalingen blive standardiseret i forhold til størrelsen af den ekstra tildeling.

Gebyrets størrelse vil endelig skulle indeholde omkostninger til administration af gebyret. Det forventes, at denne del af gebyret beregnes ud fra det realiserede timeforbrug og ressourceforbrug til løsning af opgaven, indirekte omkostninger hertil, samt evt. omkostninger til brug af private rådgivere, jf. Økonomistyrelsens vejledning om prisfastsættelse. Første gang vil gebyrets størrelse blive fastsat på baggrund af skøn over forventet tidsforbrug til administration.

Håndteringsgebyrordningen forventes at skulle administreres af producentregisteret, der i øvrigt administrerer tildelingsordninger for så vidt angår det udvidede producentansvar for elektrisk og elektronisk udstyr, for batterier og akkumulatorer og for biler. Det foreslås derfor konkret i lovforslagets § 1, nr. 30, at kompetencen til at administrere gebyrordningen overdrages til producentregisteret.

Den foreslåede bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Til nr. 11

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 7, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om at producenter og importører af emballerede produkter, som sælges til brug for erhvervsdrivende, kan aftale med den erhvervsdrivende, at denne overtager forpligtelsen til håndtering af emballageaffald, forudsat at producenten eller importøren registrerer aftalen i producentregisteret, jf. § 9 æ.

Det foreslås, at bestemmelsen ophæves, da det ikke er hensigten at fastsætte regler om mulighed for at overdrage forpligtigelsen til håndtering af emballageaffald, da det er Miljøministeriets vurdering, at det er svært foreneligt med reglerne i affaldsrammedirektivet om afholdelse af omkostninger i producentansvaret. Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 9, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at sikre mærkning af emballage. Bestemmelsen bemyndiger endvidere miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter og importører skal stille oplysninger om genbrug og affaldsbehandling af det markedsførte produkts emballage til rådighed for affaldsbehandlingsvirksomheder.

Det foreslås, at bestemmelsen ophæves, da det ikke er hensigten at fastsætte regler om pligt til at påføre mærkning af emballage, da det er Miljøministeriets vurdering, at det er svært foreneligt med reglerne i emballagedirektivet om mærkning af emballage. Det er samtidig Miljøministeriets vurdering, at det ikke er relevant at fastsætte regler om en pligt til at stille oplysninger om genbrug og affaldsbehandling af emballage til rådighed for affaldsbehandlingsvirksomheder, da behandlingsanlæggene i dag kan identificere, hvilken emballage der er tale om, og hvordan den skal behandles og derfor ikke behøver yderligere information. Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.1.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 10, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af emballerede produkter om 1) særskilt tilbagetagning af emballageaffald, 2) tilbagetagnings- og indsamlingsordninger, 3) bekæmpelse af henkastning af emballageaffald og 4) betydningen af den mærkning på emballagen, der påføres efter regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 9, 1. pkt. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til afsnit 3.1.1.5.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås at nyaffatte *stk. 10*, der bliver *stk. 14*, i § 9 p. Ifølge det foreslåede *stk. 14* bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at miljøministeren eller kommunalbestyrelsen for producenters og importørers regning eller producenter og importører for egen regning skal oplyse brugere af emballerede produkter om følgende:

- 1) Affaldsforebyggelsesforanstaltninger.

UDKAST

- 2) Indsamlingsordninger, herunder centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug samt særskilt sortering af emballageaffald.
- 3) Bekæmpelse af henkastning af emballageaffald.
- 4) Tilbageagningsordninger.

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at miljøministeren eller kommunalbestyrelsen skal oplyse om nr. 1-3 for producenter og importørers regning. Det er således hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal oplyse om det, som kommunalbestyrelsen typisk allerede oplyser om i dag i relation til indsamling af affald, f.eks. indsamlingsordninger. Samtidig er det hensigten at fastsætte regler om, at miljøministeren oplyser om de informationer, der er mere generelle, f.eks. bekæmpelse af henkastning af emballageaffald. Det er hensigten, at miljøministeren delegerer denne oplysningsopgave til Miljøstyrelsen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med kommunalbestyrelsens opkrævning af gebyr fra producenter og importører for oplysningstiltag samt forslaget om at bemyndige miljøministeren til at fastsætte regler om, at miljøministeren kan opkræve et gebyr for Miljøstyrelsens fulde omkostninger ved varetagelsen af oplysningsforpligtelser på producenter og importørers vegne, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, og bemærkningerne hertil.

Som det fremgår af afsnit 3.1.1.5.1. om gældende ret indeholder § 9 p, stk. 10, også hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 10 om oplysningstiltag for en række specifikke engangsplastprodukter, der er emballager. Såfremt Miljøstyrelsen udfører oplysningstiltag, der udelukkende er målrettet de specifikke engangsplastprodukter, er det hensigten, at disse oplysningstiltag finansieres gennem gebyr efter den foreslåede § 9 p, stk. 22, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, og bemærkningerne hertil.

Det er således hensigten, at oplysningspligterne skal varetages for producenter og importørers regning af kommunalbestyrelsen henholdsvis miljøministeren. Den eneste oplysningspligt i § 9 p, stk. 10, som det forventes, at miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører selv skal varetage, vil være pligten til at oplyse om producentens og importørens eventuelle egen tilbageagningsordning (nr. 4).

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.1.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Til nr. 13

I medfør af den gældende bemyndigelse i § 9 p, stk. 12, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagingsordninger til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 7 og 9-11, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Det foreslås at nyaffatte *stk. 12*, der bliver *stk. 16*, i § 9 p. Ved forslaget bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om indsamling, transport og behandling af emballageaffald og opfyldelse af betalingsforpligtelser til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 3, 4, 14 og 15, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Bestemmelsen bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers oplysningspligt til myndigheder og til producentregisteret (Dansk Producentansvar) til brug for tilsyn og kontrol med opfyldelse af deres producentansvarsforpligtelser efter lovens regler, samt regler udstedt med hjemmel heri. Der kan således for eksempel fastsættes regler om, at producenter og importører skal oplyse, hvilke tilbagetagingsordninger de har etableret, hvor affaldsindehavere kan aflevere deres emballageaffald, og hvordan dette oplyses for affaldsindehavere, hvor og hvorledes emballageaffald håndteres og genanvendes, herunder hvorledes det er sikret, at fastsatte mål for affaldshåndtering opnås m.v. Herudover kan der fastsættes regler om, at producenter og importører skal oplyse, hvorledes de har opfyldt deres betalingsforpligtelser efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, herunder hvor mange kilo affald, som der er udbetalt kompensation for, fordelt på affaldsfraktioner, og om de har afvist at udbetale kompensation i konkrete tilfælde m.v. Der kan endvidere fastsættes krav om, at oplysningerne dokumenteres.

Det er ikke hensigten, at producenter og importører skal tilvejebringe oplysninger og dokumentation om indsamling, transport og behandling af emballageaffald, som forestås af kommunalbestyrelsen eller af affaldsproducerende virksomheder efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel til at gennemføre affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 5, hvorefter medlemsstaterne indfører en

UDKAST

passende overvågnings- og håndhævelsesramme med henblik på at sikre, at producenter af produkter og organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne, opfylder deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, herunder i forbindelse med fjernsalg, at de finansielle midler anvendes korrekt, og at alle de aktører, der deltager i gennemførelsen af ordningerne for udvidet producentansvar, rapporterer pålidelige data.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den gældende påbudsbestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 å, hvorefter ministeren kan meddele påbud med henblik på opfyldelse af forpligtelserne til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald.

Den foreslåede bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Til nr. 14

Som konsekvens af indsættelsen af nye stykker og ophævelse af eksisterende stykker i § 9 p, skal henvisningen til § 9 p, stk. 8, i § 9 p, stk. 13, ændres til en henvisning til § 9 p, stk. 14 og henvisningen til § 9 p, stk. 9-12, i § 9 p, stk. 13, skal ændres til § 9 p, stk. 14-16.

Til nr. 15

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag ikke regler om eller hjemmel til at fastsætte regler om en pligt for kommunalbestyrelsen til at opkræve gebyr fra producenter og importører af emballerede produkter til dækning af udgifter til indsamling, transport og behandling af emballageaffald, planlægning og administration af affaldsordninger, der indeholder emballageaffald og til oplysningstiltag omfattet af det udvidede producentansvar for emballage, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 p. For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 3.1.2.1.

Det foreslås at indsætte nye *stk. 18-20* i § 9 p.

Ifølge det foreslåede *stk. 18* skal kommunalbestyrelsen fastsætte og opkræve gebyrer fra producenter og importører eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt kommunalt indsamlet emballageaffald, til hel eller delvis dækning af kommunalbestyrelsens udgifter til:

UDKAST

- 1) Indsamling, transport og behandling af emballageaffald omfattet af regler udstedt i medfør af stk. 2,
- 2) Planlægning, etablering og administration af affaldsordninger, der vedrører emballageaffald og som omfattes af regler udstedt i medfør af stk. 2.
- 3) Oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af stk. 14.
- 4) Administration forbundet med fastsættelse og opkrævning af gebyrer.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve gebyrer fra producenter og importører eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt kommunalt indsamlet emballageaffald, til hel eller delvis dækning af kommunalbestyrelsens udgifter til opfyldelse af de opgaver, som miljøministeren fastsætter skal løses af kommunalbestyrelsen på producenters og importørers vegne.

Bestemmelsen skal læses i sammenhæng med de foreslåede bemyndigelser til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald, jf. § 9 p, stk. 2, og tildeling af emballageaffald fra husholdninger, jf. § 9 p, stk. 6. Producenters og importørers forpligtelse til at yde betaling til kommunalbestyrelsen kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, jf. den foreslåede ændring til § 9 z, stk. 2, i lovforslagets § 1, nr. 24.

Den foreslåede bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Ifølge det foreslåede *stk. 19* bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om fastsættelse og opkrævning af gebyrer efter stk. 18, herunder regler om dokumentation for gebyrets sammensætning.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at miljøministeren får mulighed for at fastsætte detaljerede regler om, hvordan kommunalbestyrelsen skal fastsætte gebyrer efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 18, herunder om, hvilke omkostninger kommunalbestyrelsen må og skal beregne gebyret på baggrund af. Der vil i medfør af den foreslåede bestemmelse blive fastsat forskellige krav til, hvordan gebyret skal fastsættes afhængig af, hvilke omkostninger og opgaver, der er tale om.

For at sikre, at producenter og importører kun betaler for den del af kommunalbestyrelsens omkostninger, der knytter sig til emballageaffald, er det

UDKAST

hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal beregne gebyrerne på baggrund af fordelingsnøgler for, hvor stor en andel af det indsamlede affald i de enkelte affaldsfraktioner, der udgør emballageaffald. Fordelingsnøglerne fastsættes af ministeren i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

Omkostninger til håndtering af affald, der ikke er emballage, skal fortsat finansieres over affaldsgebyrerne i overensstemmelse med miljøbeskyttelseslovens §§ 48 og 48 a og regler udstedt i medfør heraf.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte et gebyr for den husstandsnaere indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald, og som efter indsamling overdrages til producenter og importører eller disses kollektive ordninger, jf. lovforslagets § 1, nr. 41, og bemærkningerne hertil. Det drejer sig på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse om affaldsfraktionerne: plast, glas, papir, pap, metal samt mad- og drikkekartoner. I overensstemmelse med den politiske aftale er det hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte gebyret for indsamlingsopgaven på baggrund af udbudspriser for indsamling til det fastsatte minimumsserviceniveau. I de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen ikke udbyder indsamlingsopgaven, er det hensigten at fastsætte regler om, at fastsættelsen af gebyret skal baseres på den tredjedel af udbuddene med sammenlignelige kommunale indsamlingsordninger og aktiviteter, der har den laveste pris. Det er i den forbindelse hensigten at fastsætte regler om, at udgangspunktet kan fraviges i tilfælde, hvor en sådan fastsættelse er uhensigtsmæssig eller umulig, f.eks. fordi der ikke findes sammenlignelige kommunale opgaver og aktiviteter, der er udbudt.

En kommunalbestyrelse kan fortsat levere en højere serviceydelse end det fastsatte minimumsniveau, hvis det ønskes, men omkostningerne hertil vil skulle afholdes over affaldsgebyret og ikke af producenter og importører af emballage.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte et gebyr for de faktiske omkostninger til indsamling, transport og behandling af de affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald, som ikke overdrages til producenter og importører. Det kan både dreje sig om husstandsnaer indsamling og indsamling på kommunale genbrugspladser af affaldsfraktioner, hvor emballageaffaldets andel er af et mindre omfang. Dette vil i første omgang vedrøre emballageaffald korrekt sorteret som farligt affald og restaffald.

UDKAST

Det er desuden hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte et gebyr for de faktiske omkostninger til indsamling på kommunale genbrugspladser af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald, og som overdrages til producenter og importører eller disses kollektive ordninger. I første omgang forventes det, at der alene vil blive fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen skal opkræve gebyr for indsamling af affaldsfraktioner, der alt overvejende består af emballageaffald. De resterende affaldsfraktioner, der indsamles på genbrugspladser og indeholder emballageaffald, forventes at blive reguleret i senere ændringer af bekendtgørelsen, når der er tilvejebragt mere data for emballagemængden i de enkelte affaldsfraktioner og mere viden om andelen af husholdningsemballageaffald og erhvervsemballageaffald i de enkelte affaldsfraktioner. Når data er tilvejebragt, skal det afklares, hvorvidt emballageaffaldets andel i de enkelte affaldsfraktioner er af et mindre omfang, og at affaldsfraktionen derfor ikke skal overdrages til producenter og importører til videre affaldsbehandling. I så fald er det hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte et gebyr for de faktiske omkostninger til indsamling, transport og behandling og emballageaffaldets andel af affaldsfraktioner ved brug af fastlagte fordelingsnøgler herfor.

Det forventes derudover, at der vil blive fastsat regler for, hvilke omkostninger, der kan indgå i kommunalbestyrelsens fastsættelse af gebyret for planlægning, etablering og administration af affaldsordninger, der vedrører emballageaffald og som omfattes af regler udstedt i medfør af stk. 2. Det drejer sig eksempelvis om omkostninger til den konkrete affaldsplanlægning af de relevante emballageaffaldsfraktioner og udarbejdelse af udbudsmateriale mv. Også her er det hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen til brug for fastsættelsen af gebyret skal gøre brug af ovennævnte fordelingsnøgler for andelen af emballageaffald i de enkelte husholdningsaffaldsfraktioner.

Det forventes desuden, at der vil blive fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen skal løse visse oplysningsforpligtelser på producenternes og importørernes vegne, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 14.

Det er forventningen, at der i den forbindelse vil blive fastlagt regler for producenter og importørers betaling for kommunalbestyrelsens varetagelse af oplysningsforpligtelser som et beløb pr. borger. Dette på baggrund af en eventuel indstilling fra det forhandlingsudvalg, der også indstiller et minimumsserviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling til miljøministeren, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8. Hvis miljøministeren

UDKAST

afviger fra denne indstilling i fastsættelsen af beløbet, vil ministeren begrundede afvigelsen over for forhandlingsudvalget. Hvis forhandlingsudvalget vælger ikke at indstille et beløb, er det hensigten, at beløbet fastsættes på baggrund af en faglig indstilling fra Miljøstyrelsen. Det fastsatte beløb skal kunne dække de nødvendige omkostninger til at sikre, at de oplysningspligter, der pålægges kommunalbestyrelsen at udføre for producenter og importørers regning, opfyldes i overensstemmelse med affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 2.

Kommunalbestyrelsens eventuelle meromkostninger til oplysning kan efter eksisterende regler finansieres over husholdningernes affaldsgebyr.

Det er hensigten, at fastsætte regler om, at gebyrerne kan opkræves samlet i et passende interval, for eksempel månedligt. Det bemærkes, at gebyret til producenter og importører vil betyde, at husholdningernes affaldsgebyr skal nedsættes tilsvarende, da de omfattede opgaver på nuværende tidspunkt finansieres gennem affaldsgebyret.

Det er endvidere hensigten at indføre krav om, at kommunalbestyrelsen skal give dokumentation for, hvordan gebyrer efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 18, er beregnet og sammensat. For eksempel forventes det, at kommunalbestyrelsen skal kunne opgøre omkostninger for den enkelte indsamlingsordning for emballageaffald, og at der ikke må krydssubsidieres mellem ordninger. Med forslaget bemyndiges ministeren til at fastsætte regler til opfyldelse af affaldsrammedirektivets krav om, at omkostninger i ordninger for udvidet producentansvar skal fastsættes på en gennemsigtig måde af de berørte aktører, jf. artikel 8 a, stk. 4, litra c. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet er i gang med at udmønte et initiativ fra den opfølgende politiske aftale om Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi (2022) vedr. transparens i affaldsgebyrerne. Dette forventes også at bidrage til at øge gennemsigtigheden af de foreslåede gebyrer i regi af det udvidede producentansvar.

Den foreslåede bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

For at tage højde for eksisterende kommunale kontrakter om indsamling, vil der i forbindelse med udmøntningen af dette lovforslag på bekendtgørelsesniveau blive fastsat overgangsordninger.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at kontrakter om indsamling indgået på baggrund af udbud kan udløbe, hvis kontrakten er indgået inden høring

af den bekendtgørelse, hvor minimumsserviceniveauet for indsamlingsopgaven fastlægges (forventet primo april 2024). Det er derfor hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen vil skulle opkræve gebyr ved producenter og importører eller disses kollektive ordninger svarende til sine faktiske indsamlingsomkostninger uden at tage højde for minimumsserviceniveauet for indsamling. Det er hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen ikke må udnytte optioner i kontrakter, der ikke er baseret på udbud efter minimumsserviceniveauet, hvis disse optioner vedrører indsamling efter 31. december 2024.

Såfremt kommunalbestyrelsen har sendt en indsamlingsydelse i udbud inden høring af den bekendtgørelse, hvor minimumsserviceniveauet for indsamlingsopgaven fastlægges (forventet primo april 2024), men endnu ikke har indgået en bindende kontrakt ved udgangen af dagen for offentliggørelse af høringen på Høringsportalen, kan kommunalbestyrelsen ikke indgå en kontrakt på baggrund af udbuddet. Kommunalbestyrelsen vil således skulle aflyse udbuddet og genudbyde opgaven.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen vil kunne udnytte optioner om kontraktforlængelse, hvis det bagvedliggende udbud for kontrakten afspejler det minimumsserviceniveau, der er fastlagt ved bekendtgørelse på tidspunktet for udbuddet. Dette gælder også, selvom minimumsserviceniveauet fastlagt ved bekendtgørelse er ændret, på tidspunktet for udnyttelse af optionen.

Hvis kommunalbestyrelsen behandler affald, der ellers skulle være overdraget til producenter og importører eller disse kollektive ordninger, på grund af en af de beskrevne overgangsordninger i afsnit 3.1.1.2.3, er det hensigten, at der fastsættes regler om, at det gebyr kommunalbestyrelsen opkræver ved producenter og importører eller disses kollektive ordninger, skal baseres på de faktiske omkostninger til affaldsbehandlingen.

Ifølge det foreslåede *stk. 20* kan kommunalbestyrelsens afgørelser efter *stk. 18* ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Endelighedsbestemmelsen afskærer ikke kommunetilsynet fra at efterprøve en afgørelses lovlighed, jf. kommunestyrelseslovens § 48. En efterprøvelse kan ligeledes foretages af Folketingets Ombudsmand, jf. ombudsmandslovens §§ 7 og 8.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

UDKAST

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag ikke regler om eller hjemmel til at fastsætte regler om gebyrer til miljøministeren til dækning af ministerens udgifter til administration af lovens regler om producentansvar for emballage ud over gebyrer for brugerbetaling. For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 3.1.2.3.1.

Det foreslås at indsætte nyt *stk. 21* i § 9 p.

Ifølge det foreslåede *stk. 21* bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter og importører af emballage skal betale et gebyr til dækning af statens omkostninger forbundet med 1) Opgørelse af andelen af emballageaffald i de enkelte affaldsfraktioner, herunder fordelt efter branche. 2) Betjening af frivillige udvalg nedsat af aktører på affaldsområdet, som stiller forslag om opgørelse af omkostninger og minimumsserviceniveau. 3) Oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af *stk. 14*. 4) Administration af gebyret.

Det forventes, at gebyrets størrelse for den enkelte producent og importør vil blive beregnet efter den pågældende producents eller importørs samlede markedsførte mængde af emballage inden for et kalenderår, samt statens realiserede timeforbrug til løsning af de pågældende opgaver, indirekte omkostninger hertil, samt evt. omkostninger til brug af private rådgivere, jf. Økonomistyrelsens vejledning om prisfastsættelse. Første gang vil gebyrets størrelse blive fastsat på baggrund af skøn over forventet tidsforbrug. Gebyret vil således være et generelt gebyr for alle producenter og importører i modsætning til en brugerbetaling. Det betyder, at alle producenter og importører skal betale gebyret, uanset om de eksempelvis deltager i de frivillige forhandlingsudvalg eller ej.

Det foreslåede § 9 p, *stk. 21, nr. 1*, indebærer, at omkostninger til opgørelse af andelen af emballageaffald i affaldsfraktioner, herunder fordelt efter branche vil kunne omfattes af regler om gebyrfinansiering.

Opgørelsen kan omfatte en analyse af affaldsfraktioner ved et antal stikprøver, som kan danne grundlag for generelle antagelser om andelen af emballageaffald i en given affaldsfraktion, eksempelvis en affaldsspand, hvor plastikaffald sorteres særskilt ved en husholdning eller en affaldsspand, hvor papaffald sorteres særskilt ved en restaurant. Analyserne forventes at bestå i at opdele affaldet i en bunke med emballage og en bunke med andet affald og veje affaldet hver for sig.

Opgørelsen kan ligeledes omfatte en skrivebordsanalyse, hvor mængden af emballageaffald i en given fraktion fastlægges ud fra data om, hvilke produkter en virksomhed eller borger typisk køber, og hvor meget emballageaffald dette vil generere. Denne type af opgørelsesmetode vil kunne anvendes i tilfælde, hvor denne metode kan give et generelt retvisende billede af andelen af emballageaffald i en affaldsfraktion.

Særligt for erhvervsaffald vil det være relevant at lave flere analyser af de samme affaldsfraktioner fordelt efter brancher, idet sammensætningen af en affaldsfraktion kan være forskellig alt efter om der er tale om eksempelvis et hotel eller en produktionsvirksomhed. I udmøntningen vil det blive fastlagt, hvor mange brancher, der skal laves analyser for, evt. på baggrund af anbefaling fra det frivillige udvalg for erhvervsemballage.

Det forventes, at opgaven med at udarbejde affaldsanalyserne vil blive delegeret til Miljøstyrelsen, som enten selv vil gennemføre affaldsanalyserne eller indgå aftale med en privat rådgiver herom. Omkostningerne til opgørelsen kan omfatte Miljøstyrelsens omkostninger til private rådgivere, planlægning af, hvilke analyser der skal sættes i værk mv.

Forslaget skal ses i sammenhæng med kommunalbestyrelsens opkrævning af gebyrer hos producenter og importører for håndtering af emballageaffald, jf. forslaget § 1, nr. 15, og bemærkninger hertil. Således vil kommunalbestyrelsen skulle fastsætte gebyrer på baggrund af omkostningen for indsamling af emballageandelen af en affaldsfraktion. Emballageandelen vil blive fastlagt ved bekendtgørelse som en fordelingsnøgle, som kommunalbestyrelsen forpligtes til at anvende, når kommunalbestyrelsen fastsætter gebyrer.

Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med miljøministerens mulighed for at fastsætte regler om opgørelse af omkostningerne for producenter og importører af emballage til erhverv, som bliver til emballageaffald hos affaldsproducerende virksomheder og ikke indsamles af kommunalbestyrelsen. I dette tilfælde vil opgørelsen skulle baseres på, hvor mange kilo affald, der er indsamlet hos den affaldsproducerende virksomhed i en given affaldsfraktion, samt andelen af emballageaffald i affaldsfraktionen, som fastlægges ved fordelingsnøgler.

Det foreslåede § 9 p, stk. 21, nr. 2, indebærer, at omkostninger til betjening af frivillige udvalg nedsat af aktører på affaldsområdet, der stiller forslag om opgørelse af omkostninger og minimumsserviceniveau, jf. stk. 4, vil kunne omfattes af regler om gebyrfinansiering.

Et frivilligt forhandlingsudvalg for husholdningsemballageaffald forventes at bestå af repræsentanter fra kommuner og producenter og importører, herunder disses kollektive ordninger.

Et frivilligt udvalg for erhvervsemballageaffald forventes at bestå af repræsentanter fra affaldsproducerende virksomheder, private affaldssamlere og producenter og importører af emballage.

Udvalgenes opgave er hhv. at nå til enighed om en fælles indstilling til et minimumsserviceniveau for kommunal indsamling af emballageaffald og anbefalinger til beregningsmetode til opgørelse af omkostninger til indsamling, transport og behandling af erhvervsemballageaffald.

Betjeningen af udvalgene vil typisk omfatte rådgivning af udvalgene om, hvilke elementer der skal indgå i et minimumsserviceniveau eller i en opgørelse af omkostninger.

For en nærmere beskrivelse af de frivillige udvalg henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.3. og 3.1.2.2.

Det foreslåede § 9 p, stk. 21, *nr. 3*, indebærer, at oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af stk. 14, vil kunne omfattes af regler om gebyrfinansiering.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at Miljøstyrelsen skal varetage visse oplysningsforpligtelser på producenters og importørers vegne, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 14, og bemærkningerne hertil.

Det forventes, at miljøministeren ved bekendtgørelse fastsætter et gebyr for producenter og importører af emballage baseret på Miljøstyrelsens faktiske omkostninger til at oplyse borgere og virksomheder. Gebyrets størrelse for den enkelte producent og importør vil blive beregnet efter den pågældende producents eller importørs samlede markedsførte mængde af emballage inden for et kalenderår.

Det er desuden hensigten, at det er Miljøstyrelsen, der skal varetage oplysningstiltagene efter engangsplastdirektivets artikel 10. Det er hensigten at generelle oplysningstiltag dækkende alle emballager, samt drikkevarebeholdere og drikkebægre, der ikke er emballager, skal finansieres efter regler udstedt i medfør af det foreslåede stykke. Det er hensigten, at oplysningstiltag, der udelukkende er målrettet engangsplastprodukterne (fødevare- og drikkevarebeholdere, drikkebægre, letvægtsplastbæreposer, indpakningsposer og -folier,) vil blive finansieret via gebyr efter den foreslåede bemyndigelse i stk. 22, som gennemgået nedenfor.

UDKAST

Det er hensigten, at gebyrerne administrativt fastsættes således, at der som udgangspunkt tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område efter de kalkulationsprincipper, der er fastsat af Finansministeriet.

Det forventes, at der vil blive fastlagt regler om, at gebyret skal opkræves én gang om året i forbindelse med opkrævning af andre gebyrer efter loven, herunder gebyrer fastsat efter regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 4, om gebyrer til producentregisteret samt gebyrer for tilsyn med tilmelding og indrapportering til et register oprettet efter § 9 æ, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 27.

Det er hensigten, at opkrævning af gebyr delegeres til Miljøstyrelsen i medfør af den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 80.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 21, finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Miljøbeskyttelseslovens gældende § 9 p, stk. 3, 1. pkt., indeholder en bemyndigelse for miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald og oprydningsforpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangsplast. Bestemmelsen foreslås nyaffattet, hvorved de dele, der omhandler oprydnings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med emballage af engangsplast, udgår af bestemmelsen. For nærmere om nyaffattelsen henvises til bemærkningerne til det foreslåede stk. 4.

Ifølge det foreslåede *stk.* 22 bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter og importører af emballager af engangsplast skal betale et gebyr til hel eller delvis dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med:

- 1) Oprydning af henkastet affald fra emballager af engangsplast og håndtering heraf.
- 2) Indsamling af affald fra emballager af engangsplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf.

- 3) Oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af henkastet affald fra emballager af engangsplast.
- 4) Administration af gebyret, herunder evaluering af gebyret.

Den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel til at fastsætte regler, der gennemfører kravet i artikel 8, stk. 2, litra a-c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/904/EU af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning (engangsplastdirektivet).

Ifølge engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 2, litra a-c, sikrer medlemsstaterne, at producenter af engangsplastprodukter opført i engangsplastdirektivets bilag del E, afsnit I (fødevarebeholdere, indpakningsposer- og folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre og letvægtsplastbæreposer) afholder følgende omkostninger:

- Omkostningerne ved de oplysningstiltag, der er omhandlet i artikel 10, vedrørende disse produkter. Det drejer sig om oplysning om tilgængelige genbrugelige alternativer, genbrugssystemer og affaldshåndteringsmuligheder og oplysning om den belastning på miljøet som henkastet affald og anden uhensigtsmæssig affaldsbortskaffelse af engangsplastprodukterne medfører.
- Omkostningerne ved indsamling af affald fra disse produkter, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, herunder infrastrukturen og driften heraf, og dets efterfølgende transport og behandling af nævnte affald.
- Omkostninger ved oprydning af henkastet affald forårsaget af disse produkter og dets efterfølgende transport og behandling af dette henkastede affald. I medfør af artikel 8, stk. 4 begrænses omkostningerne ved oprydning af henkastet affald til aktiviteter iværksat af de offentlige myndigheder eller på deres vegne.
- Omkostninger ved indsamling og rapportering af data i overensstemmelse med affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 1, litra c.

Hvad angår omkostninger vedrørende oprydning af henkastet affald, fastslår engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 4, 2. pkt., at disse omkostninger begrænses til aktiviteter iværksat af de offentlige myndigheder eller på deres vegne. Beregningsmetoden udvikles på en måde, der gør det muligt at fastlægge omkostningerne på en forholdsmæssig måde. For at minimere de administrative omkostninger kan medlemsstaterne fastsætte finansielle bidrag til oprydning af henkastet affald ved at fastsætte passende flerårige faste beløb.

UDKAST

Generelt for producenters afholdelse af omkostninger gælder, at disse ikke må være højere end hvad der er nødvendigt for, at de tjenester, der er omhandlet deri, kan leveres på en omkostningseffektiv måde. Derudover skal omkostningerne fastsættes på gennemsigtig vis mellem de berørte aktører, jf. engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse vedrører producenter og importører af emballager af engangsplast. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 16.

De ansvarlige efter engangsplastdirektivet er producenter, som defineret i artikel 3 i engangsplastdirektivet. I medfør heraf defineres producenter som enhver fysisk og juridisk person, der er etableret i en medlemsstat, og som uanset den anvendte salgsteknik, herunder via aftaler om fjernsalg, professionelt fremstiller, påfylder, sælger eller importerer og i den pågældende medlemsstat markedsfører engangsplastprodukter, jf. artikel 3, nr. 11, litra a. Med markedsføring skal forstås første tilgængeliggørelse af et produkt på en medlemsstats marked, dvs. levering af et produkt med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på en medlemsstatsmarked som led i erhvervsvirksomhed hvad enten det sker mod eller uden vederlag, jf. artikel 3, nr. 6 og 7.

Derudover defineres producenter som enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i en medlemsstat eller i et tredjeland, og som via fjernsalg direkte til private husstande eller andre brugere end private husstande professionelt i en anden medlemsstat sælger engangsplastprodukter, jf. artikel 3, nr. 11, litra b.

Det er hensigten, at en mere præcis definition af producent indgår i udmøntningen på bekendtgørelsesniveau. Det er aktuelt hensigten, at forpligtelser efter den foreslåede bestemmelse skal pålægges de samme aktører, som pålægges det udvidede producentansvar for emballage. I medfør af den gældende bemyndigelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 2, kan ministeren fastsætte regler om, hvem der er omfattet af producentansvarsforpligtelserne. Der henvises til Folketingstidende 2019-20, A, L 112, som fremsat, side 36, for uddybende gennemgang af indholdet i § 9 p, stk. 2.

De emballager, som vil være omfattet af den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om gebyrer i § 9 p, stk. 22, fremgår af engangsplastdirektivets bilag del E, afsnit I. Det drejer sig om følgende engangsplastprodukter;

fødevarer beholdere, drikkevare beholdere, indpakningsposer og –folier, drikkebægre og letvægtsplastbæreposer.

De omfattede fødevarer beholdere vil være beholdere til fødevarer som for eksempel æsker, med eller uden låg, som er beregnet til umiddelbar fortæring enten på salgsstedet eller som takeaway, som typisk fortæres fra beholderen, og som er klar til at blive fortæret uden yderligere tilberedning såsom stegning, kogning eller opvarmning. Under fødevarer beholdere vil også falde beholdere, der anvendes til fastfood eller andre måltider, som er klar til umiddelbar fortæring, undtagen drikkevare beholdere, tallerkener og indpakningsposer og –folier indeholdende fødevarer.

Omfattede drikkevare beholdere vil være beholdere med en kapacitet på op til tre liter. Det vil sige beholdere, der anvendes til at indeholde væske, såsom drikkeflasker, herunder kapsler og låg til disse, og kompositemballage til drikkevarer, herunder kapsler og låg til disse, men ikke drikkevare beholdere af glas eller metal, der har kapsler og låg af plast. Som eksempler på drikkevare beholdere, der vil blive betragtet som engangsplastprodukter, kan nævnes drikkeflasker eller kompositdrikkevareemballage til øl, vin, vand, flydende forfriskninger, juice og nektar, pulverdrikkevarer eller mælk.

Omfattede indpakningsposer og –folier vil være poser og folier, der er fremstillet af fleksibelt materiale indeholdende fødevarer, der er beregnet til umiddelbar fortæring fra indpakningsposen eller –folien uden yderligere tilberedning.

Omfattede drikkebægre, vil være drikkebægre, herunder kapsler og låg til disse.

Omfattede letvægtsplastbæreposer vil være poser omfattet af emballagedirektivets artikel 3, nr. 1c. Det drejer sig om plastbæreposer, dvs. bæreposer med eller uden hank fremstillet af plast, som udleveres til forbrugere på salgsstedet for varer eller produkter, med en tykkelse på mindre end 50 mikron.

Et engangsplastprodukt skal forstås som et produkt, der helt eller delvist er fremstillet af plast, og som ikke er udtænkt, designet eller markedsført med henblik på i sin levetid at gennemgå et antal ture eller cyklusser ved at blive returneret til en producent til genpåfyldning eller genbrug til det samme formål, som det er blevet udtænkt til, jf. artikel 3, nr. 2. Det fremgår af engangsplastdirektivets artikel 3, nr. 1, at ved plast skal forstås et materiale bestående af en polymer som defineret i artikel 3, nr. 5, i forordning (EF) 1907/2006, hvortil der kan være tilsat tilsætningsstoffer eller andre stoffer,

UDKAST

og som kan fungere som strukturel hovedbestanddel i slutprodukter, med undtagelse af naturlige polymer, der ikke er kemisk modificerede.

Den foreslåede bestemmelse vil blive udmøntet i bekendtgørelse under iagttagelse af engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 2 og 4. Kommissionen er i samråd med medlemsstaterne ved at udarbejde retningslinjer for kriterier om nødvendige omkostninger og om omkostningerne ved oprydning af henkastet affald. I udmøntningen vil der blive lagt vægt på disse retningslinjer fra Kommissionen, når disse foreligger.

Det er foreløbigt hensigten, at det er omkostninger forbundet med kommunalbestyrelsernes, Naturstyrelsens og Vejdirektoratets oprydning m.v., der vil blive finansieret gennem gebyr fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 22.

Det er desuden aktuelt hensigten, at det er Miljøstyrelsen, der skal varetage oplysningstiltagene efter engangsplastdirektivets artikel 10. Det er aktuelt hensigten, at oplysningstiltag, der udelukkende er målrettet engangsplastprodukterne (fødevarer- og drikkevarerbeholdere, drikkebægre, letvægtsplastbæreposer, indpakningsposer og -folier,) skal finansieres gennem gebyret i den foreslåede § 9 p, stk. 22, mens oplysningstiltag, der vedrører emballager generelt, vil blive finansieret via gebyr efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 21, jf. gennemgang ovenfor.

Ud over omkostningerne i engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 2, litra a-c, er det hensigten, at gebyrer fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 22, skal dække omkostninger forbundet med administration af gebyret, herunder evaluering af gebyret. Omkostninger forbundet med evaluering af gebyr dækker bl.a. over udgifter til udførelse af affaldsanalyser og opgørelser over offentlige myndigheders omkostninger forbundet med oprydning m.v. til brug for fastsættelse af gebyr.

Til brug for fastsættelse af gebyr, er det aktuelt hensigten, at der hvert tredje år foretages affaldsanalyser over de henkastede og indsamlede mængder affald fra de enkelte engangsplastprodukter samt opgørelser over kommunalbestyrelser og andre offentlige myndigheders omkostninger til renhold. Affaldsanalyser og opgørelser skal inkludere både land- og bykommuner. Det er hensigten, at interessenter inddrages i forbindelse med affaldsanalyser og i nødvendigt omfang også frivillige organisationer, der har erfaring med oprydning i naturen. Herudover er det aktuelt hensigten, at der hvert år foretages stikprøvevise opgørelser hos udvalgte kommuner og andre offentlige myndigheder over disses omkostninger til renhold. Der vil dog være et vist

rimeligt skøn forbundet med at fastsætte de eksakte omkostninger til kommunernes og andre offentlige myndigheders renhold af affald fra de omfattede engangsplastprodukter og de enkelte produktkategoriers andel heraf, idet der ikke foretages særskilt oprydning og indsamling af engangsplastprodukter.

Det er hensigten, at gebyrindtægter, der vedrører renhold, allokeres ud til de offentlige myndigheder, der varetager opgaven med renhold. Det er aktuelt hensigten, at den andel af gebyrindtægterne, der vedrører statens omkostninger, allokeres til statslige myndigheder ved interne statslige overførsler, mens den andel af gebyrindtægterne, der vedrører kommunalbestyrelsernes omkostninger, allokeres til kommunalbestyrelserne på baggrund af Det Udvidede Totalbalanceprincip.

Det er hensigten, at gebyrerne administrativt fastsættes således, at der som udgangspunkt tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område efter de kalkulationsprincipper, der er fastsat af Finansministeriet. En fordeling på baggrund af Det Udvidede Totalbalanceprincip betyder dog, at de midler, der allokeres til den enkelte kommunalbestyrelse, ikke nødvendigvis svarer til den enkelte kommunes faktiske omkostninger til renhold, da der ikke nødvendigvis er sammenfald mellem principperne for fordeling og den enkelte kommunes faktiske omkostninger til renhold.

Gebyrer fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse kan differentieres efter typen af det engangsplastprodukt (fødevarebeholdere, indpakningsposer- og folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre og letvægtsplastbærepo-ser), der markedsføres, hvis dette er nødvendigt for at gebyret afspejler den enkelte produktkategoris andel af omkostningerne i gebyrordningen. Gebyret kan f.eks. fastsættes som et gennemsnitsgebyr pr. stk./kg markedsført produkt.

Gebyrets størrelse bør følge den almindelige pris- og lønudvikling, så underfinansiering undgås. Det er derfor aktuelt hensigten, at der i bekendtgørelse fastsættes en regulering af gebyrets størrelse i takt med den almindelige pris- og lønudvikling.

Det er aktuelt hensigten, at opkrævning af gebyr delegeres til Miljøstyrelsen i medfør af den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 80.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Ifølge det foreslåede *stk. 23, 1. pkt.*, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler udstedt i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 9 p, stk. 11, 21 og 22, herunder regler om digital indbetaling af gebyr. Ved digital indbetaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingservice eller lignende.

Der kan i medfør af den foreslåede bestemmelses 1. pkt. f.eks. fastsættes regler om betalingsperiode og regler om, at gebyrer opkræves på baggrund af de oplysninger, som producenten eller importøren har indberettet til producentregistret, jf. den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 p, stk. 11, og § 9 æ, stk. 1 og 2, dvs. oplysninger om mængde og kategorier af emballage, der er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald og den eksporterede mængde emballageaffald.

Ifølge det foreslåede *stk. 23, 2. pkt.*, bemyndiges ministeren til at foretage en skønsmæssig ansættelse af gebyrtilsvaret, hvis størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent eller importør, ikke kan opgøres på baggrund af producentens eller importørens oplysninger om markedsførte mængder indgivet efter regler udstedt i medfør af den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 11, der bliver stk. 15.

De foreslåede bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Til nr. 16

Ifølge den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 s, stk. 1, skal producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af affald heraf, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af den gældende miljøbeskyttelseslovs § 44 og § 45, stk. 2.

Efter § 9 s, stk. 2, kan ministeren fastsætte regler om, at producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast undtages fra visse forpligtelser efter miljøbeskyttelsesloven og regler udstedt i medfør heraf, hvis mængden af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som den pågældende producent eller importør har markedsført, og affald heraf ikke overstiger en fastsat årlig bagatelgrænse.

UDKAST

Derudover fastsætter ministeren efter § 9 s, stk. 3, regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings-, oprydning- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast. Endvidere fastsætter miljøministeren regler om tilbagebetaling, herunder procedurer herfor, til producenter og importører, når drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast markedsføres uden for Danmark.

Efter § 9 s, stk. 4, fastsætter miljøministeren regler om opgørelse af mængden af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der markedsføres af producenter og importører, herunder om beregning af markedsandelen af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, jf. stk. 1, på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret.

Efter § 9 s, stk. 5, kan miljøministeren endvidere fastsætte regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører og det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde. Miljøministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om øvrige forhold vedrørende indsamling og sortering af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast.

Efter § 9 s, stk. 6, fastsætter miljøministeren regler om, at producenter og importører, som er etableret i Danmark, og som sælger drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast i en anden EU-medlemsstat, hvor producenten eller importøren ikke er etableret, skal udnævne en repræsentant i den pågældende medlemsstat med ansvar for opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler producenten eller importøren i henhold til den pågældende medlemsstats ordning for udvidet producentansvar.

Efter § 9 s, stk. 7, kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som sælges til brug for erhvervsdrivende, kan aftale med den erhvervsdrivende, at denne overtager forpligtelsen til håndtering af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, forudsat at producenten eller importøren registrerer aftalen i producentregisteret.

Efter § 9 s, stk. 8, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast og pligt til at gøre oplysninger om producentens eller importørens opfyldelse af disse mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige.

UDKAST

Efter § 9 s, stk. 9, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast om særskilt tilbagetagning af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, tilbagetagnings- og indsamlingsordninger og bekæmpelse af henkastning af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast.

Efter § 9 s, stk. 10, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde og kategori af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald, den eksporterede mængde af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, og hvorvidt forpligtelsen efter § 9 s, stk. 1 er overdraget til en kollektiv ordning.

Efter § 9 s, stk. 11, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for tilsynet med overholdelse af § 9 s, stk. 1 og regler fastsat i medfør af § 9 s, stk. 2, 7, 9 og 10, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Endeligt fastsætter miljøministeren efter § 9 s, stk. 12, regler om, hvordan oplysningerne efter stk. 8 gøres offentligt tilgængelige, og om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 9-11 skal afgives.

Reglerne om det udvidede producentansvar i § 9 s, stk. 1, har virkning fra den 31. december 2024. Bemyndigelsesbestemmelser i § 9 s, stk. 2-12, er i dag ikke udnyttet.

Det foreslås, at § 9 s affattes på ny, således at miljøbeskyttelseslovens bestemmelser og regler udstedt i medfør heraf om udvidet producentansvar for emballage tilsvarende finder anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, og på affald heraf.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1, og regler udstedt i medfør af lovens § 9 p, stk. 2-13, og §§ 9 y-9 ø om udvidet producentansvar for emballage tilsvarende finder anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, og på affald heraf.

For nærmere om baggrunden for nyaffattelsen, se afsnit 3.3.3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det fremgår af artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/904/EU af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning (herefter engangsplastdirektivet), at medlemsstaterne skal etablere udvidede producentansvarsordninger for alle engangsplastprodukter oplistet i direktivets bilag, del E.

Den foreslåede nyaffattelse har ligesom den eksisterende bestemmelse i § 9 s til formål at gennemføre det udvidede producentansvar på de specifikke engangsplastprodukter, der fremgår af afsnit I i direktivets bilag, del E. Det drejer sig om drikkevarebeholdere med en kapacitet på op til tre liter, dvs. beholdere, der anvendes til at indeholde en væske, såsom drikkeflasker, herunder kapsler og låg til disse, men ikke drikkevarebeholdere af glas eller metal, der har kapsler eller låg af plast. Derudover drejer det sig om drikkebægre, herunder låg og kapsler til disse.

Den foreslåede ordning omhandler alene den del af de ovenstående produkter, som ikke er emballage. Det drejer sig således om drikkevarebeholdere og drikkebægre, der sælges som et produkt i sig selv, og som altså ikke anvendes til pakning, beskyttelse, håndtering, levering fra producent eller importør til brugeren eller forbrugeren eller præsentation af varer. Det er tale om produkter, der sælges ikke-påfyldte i supermarkeder mv. med henblik på påfyldning og brug hjemme hos forbrugeren og i virksomheder, herunder for eksempel engangsglas, -krus og -kopper.

Til nr. 17

Den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 t, stk. 3, 1. pkt., bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om producenter og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af forpligtelsen i § 9 t, stk. 1.

Efter stk. 1, 1. pkt., skal producenter og importører af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning afholde omkostninger forbundet med oprydning af henkastet affald fra sådanne produkter og håndtering heraf og oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af sådant henkastet affald.

Efter stk. 1, 2. pkt., skal producenter og importører af filtre til tobaksvarer af engangsplast endvidere forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning afholde omkostninger forbundet med indsamling af affald heraf, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer.

Bemyndigelsen i den gældende § 9 t, stk. 3, er udnyttet til at fastsætte regler i bekendtgørelse nr. 1277 af 11. september 2022 om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter. Reglerne omfatter en pligt for producenter og importører af filtre til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter, til at betale et gebyr til Miljøstyrelsen til dækning af omkostninger ved kommunernes og andre offentlige myndigheders oprydning af henkastet affald fra filtrene, og den efterfølgende transport og behandling heraf, indsamling af affald fra filtrene, der er kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og den efterfølgende transport og behandling heraf, og Miljøstyrelsens oplysningstiltag af brugere af filtrene med henblik på at reducere henkastet affald heraf. Bekendtgørelsen trådte i kraft den 5. januar 2023 og gennemfører engangsplastdirektivets artikel 8 om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 9 t, stk. 3, at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af forpligtelserne i stk. 1, 1. og 2. pkt., herunder regler om, at producenter og importører skal betale et gebyr til hel eller delvis dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med:

- 1) Oprydning af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og håndtering heraf.
- 2) Oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast.
- 3) Indsamling af affald fra filtre til tobaksvarer af engangsplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf.
- 4) Administration af gebyret, herunder evaluering af gebyret

Forslaget viderefører gældende ret, idet den dog præciserer gældende ret og giver miljøministeren en eksplicit bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om, at de omkostninger, som producenter og importører skal dække under den udvidede producentansvarsordning, skal dækkes via et gebyr.

Der er i øvrigt tale om en videreførelse af den gældende hjemmel i § 9 t, stk. 3, til at gennemføre kravet i artikel 8, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/904/EU af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning (engangsplastdirektivet).

Ifølge engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 3, sikrer medlemsstaterne, at producenterne af engangsplastprodukter opført i afsnit II og III i del E i bilaget (balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast) som minimum afholder følgende omkostninger:

– Omkostningerne ved de oplysningstiltag, der er omhandlet i artikel 10, vedrørende disse produkter. Det drejer sig om oplysning om tilgængelige genbrugelige alternativer, genbrugssystemer og affaldshåndteringsmuligheder og oplysning om den belastning på miljøet som henkastet affald og anden uhensigtsmæssig affaldsbortskaffelse af engangsplastprodukterne medfører.

– Omkostninger ved oprydning af henkastet affald forårsaget af disse produkter og dets efterfølgende transport og behandling af dette henkastede affald. I medfør af artikel 8, stk. 4 begrænses omkostningerne ved oprydning af henkastet affald til aktiviteter iværksat af de offentlige myndigheder eller på deres vegne. Beregningsmetoden udvikles på en måde, der gør det muligt at fastsætte omkostningerne ved oprydning af henkastet affald på en forholdsmæssig måde. For at minimere de administrative omkostninger kan de finansielle bidrag til oprydning af henkastet affald fastsættes som passende flerårige faste beløb. Kommissionen vil i samråd med medlemsstaterne offentliggøre retningslinjer for kriterier om omkostningerne ved oprydning af henkastet affald i medfør af artikel 8, stk. 4, 2. afsnit.

– Omkostninger ved indsamling og rapportering af data i overensstemmelse med affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 1, litra c.

Ud over omkostningerne oplistet ovenfor, skal producenter og importører af filtre til tobaksvarer tillige afholde omkostningerne ved indsamling af affald af disse, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, herunder omkostninger til infrastrukturen og driften heraf, og den efterfølgende transport og behandling af affaldet. Disse omkostninger kan omfatte oprettelse af en specifik infrastruktur for indsamling af affald fra tobaksvarer med filtre, der indeholder plast, jf. engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 3, 2. afsnit.

Generelt for producenters og importørers afholdelse af omkostninger gælder, at disse ikke må være højere end hvad der er nødvendigt for, at de tjenester, der er omhandlet deri, kan leveres på en omkostningseffektiv måde. Derudover skal omkostningerne fastsættes på gennemsigtig vis mellem de berørte aktører, jf. engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 4.

Reglerne vil blive udmøntet i bekendtgørelse under iagttagelse af artikel 8, stk. 3 og 4, i engangsplastdirektivet. Kommissionen er i samråd med medlemsstaterne ved at udarbejde retningslinjer for kriterier om nødvendige omkostninger og om omkostningerne ved oprydning af henkastet affald. I udmøntningen vil der blive lagt vægt på disse retningslinjer fra Kommissionen, når disse foreligger.

UDKAST

Det er foreløbigt hensigten, at det er omkostninger forbundet med kommunalbestyrelsernes, Naturstyrelsens og Vejdirektoratets oprydning m.v., der vil blive finansieret gennem gebyr fastsat i medfør af den foreslåede § 9 t, stk. 3.

Det er aktuelt hensigten, at det er Miljøstyrelsen, der skal varetage oplysningstiltagene efter engangsplastdirektivets artikel 10, og at omkostningerne forbundet hermed skal finansieres gennem gebyret.

Ud over omkostningerne nævnt i engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 3, er det hensigten, at gebyr fastsat i medfør af den foreslåede nyaffattelse af § 9 t, stk. 3, skal dække omkostninger forbundet med administration af gebyret, herunder evaluering af gebyret. Omkostninger forbundet med evaluering af gebyr dækker bl.a. over udgifter til udførelse af affaldsanalyser og opgørelser over offentlige myndigheders omkostninger forbundet med oprydning m.v. til brug for fastsættelse af gebyrtakster.

Til brug for fastsættelse af gebyrer, er det aktuelt hensigten, at der hvert tredje år foretages affaldsanalyser over de henkastede og indsamlede mængder affald fra de enkelte engangsplastprodukter samt opgørelser over kommuners og andre offentlige myndigheders omkostninger til renhold. Affaldsanalyser og opgørelser skal inkludere både land- og bykommuner. Det er hensigten, at interessenter inddrages i forbindelse med affaldsanalyser og i nødvendigt omfang også frivillige organisationer, der har erfaring med oprydning i naturen. Herudover er det aktuelt hensigten, at der hvert år foretages stikprøvevise opgørelser hos udvalgte kommuner og andre offentlige myndigheder over disses omkostninger til renhold. Der vil dog være et vist rimeligt skøn forbundet med at fastsætte de eksakte omkostninger til kommunernes og andre offentlige myndigheders renhold af affald fra de omfattede engangsplastprodukter og de enkelte produktkategoriers andel heraf, idet der ikke foretages særskilt oprydning og indsamling af engangsplastprodukter.

Det er hensigten, at gebyrindtægter, der vedrører renhold, allokeres ud til de offentlige myndigheder, der varetager opgaven med renhold. Det er aktuelt hensigten, at den andel af gebyrindtægterne, der vedrører statens omkostninger, allokeres til statslige myndigheder ved interne statslige overførsler, mens den andel af gebyrindtægterne, der vedrører kommunalbestyrelsernes omkostninger, allokeres til kommunalbestyrelserne på baggrund af Det Udvildede Totalbalanceprincip.

Det er hensigten, at gebyrerne administrativt fastsættes således, at der som udgangspunkt tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet

UDKAST

med det pågældende gebyrbelagte område efter de kalkulationsprincipper, der er fastsat af Finansministeriet. En fordeling på baggrund af Det Udvidede Totalbalanceprincip betyder dog, at de midler, der allokeres til den enkelte kommunalbestyrelse, ikke nødvendigvis svarer til den enkelte kommunalbestyrelses faktiske omkostninger til renhold, da der ikke nødvendigvis er sammenfald mellem principperne for fordeling og den enkelte kommunes faktiske omkostninger til renhold.

Gebyret kan differentieres efter typen af det engangsplastprodukt (balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast), der markedsføres, hvis dette er nødvendigt for at gebyret afspejler den enkelte produktkategoris andel af omkostningerne i gebyrordningen. Gebyret kan f.eks. fastsættes som et gennemsnitsgebyr pr. stk./kg markedsført produkt.

Gebyrets størrelse bør følge den almindelige pris- og lønudvikling, så underfinansiering undgås. Det er derfor aktuelt hensigten, at der i bekendtgørelse fastsættes en regulering af gebyrets størrelse i takt med den almindelige pris- og lønudvikling.

Det er aktuelt hensigten, at opkrævning af gebyr delegeres til Miljøstyrelsen i medfør af den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 80.

Den nærmere udmøntning vil ske på bekendtgørelsesniveau.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det bemærkes, at den gældende bestemmelse i § 9 t, stk. 3, 2. pkt., hvorefter ministeren endvidere fastsætter regler om tilbagebetaling, herunder procedurer herfor, til producenter og importører, når balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast markedsføres uden for Danmark ikke videreføres i den foreslåede nyaffattelse af stk. 3, men i stedet foreslås indsat som 2. pkt. i den gældende § 9 t, stk. 4, jf. den foreslåede ændring nr. 19.

Til nr. 18

Det foreslås i § 9 t, stk. 4, 1. pkt., at miljøministeren kan fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 t, stk. 3, herunder regler om digital indbetaling af gebyr. Ved digital indbetaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingservice eller lignende.

Der kan i medfør af den foreslåede bestemmelses 1. pkt. f.eks. fastsættes regler om betalingsperiode og regler om, at gebyr opkræves på baggrund af

de oplysninger om mængde og kategori af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast, der er markedsført, og som producenten eller importøren har indberettet til producentregistret, jf. den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 t, stk. 7, og § 9 æ, stk. 1 og 2, eller regler om, at producenten eller importøren for hver gebyrperiode over for den gebyropkrævende myndighed skal angive relevante oplysninger om markedsførte mængder til brug for beregning af gebyret.

Det foreslås endvidere i § 9 t, stk. 4, 2. pkt., at ministeren kan foretage en skønsmæssig ansættelse af gebyrtilsvaret, hvis størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent eller importør, ikke kan opgøres på baggrund af producentens eller importørens oplysninger om markedsførte mængder indgivet efter regler udstedt i medfør af den gældende bestemmelse i § 9 t, stk. 7.

Til nr. 19

Efter den gældende bestemmelse i § 9 t, stk. 4, fastsætter miljøministeren regler om opgørelse af mængden af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast, der markedsføres af producenter eller importører, herunder om beregning af markedsandelen af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast, jf. stk. 1, på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret, jf. § 9 æ, stk. 1.

Det følger af den foreslåede indsættelse af et 2. punktum i den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 t, stk. 4, at miljøministeren endvidere fastsætter regler om tilbagebetaling, herunder procedurer herfor, til producenter og importører, når balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast markedsføres uden for Danmark.

Den foreslåede bestemmelse i 2. punktum svarer indholdsmæssigt til den gældende § 9 t, stk. 3, 2. pkt., som ikke videreføres i den under nr. 17 foreslåede nyaffattelse af § 9 t, stk. 3. Det er ikke hensigten at ændre den gældende retstilstand.

Bestemmelsen bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler for tilbagebetaling af de finansielle bidrag og gebyrer, som producenter og importører betaler for at opfylde deres forpligtelser vedrørende det udvidede producentansvar for balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangspplast, såfremt producentens eller importørens engangspplastprodukter efter at være registreret som markedsført i Danmark, markedsføres uden for Danmark.

UDKAST

Hensynet bag denne bemyndigelse er at undgå, at producenter og importører afholder omkostninger forbundet med producentansvaret to gange som følge af, at have registreret samme produkt som markedsført i to EU-medlemsstater. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med bestemmelsens 1. punktum, hvorefter beregningen af markedsandelen sker på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregistret.

Det er aktuelt hensigten i bekendtgørelsesform at fastsætte de nærmere regler for tilbagebetaling til producenter og importører af tidligere indbetalte finansielle bidrag og gebyrer, herunder regler for i hvilke tilfælde der kan ske regulering af de markedsførte mængder, når engangsplastprodukter overføres for at blive bragt i omsætning uden for Danmark, procedurer herfor, krav til dokumentation m.v. Det er hensigten, at ordningen skal være enkel at administrere for producenter og importører, for producentregisteret og for myndighederne. Det skal sikres, at det er enkelt at føre tilsyn, herunder ved at producenter og importører skal dokumentere, hvilket senere omsætningsled i Danmark, der har eksporteret den mængde af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, som producenten eller importøren ønsker at reducere de markedsførte mængder med og få tilbagebetaling for.

Til nr. 20

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 t, stk. 6, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast om tilgængelige indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af affald af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast.

Det foreslås at ophæve den gældende § 9 t, stk. 6.

Den foreslåede ophævelse medfører, at producenter og importører i det udvidede producentansvar for balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast ikke vil blive pålagt at varetage oplysningstiltag selv.

Det er hensigten, at oplysningstiltag varetages af myndighederne og finansieres af producenter og importører gennem betaling af gebyr, jf. den foreslåede nyaffattelse af § 9 t, stk. 3, under lovforslagets § 1, nr. 17.

Til nr. 21

UDKAST

Det fremgår af § 9 t, stk. 8, at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 6 og 7, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Det foreslås, at ændre § 9 p, stk. 8, således at henvisningen til stk. 2, 6 og 7 ændres til stk. 2 og 7.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ophævelsen af den gældende stk. 6 i § 9 t, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Til nr. 22

Det fremgår af § 9 t, stk. 9, at miljøministeren fastsætter regler om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 6-8 skal afgives.

Det foreslås, at ændre § 9 p, stk. 9, således at henvisningen til stk. 6-8 ændres til stk. 7 og 8.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ophævelsen af den gældende stk. 6 i § 9 t, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Til nr. 23

Som konsekvens af nyaffattelsen af § 9 s, jf. lovforslagets § 1, nr. 16, udgår henvisningen til § 9 s, stk. 1, i § 9 z, stk. 1. Producenter og importører omfattet af det foreslåede § 9 s, vil have mulighed for helt eller delvist at opfylde sine forpligtelser efter § 9 p, stk. 1, igennem en kollektiv ordning, jf. § 9 z, stk. 1.

Til nr. 24

Det fremgår af den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 z, stk. 2, at miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter forpligtelserne efter regler udstedt i medfør af lovens § 9 h, stk. 9-11, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 9-12, § 9 r, stk. 4 og 5, § 9 s, stk. 9-11, § 9 t, stk. 6-8, § 9 x, stk. 1, og § 9 x, stk. 5-8, helt eller delvis kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.

UDKAST

Det foreslås at ændre § 9 z, stk. 2, således at henvisningen til § 9 h, stk. 9-11, ændres til § 9 h, stk. 10-12. Den foreslåede ændring er en konsekvens af indsættelsen af et nyt stk. 4 i § 9 h, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Det foreslås at ændre § 9 z, stk. 2, således at henvisningen til § 9 p, stk. 9-12, ændres til § 9 p, stk. 14-16. Den foreslåede ændring er en konsekvens af ophævelsen af stykker og indsættelsen af nye stykker i § 9 p.

Det foreslås at ændre § 9 z, stk. 2, således at henvisningen til § 9 t, stk. 6-8, ændres til § 9 t, stk. 7 og 8. Den foreslåede ændring er en konsekvens af ophævelsen af stk. 6 i § 9 t, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Det foreslås desuden at ændre § 9 z, stk. 2, således at henvisningen til § 9 s, stk. 9-11, udgår. Den foreslåede ændring er en konsekvens af nyaffattelsen af § 9 s, jf. lovforslagets § 1, nr. 16. Ministeren vil i medfør af § 9 z, stk. 2, kunne fastsætte regler om, at forpligtelserne, der påhviler producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, efter regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 14-16, helt eller delvis kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.

Til nr. 25

Der er ikke i miljøbeskyttelsesloven eller i administrative regler en pligt for kollektive ordninger til at blive godkendt inden de kan overtage de pligter, der ifølge loven er pålagt producenter og importører omfattet af udvidet producentansvar. For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 3.1.1.6.1.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk.* 3 i § 9 z. Ifølge det foreslåede stk. 3 bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at kollektive ordninger skal godkendes. Miljøministeren bemyndiges endvidere til at fastsætte nærmere regler om godkendelse af kollektive ordninger, herunder om hvilke oplysninger en ansøgning om godkendelse skal indeholde og frister for ansøgning.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om en godkendelsesordning for de producentansvar, hvor det vurderes hensigtsmæssigt. Det forventes, at bestemmelsen i første omgang vil blive udnyttet til at fastsætte krav om godkendelse af kollektive ordninger i

producentansvarsordningen for emballage. En godkendelse af den kollektive ordning vil være en forudsætning for, at den kollektive ordning kan blive tildelt et geografisk område, hvor den opfylder de tilmeldte producenters forpligtelser. Dette gælder ikke ved den første tildeling, der sker inden reglerne om godkendelsesordningen kan udstedes.

Eftersom krav til kollektive ordninger fastsættes på bekendtgørelsesniveau, og det dermed allerede vil fremgå af lovgivningen, hvilke pligter kollektive ordninger har, hvilke affaldshåndteringsmål de skal opnå mv., vil bemyndigelsen forventeligt blive udnyttet til at fastsætte regler om, at en kollektiv ordning i forbindelse med ansøgning om godkendelse skal indsende oplysninger om eksempelvis organiseringsform, udvælgelse af affaldshåndteringsoperatører, opstartsfinansiering, hvordan nødvendig data indhentes fra tilmeldte producenter og importører til brug for miljøgraduering af medlemmernes bidrag, herunder at den kollektive ordning har et passende it-system til brug for miljøgradueringen, mv. for at kunne sandsynliggøre, at den kollektive ordning kan leve op til de forpligtelser, der påhviler dem vedrørende dette.

Det er hensigten, at bemyndigelsen til at fastsætte frister for ansøgning bl.a. vil blive udnyttet til at fastsætte en frist for, hvornår kollektive ordninger fremover, dvs. efter første tildeling, skal have ansøgt om godkendelse, for at kunne få tildelt et geografisk område, hvor de skal opfylde de tilmeldte producenter og importørers forpligtelser.

Kompetencen til at behandle ansøgninger om godkendelse forventes delegeret til Miljøstyrelsen.

Der vil blive opkrævet et gebyr for godkendelse som kollektiv ordning. Gebyret kan fastsættes af miljøministeren i medfør af den eksisterende § 88 i loven. Kompetencen hertil forventes delegeret til Miljøstyrelsen. Gebyret forventes at blive opkrævet som et engangsbetalt i forbindelse med Miljøstyrelsens afsendelse af afgørelse om godkendelse. Gebyret skal dække de fulde omkostninger forbundet med administrationen af godkendelsesordningen, herunder omkostningerne forbundet med gebyropkrævningen. Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at gebyret skal indbetales digitalt, jf. § 88, stk. 4.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *stk. 4* i § 9 z. Ifølge det foreslåede *stk. 4* bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at godkendelse efter *stk. 3*, kan tilbagekaldes, såfremt den kollektive ordning gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed. Afgørelse om tilbagekaldelse

skal indeholde oplysning om adgangen til at begære en tilbagekaldelse indbragt for domstolene, om fristen herfor og om at indbringelse vil have opsættende virkning.

Afgørelseskompetencen forventes delegeret til Miljøstyrelsen.

Bestemmelsen tænkes udnyttet til at supplere godkendelsesordningen med muligheden for at tilbagekalde en godkendelse af en kollektiv ordning. Adgangen til at tilbagekalde en godkendelse tænkes f.eks. udnyttet, hvis den kollektive ordning tilsidesætter forpligtelsen til at overtage ansvaret for det affald, som en kommunalbestyrelse har overdraget til den kollektive ordning, gentagne gange afleverer affald egnet til materialenyttiggørelse til behandling på et forbrændingsanlæg eller undlader at betale kompensation til kommunalbestyrelsen, private affaldsindsamlere eller affaldsproducerende virksomheder. En afgørelse om tilbagekaldelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære en tilbagekaldelse indbragt for domstolene, om fristen herfor, og om at indbringelse vil have opsættende virkning. Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 26

Som konsekvens af indsættelsen af nye stykker i § 9 z, jf. lovforslagets § 1, nr. 25, skal henvisningen til § 9 z, stk. 3, nr. 2, i § 9 z, stk. 6, der bliver stk. 8, ændres til en henvisning til § 9 z, stk. 5, nr. 2.

Til nr. 27

Efter § 9 æ, stk. 1, fastsætter miljøministeren regler om, at producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, af elektrisk og elektronisk udstyr, af emballerede produkter, af person- og varebiler, af drikkevarer, af drikkebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og af batterier og akkumulatorer og deres repræsentanter har pligt til at tilmelde sig registeret, og om deres og myndigheders pligt til at indgive oplysninger hertil.

Der er i eksisterende bekendtgørelser om producentansvarsordninger for elektrisk og elektronisk udstyr, person- og varebiler, af filtre til tobaksvarer af engangsplast og af batterier og akkumulatorer fastsat regler om, at Miljøstyrelsen fører tilsyn med blandt andet registrering og indrapportering af data om markedsførte mængder til producentregistret.

UDKAST

Det er hensigten at fastsætte regler om, at Miljøstyrelsen i kommende ordninger for udvidet producentansvar for emballage, og visse engangsplastprodukter fører tilsyn med blandt andet registrering og indrapportering af data om markedsførte mængder og affaldsdata til producentregisteret.

Der er ikke i miljøbeskyttelsesloven hjemmel til at lade tilsyn med registrering og indrapporteringer til producentregistre for producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, af emballerede produkter, af person- og varebiler, af drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og af batterier og akkumulatorer, og deres repræsentanter og om, at disse har pligt til at tilmelde sig registeret, og om deres og myndigheders pligt til at indgive oplysninger hertil blive finansieret med et generelt gebyr i modsætning til en brugerbetaling. For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 3.1.2.4.1.

Det foreslås i § 9 æ, stk. 5, 1. pkt., at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om gebyrer til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med tilsyn med, at producenter og importører tilmeldes et register og indgiver korrekte oplysninger hertil efter regler fastsat i medfør af stk. 1, herunder etablering af systemer, administration af opkrævning, evaluering af gebyr m.v.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der kan etableres separate gebyrordninger for tilsynet med de enkelte registre for producenter og importører af henholdsvis elektrisk og elektronisk udstyr, af emballage, af person- og varebiler, af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast og af batterier og akkumulatorer, hvor det vurderes hensigtsmæssigt. I denne vurdering vil ministeren lægge vægt på, om selve gebyrordningen vil indebære høje administrationsomkostninger, der ikke kan modsvares af de forventede omkostninger til selve tilsynet forbundet med den pågældende ordning.

Det forventes, at gebyrordningerne vil omfatte både omkostninger til tilsyn med overholdelse af pligt til registrering, jf. regler udstedt i medfør af lovens § 9 æ, stk. 1 og omkostninger til tilsyn med overholdelse af pligt til at indrapportere markedsførte mængder og affaldsdata, jf. regler udstedt i medfør af lovens § 9 æ, stk. 1.

Det er hensigten at fastsætte regler om gebyrer til dækning af ministerens omkostninger til tilsyn med registrering i producentregistret. I dette tilsyn

UDKAST

vil Miljøstyrelsen føre tilsyn med, at producenter og importører af eksempelvis emballage er tilmeldt registret.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om gebyrer til dækning af ministerens løbende tilsyn med, at der indberettes korrekte data om markedsførte mængder og affaldsdata til registret. Tilsynet skal sikre, at producenter og importører eller disses kollektive ordning ikke underindberetter data om markedsførte mængder og affaldsdata, da indberetningen danner grundlag for fastlæggelsen af producenter og importørers markedsandel, og tilsvarende forpligtelser.

Det er hensigten, at producenter og importører i fællesskab skal bidrage til tilsynet med overholdelse af forpligtelser fastsat i medfør af § 9 æ, stk. 1, herunder til tilsynet med andre producenter og importører, som ikke er tilmeldt registret. Tilsynet kan være rettet mod producenter og importører i Danmark, samt producenter i andre lande, som markedsfører produkter og emballage på det danske marked, herunder disses repræsentanter i Danmark. Forslaget indebærer således, at alle producenter og importører af en given produktkategori, eksempelvis emballage, vil skulle betale gebyret, også selvom, der ikke konkret føres tilsyn med dem over en periode.

Det er hensigten, at gebyrerne administrativt fastsættes således, at der som udgangspunkt tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område efter de kalkulationsprincipper, der er fastsat af Finansministeriet.

Det er hensigten, at Miljøstyrelsen skal fastsætte og opkræve gebyret. Det forventes at fastsætte regler om, at gebyret skal opkræves én gang om året. Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at gebyret skal indbetales digitalt.

Gebyret skal dække de fulde omkostninger til tilsynet inden for den enkelte produktkategori. Omkostningerne vil omfatte eksempelvis omkostninger til planlægning af tilsynet, tilsynsbesøg ved virksomheder, indhentelse af oplysninger om produkter fra virksomheder samt omkostninger forbundet med at indhente en afgørelse om, hvorvidt et givent produkt er omfattet af en producentansvarsordning ved producentregisteret, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 1, nr. 6.

Det er hensigten i første omgang at fastsætte gebyrer til dækning af Miljøstyrelsens omkostninger til tilsyn med ordningerne for emballageaffald og

affald fra øvrige engangsplastprodukter (drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, fiskeredskaber, der indeholder plast).

Såfremt det skønnes nødvendigt vil ministeren også kunne fastsætte gebyrer til dækning af Miljøstyrelsens omkostninger til tilsyn med registrering og indberetning af oplysninger for andre produktgrupper omfattet af regler udstedet i medfør af stk. 1 om pligt til registrering og indberetning efter bestemmelsen, herunder person- og varebiler og batterier og akkumulatører. Ministeren vil tage hensyn til, om et styrket tilsyn vil medføre mærkbare miljømæssige fordele.

Gebyrfinansiering af tilsyn med ordninger for udvidet producentansvar følger ikke direkte af affaldsrammedirektivets minimumskrav til ordninger for udvidet producentansvar, eller de særlige regler om afholdelse af omkostninger i elektronikaffaldsrammedirektivet eller batteridirektivet, idet producent og importører ifølge direktivet ikke skal finansiere myndighedernes tilsyn med ordningen, men derimod alene indsamling, transport og behandling af emballage, visse oplysningstiltag samt rapportering og indsamling af visse data om produkter, der markedsføres i medlemsstaten og data om indsamlingen af behandlingen af affald fra disse produkter.

Det foreslås i § 9 æ, stk. 5, 2. pkt., at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om opkrævning, angivelse og indbetaling af gebyret efter 1. pkt., herunder regler om registrering, betalingsperiode, tilbagebetaling m.v., samt at angivelse og indbetaling skal ske elektronisk.

Det er hensigten, at der i medfør af den foreslåede bestemmelse bl.a. kan fastsættes regler om, at producenten eller importøren selv skal angive de markedsførte mængder, som der skal betales gebyr for i forbindelse med indbetaling af gebyr, eller regler om, at gebyr opkræves på baggrund af de oplysninger om markedsførte mængder, som producenten eller importøren har indberettet til producentregistret, jf. den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 p, stk. 11, og § 9 æ, stk. 1 og 2. Den nærmere udmøntning vil ske på bekendtgørelsesniveau.

Forslaget indeholder desuden en bemyndigelse til miljøministeren til at kunne fastsætte regler om elektronisk angivelse og indbetaling. Ved elektronisk betaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingservice eller lignende. Det er hensigten, at der vil blive fastsat regler om, at indbetaling af gebyr skal ske elektronisk.

UDKAST

Det er hensigten, at opkrævning af gebyr delegeres til Miljøstyrelsen i medfør af den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 80.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.2.4.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 28

Efter den gældende bestemmelse i § 9 ø, stk. 1, nr. 1, kan miljøministeren henlægge kompetencen til en privat organisation, jf. stk. 2, til at administrere tildelingsordninger efter § 9 h, stk. 5, § 9 j, stk. 5, § 9 p, stk. 5, § 9 r, stk. 1, § 9 s, stk. 5, § 9 u, stk. 7, og § 9 w, stk. 4.

I medfør af den gældende bestemmelse i § 9 ø, har miljøministeren således beføjelse til at henlægge en række administrative opgaver i forbindelse med de udvidede producentansvarsordninger for fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballage, batterier og akkumulatorer, visse engangsplastprodukter samt person- og varebiler til en privat organisation. På nuværende tidspunkt er kompetencen til at forestå en del af disse administrative opgaver i de ovenfor nævnte udvidede producentansvarsordninger henlagt til den private organisation Dansk Producentansvar.

Det foreslås at ændre § 9 ø, stk. 1, nr. 1, således at henvisningen til § 9 h, stk. 5, ændres til § 9 h, stk. 6. Den foreslåede ændring er en konsekvens af indsættelsen af et nyt stk. 4 i den gældende § 9 h, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Som konsekvens af ophævelsen af § 9 p, stk. 5, og indsættelsen af nye stykker, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, skal henvisningen til § 9 p, stk. 5, i § 9 ø, stk. 1, nr. 1, ændres til en henvisning til § 9 p, stk. 6-7.

Det foreslås, at bestemmelsen i den gældende § 9 ø, udvides, således at miljøministeren bemyndiges til at delegere opgaven med at gennemføre tildelinger for erhvervsemballageaffald til producentregisteret.

Det er hensigten at detaljere kompetencen på bekendtgørelsesniveau og fastsætte regler i medfør af den foreslåede bestemmelse om, at producentregisteret inden for givne perioder træffer afgørelse om tildeling af den geografiske fordeling og den tildelte mængde, som producenter og importører eller disses kollektive ordninger skal indsamle eller forpligtes til at udbetale kompensation for.

UDKAST

Som konsekvens af nyaffattelsen af § 9 s, jf. lovforslagets § 1, nr. 16, foreslås det at henvisningen til § 9 s, stk. 5, i § 9 ø, stk. 1, nr. 1, udgår. Miljøministeren vil med forslaget fortsat kunne delegere opgaven med at gennemføre tildelinger for drikkevareholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, i medfør af henvisningen i § 9 ø, stk. 1, nr. 1, til § 9 p, stk. 6-7 og 9-10.

Til nr. 29

Som konsekvens af nyaffattelsen af § 9 s, jf. lovforslagets § 1, nr. 16, udgår henvisningen til § 9 s, stk. 1 i § 9 ø, stk. 1, nr. 2. Miljøministeren vil kunne delegere vurderingen i § 9 ø, stk. 1, nr. 2 for produkter omfattet af det foreslåede § 9 s som følge af henvisningen til § 9 p, stk. 1.

Til nr. 30

Der er ikke i dag regler i miljøbeskyttelsesloven om gebyrer for producenter og importører som undtages fra en geografisk tildeling.

Det foreslås, at ministeren bemyndiges til at delegere opgaven med at fastsætte og opkræve gebyrer til miljøministeren og udbetale kompensation til producenter og importører efter regler fastsat i medfør § 9 p, stk. 11, til producentregisteret.

Miljøministeren kan således beslutte, at producentregisteret skal forestå opkrævning af gebyrer fra producenter og importører som undtages fra den geografiske tildeling, jf. det foreslåede stk. 7 og stk. 10, og at producentregisteret ligeledes skal udbetale opkrævede gebyrer til producenter og importører eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt større mængder end svarende til deres markedsandel. Producentregisteret vil i gebyret skulle indregne sine omkostninger til administration af ordningen.

Det er hensigten at fastsætte nærmere regler om producentregisterets administration af gebyrordningen, herunder regler om hvordan gebyret skal opgøres og udbetales.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 9 p, stk. 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Til nr. 31

UDKAST

Som konsekvens af indsættelsen af nye stykker i § 9 z, jf. lovforslagets § 1, nr. 25, foreslås det, at henvisningen til § 9 z, stk. 4, nr. 1, i § 9 ø, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 4, ændres til en henvisning til § 9 z, stk. 6, nr. 1.

Til nr. 32

Som konsekvens af indsættelsen af nye stykker i § 9 z, jf. lovforslagets § 1, nr. 25, foreslås det, at henvisningen til § 9 z, stk. 4, nr. 2, i § 9 ø, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 4, ændres til en henvisning til § 9 z, stk. 6, nr. 2.

Til nr. 33

Som konsekvens af indsættelsen af nye stykker i § 9 z, jf. lovforslagets § 1, nr. 25, foreslås det, at henvisningen til § 9 z, stk. 7, nr. 1, i § 9 ø, stk. 1, nr. 5, der bliver nr. 6, ændres til en henvisning til § 9 z, stk. 9, nr. 1.

Til nr. 34

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 1, nr. 7, at miljøministeren til en privat organisation, jf. § 9 ø, stk. 2, kan henlægge kompetencen til at indhente oplysninger efter regler udstedt i medfør af lovens § 9 h, stk. 9-11, § 9 n, stk. 2-4, § 9 p, stk. 9-12, § 9 r, stk. 4 og 5, § 9 s, stk. 9-11, § 9 t, stk. 6-8, og § 9 x, stk. 5, 6 og 8.

Det foreslås at ændre § 9 ø, stk. 1, nr. 7, således at henvisningen til § 9 h, stk. 9-11, ændres til § 9 h, stk. 10-12. Den foreslåede ændring er en konsekvens af indsættelsen af et nyt stk. 4 i § 9 h, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Det foreslås at ændre § 9 ø, stk. 1, nr. 7, således at henvisningen til § 9 p, stk. 9-12, ændres til § 9 p, stk. 14-16. Den foreslåede ændring er en konsekvens af indsættelsen af nye stykker i § 9 p.

Det foreslås at ændre § 9 ø, stk. 1, nr. 7, således at henvisningen til § 9 t, stk. 6-8, ændres til § 9 t, stk. 7 og 8. Den foreslåede ændring er en konsekvens af ophævelsen af stk. 6 i § 9 t, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Det foreslås desuden at ændre § 9 ø, stk. 1, nr. 7, således at henvisningen til § 9 s, stk. 9-11, udgår. Den foreslåede ændring er en konsekvens af nyaffattelsen af § 9 s, jf. lovforslagets § 1, nr. 16. Miljøministeren vil fortsat i medfør af § 9 ø, stk. 1, nr. 7, til den private organisation kunne henlægge kom-

UDKAST

petencen til at indhente oplysninger fra producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, efter regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 14-16.

Til nr. 35

Som konsekvens af nyaffattelsen af § 9 s, jf. lovforslagets § 1, nr. 16. udgår henvisningen til § 9 s, stk. 1 i § 9 å, stk. 1. Producenter og importører omfattet af det foreslåede § 9 s, vil kunne pålægges påbud efter § 9 p, stk. 1, jf. § 9 å, stk. 1.

Til nr. 36

Det fremgår af den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 å, stk. 2, at miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører omfattet af udvidet producentansvar forpligtes til at føre egenkontrol af finansieringen og kvalitetssikring af forpligtelserne i henhold til lovens § 9 h, stk. 1 og 9-11, § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 1 og 9-12, § 9 q, stk. 1, 3 og 4, § 9 r, stk. 2, 4 og 5, § 9 s, stk. 1 og 9-11, § 9 t, stk. 1 og 6-8, § 9 u, stk. 1 og 2, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, § 9 x, stk. 1, 2, 5 og 6, og § 9 æ, stk. 1, og kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1013/2006/EF af 14. juni 2006 om overførsel af affald med senere ændringer.

Det foreslås at ændre § 9 å, stk. 2, således at henvisningen til § 9 h, stk. 1 og 9-11, ændres til § 9 h, stk. 1 og 10-12. Den foreslåede ændring er en konsekvens af indsættelsen af et nyt stk. 4 i § 9 h, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Det foreslås at ændre § 9 å, stk. 2, således at henvisningen til § 9 p, stk. 1 og 9-12, ændres til § 9 p, stk. 1 og 14-16. Den foreslåede ændring er en konsekvens af indsættelsen af nye stykker i § 9 p.

Det foreslås at ændre § 9 å, stk. 2, således at henvisningen til § 9 t, stk. 1 og 6-8, ændres til § 9 t, stk. 1, 7 og 8. Den foreslåede ændring er en konsekvens af ophævelsen af stk. 6 i § 9 t, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Det foreslås desuden at ændre § 9 å, stk. 2, således at henvisningen til § 9 s, stk. 1, udgår. Den foreslåede ændring er en konsekvens af nyaffattelsen af § 9 s, jf. lovforslagets § 1, nr. 16. Miljøministeren vil fortsat i medfør af § 9 å, stk. 2, fastsætte regler om, at producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, forpligtes til

at føre egenkontrol af finansieringen og kvalitetssikring af forpligtelserne i henhold til lovens § 9 p, stk. 1 og 14-16.

Til nr. 37

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag ikke regler om eller hjemmel til at gennemføre regler om at forpligte kommunalbestyrelsen til at indsamle husholdningsaffald i overensstemmelse med et minimumsserviceniveau. For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 3.1.1.3.1.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 3* i miljøbeskyttelseslovens § 45. Ifølge den foreslåede ændring bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen forpligtes til at indsamle affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald, som minimum i overensstemmelse med det serviceniveau, som miljøministeren fastsætter efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 4, 2. pkt.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kommunalbestyrelsen forpligtes til at tilrettelægge indsamlingen af husholdningsaffald som minimum i overensstemmelse med det serviceniveau, der fastsættes i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 4, 2. pkt., i lovforslagets § 1, nr. 8. En kommunalbestyrelse kan fortsat levere en højere serviceydelse, hvis det ønskes, men omkostningerne hertil vil skulle afholdes over affaldsgebyret og ikke af producenter og importører af emballage.

Det er hensigten at fastsætte regler om overgangsordninger, således at kommunalbestyrelsens pligt til som minimum at tilrettelægge indsamlingen i overensstemmelse med minimumsserviceniveauet følger de overgangsordninger, der fastsættes om opkrævning af gebyret til producenter og importører eller disses kollektive ordninger for udførelse af indsamlingsopgaven, jf. afsnit 3.1.2.1.3.

Denne bestemmelse og den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 4, 2. pkt., om fastsættelse af et minimumsserviceniveau skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 9 p, stk. 18, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, om kommunalbestyrelsens fastsættelse af betaling fra producenter og importører for de opgaver, som kommunalbestyrelsen varetager på producenters og importørers vegne.

Til nr. 38

UDKAST

Den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1, fastsætter som hovedregel, at kommunalbestyrelsen forestår håndteringen af affald, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven. Miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 3, fastsætter endvidere, at når en kommunal indsamlingsordning er etableret, må indsamling af det af ordningen omfattede affald kun finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning eller bemyndigelse.

Af bestemmelsen i stk. 3 følger, at der er forbud mod konkurrerende indsamlingsordninger, medmindre kommunalbestyrelsen tillader, at egnede organisationer eller virksomheder foretager indsamling. Der er i dag i den gældende § 45, stk. 6, indført undtagelser fra forbuddet i stk. 3 for så vidt angår genanvendeligt erhvervsaffald samt producenter og importørers egne tilbagetagingsordninger af affald af elektrisk og elektronisk udstyr og bærbare batterier og akkumulatorer.

Det foreslås, at § 45, stk. 6, 1. pkt., nyaffattes, således at stk. 3 ikke finder anvendelse på indsamlingsordninger for forbrændingseget erhvervsaffald og erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse samt indsamlingsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger.

Ift. det forbrændingsegnete erhvervsaffald er der tale om en videreførelse af gældende ret.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at det alene er affald fra elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger, som andre end kommunalbestyrelsen og producenter og importører vil være berettiget til at indsamle.

Begrebet ”Affald fra elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger” skal forstås i overensstemmelse med den gældende definition i WEEE-direktivet og elektronikaffaldsbekendtgørelsen, og omfatter således: ”affald af elektrisk og elektronisk udstyr, som hidrører fra private husholdninger eller fra handel, industri, institutioner og andre kilder, som på grund af dets art og mængde sidestilles med affald fra private husholdninger samt affald af elektrisk og elektronisk udstyr, der sandsynligvis kan anvendes af både private husholdninger og andre brugere end private husholdninger”.

Det er hensigten med den nye bestemmelse, at åbne mulighed for, at der fremover parallelt med den kommunale indsamling vil være både de eksisterende løsninger, hvor kollektive ordninger indsamler på vegne af producenter og importører via de kommunale indsamlingsordninger, producenters

UDKAST

og importørers egne tilbagetagningsordninger, og efter forslaget også andre affaldsoperatører, der indsamler elektronikaffald direkte fra husholdningerne.

Det bemærkes, at det foreslås, at ministeren kan fastsætte ikrafttrædelsen af bestemmelsen, jf. forslaget § 3, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 39

Som konsekvens af indsættelsen af et nyt stk. 3 i § 45, hvorefter stk. 3-7 bliver til stk. 4-8, jf. lovforslagets § 1, nr. 37, skal henvisningen til § 45, stk. 3, i § 45, stk. 6, der bliver stk. 7, ændres til en henvisning til § 45, stk. 4.

Til nr. 40

Som konsekvens af indsættelsen af et nyt stk. 3 i § 45, hvorefter stk. 3-7 bliver til stk. 4-8, jf. lovforslagets § 1, nr. 37, skal henvisningen til § 45, stk. 6, i § 45, stk. 7, ændres til en henvisning til § 45, stk. 7.

Til nr. 41

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag ikke regler om eller hjemmel til at fastsætte regler om en pligt for kommunalbestyrelsen til at overdrage indsamlet affald, uanset at det ikke er emballageaffald, fra husholdninger og erhverv, der benytter kommunale affaldsordninger, til producenter og importører af emballage og dermed heller ikke hjemmel til at forpligte kommunalbestyrelsen til at betale producenter og importører af emballage for den videre håndtering af affald, der ikke er emballageaffald.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 3.2.1.1.

Det foreslås at indsætte nye *stk. 9 og 10* i § 45.

Ifølge det foreslåede *stk. 9* bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen forpligtes til at overdrage indsamlet affald i visse affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, til producenter og importører eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt emballageaffald i den pågældende kommune efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 6, 1. pkt. Miljøministeren bemyndiges endvidere til at fastsætte regler om overdragelsen, herunder om sted og form for overdragelsen.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse i § 45, stk. 9, *1. pkt.*, vil medføre, at udgangspunktet i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1, hvorefter kommunalbestyrelsen har ansvaret for håndtering af det indsamlede husholdningsaffald, der ikke er emballage, fraviges.

Det er aktuelt hensigten at anvende bemyndigelsen til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen har pligt til at overdrage affaldsfraktioner med emballageaffald i (plast, glas, papir, pap, metal samt mad- og drikkekartoner), som kommunalbestyrelsen har indsamlet i henteordninger fra husholdninger og erhverv, til producenter og importører eller disses kollektive ordninger. Dette efter regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse om kommunalbestyrelsens varetagelse af opgaver under producentansvarsordningen for emballage, jf. 3.1.1.2.3. For så vidt angår affald i affaldsfraktioner indeholdende emballageaffald, der indsamles i kommunale bringeordninger (f.eks. kommunale genbrugspladser) forventes det, at der i første omgang vil blive fastsat regler om kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage visse affaldsfraktioner, herunder dem, der altovervejende består af emballageaffald eller typisk kun indsamles via bringeordninger, f.eks. træemballageaffald og stort papaffald, jf. afsnit 3.1.1.2.3. Af dette afsnit fremgår, at der pågår et arbejde med at kortlægge, hvordan emballageaffald i dag indsamles i kommunale bringeordninger, samt at det er hensigten, at de kommunale bringeordninger vil blive inkluderet i producentansvaret i flere faser. Det fremgår, at der skal tages særskilt stilling til, om emballageaffald indsamlet i øvrige kommunale indsamlingsordninger i form af bringeordninger ligeledes skal overdrages til producenter og importørers videre håndtering, samt at ministeren i den forbindelse vil tage hensyn til mængder af ikke-emballageaffald i emballageaffaldsfraktioner i de pågældende bringeordninger.

Indtil der er fastsat nærmere regler om de kommunale bringeordninger vil det fortsat være kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for indsamling og videre håndtering af affaldet. Omkostningerne hertil finansieres som nu over husholdningernes og de affaldsproducerende virksomheder, der benytter sig af genbrugspladsens affaldsgebyrer.

I de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen vælger at tilbyde at indsamle emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder og i indsamlingen blander dette sammen med emballageaffald fra husholdninger, er det aktuelt hensigten at anvende bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal overdrage det indsamlede erhvervsaffald til producenter og importører svarende til det, der vil gælde for overdragelse af indsamlet affald fra husholdninger, jf. afsnit 3.1.1.2.3.

UDKAST

Dette har baggrund i, at det ikke vil være praktisk muligt at adskille erhvervsaffald og husholdningsaffald efter indsamlingen. Det er ikke hensigten at fastsætte regler om, at affaldet skal overdrages til producenter og importører eller disses kollektive ordning, hvis kommunalbestyrelsen ikke blander erhvervsaffald med husholdningsaffald i forbindelse med indsamlingen.

Forslaget vil i praksis indebære, at kommunalbestyrelsens mulighed for at deltage i aktiviteter forbundet med forberedelse med henblik på genbrug af affald, der er indsamlet på genbrugspladser i kommunen eller behandling af affald produceret af kommunalbestyrelsens egne institutioner og virksomheder, jf. § 49 b, stk. 3, nr. 2 og 4, kan begrænses, hvis affaldet indeholder emballageaffald, da dette skal overdrages til producenter og importører eller disses kollektive ordninger. Det vurderes, at kommunalbestyrelsens mulighed for at behandle haveaffald, der er indsamlet på genbrugspladser i kommunen og muligheden for at deltage i aktiviteter forbundet med materiale-nyttiggørelse i forbindelse med kommunale bygge- og anlægsprojekter, jf. § 49 b, stk. 3, nr. 3 og 5, ikke berøres af pligten til at overdrage affald, da der ikke indgår emballageaffald i de to affaldsaktiviteter.

Pligten til at overdrage nærmere bestemte affaldsfraktioner til producenter og importører eller disses kollektive ordninger vil indebære, at mængden af affald omfattet af kommunalbestyrelsens udbudspligt efter § 49 b, stk. 1, reduceres.

Den foreslåede bestemmelse i § 45, stk. 9, 2. *pkt.*, vil medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om, hvor overdragelsen af affaldet skal finde sted, herunder om overdragelsen skal ske på en plads til omlastning af affald etableret af kommunalbestyrelsen eller en plads udpeget af producenter og importører eller disses kollektive ordninger. Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger udpeger en plads, hvor overdragelsen skal finde sted. Det kan enten være en plads etableret af kommunalbestyrelsen eller af producenter og importører eller disses kollektive ordninger. Dette af hensyn til, at en producent eller importør eller dennes kollektive ordning kan få tildelt flere forskellige kommuner, og derved af hensyn til den videre affaldshåndtering har en interesse i at få samlet alt affaldet ét sted frem for at skulle afhente det hos hver enkelt kommune. Det er ikke hensigten at lade producenter og importører eller disses kollektive ordninger udpege en plads etableret af kommunalbestyrelsen mod kommunalbestyrelsens vilje. Bemyndigelsen vil også kunne anvendes

til at begrænse friheden til at vælge en plads for overdragelsen, idet producenter og importører eller disses kollektive ordninger ikke kan udpege en plads, der ligger uforholdsmæssigt langt væk fra de tildelte kommuner.

Ansvar for affaldet vil overgå til producenter og importører eller disses kollektive ordninger, når kommunalbestyrelsen har afleveret affaldet på den plads, der er udpeget af producenter og importører eller disses kollektive ordninger, medmindre den udpegede plads er etableret og ejet af kommunalbestyrelsen. I det tilfælde overgår ansvaret for affaldet, når producenten eller importøren eller dennes kollektive ordning har hentet affaldet på den af kommunalbestyrelsen etablerede plads.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om formen for overdragelsen, herunder om affaldet må balletteres eller sammenpresses inden overdragelsen. Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kun kan deltage i forbehandlingsaktiviteter i forbindelse med omlastning af affaldet efter aftale med producenter og importører eller disses kollektive ordninger. Dette af hensyn til, at forbehandlingen kan indrettes efter krav på det eller de modtageanlæg, som er valgt af producenter og importører eller disses kollektive ordninger til den videre affaldshåndtering. Det betyder, at kommunalbestyrelsens mulighed for at deltage i forbehandlingsaktiviteter i forbindelse med omlastning af affald omfattet af en kommunal affaldsordning, jf. § 49 b, stk. 3, nr. 1, begrænses, hvis affaldet indeholder emballageaffald. Kommunerne kan således fortsat af- og pålæsse affald samt oplagre affaldet midlertidigt mhp. at producenten og importøren eller dennes kollektive ordning afhenter affaldet, hvorimod forbehandling som eksempelvis indledende sammenpresning og balletering af affaldet kun kan udføres efter aftale med producenter og importører eller disses kollektive ordninger.

Ifølge det foreslåede *stk. 10* bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at betale producenter og importører eller disses kollektive ordninger for den videre håndtering af det affald, der er overdraget efter regler udstedt i medfør af *stk. 9*, og som ikke er emballageaffald fra husholdninger.

Det er aktuelt hensigten at fastsætte rammer for den betaling, som producenter og importører kan opkræve fra kommunalbestyrelsen i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 8, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil. Omkostninger til behandlingen af ikke-emballageaffaldet skal fortsat i sidste ende afholdes af husholdninger og affaldsproducerende virksomheder efter de gældende regler i miljøbeskyttelseslovens §§ 48 og 48 a.

Det er hensigten, at de påtænkte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage indsamlet affald skal have virkning fra den 31. december 2024, når producentansvaret finder anvendelse. Det er hensigten, at der ved udmøntningen vil blive taget højde for behovet for overgangsordninger for kommunalbestyrelsernes eksisterende aftaler og kontrakter om husstands nær indsamling og behandling af husholdningsaffald og erhvervsaffald. Dette af hensyn til, at kommunalbestyrelserne ikke skal opsige eksisterende aftaler og kontrakter med omkostninger til følge. Se hertil afsnit 3.1.1.2.3. om overgangsordninger for kommunalbestyrelsens behandling af emballageaffald.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 42

I medfør af de gældende bemyndigelser i miljøbeskyttelseslovens § 9 h stk. 12, § 9 n, stk. 5, § 9 p, stk. 13, § 9 r, stk. 6, § 9 s, stk. 12, § 9 t, stk. 9, § 9 u, stk. 8, § 9 v, stk. 5, § 9 w, stk. 5, § 9 x, stk. 8, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, i hvilken form oplysninger efter kapitel 2 c skal afgives. Der kan herunder fastsættes regler om, at oplysninger skal afgives elektronisk eller ved udfyldelse af blanketter.

Miljøbeskyttelsesloven § 79 b, stk. 1 indeholder i dag ikke hjemmel til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign. ved kommunikation efter lovens kapitel 2 c. eller regler udstedt i medfør heraf.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag ikke regler om, eller hjemmel til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation ved ansøgning om godkendelse som kollektiv ordning.

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 2* i § 79 b, stk. 1. Ifølge det foreslåede nr. 2 bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign. ved registrering, indberetning af oplysninger, ansøgning m.v. til myndigheder og private organisationer i medfør af kapitel 2 c. og samt regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør af disse regler.

Forslaget indeholder hjemmel til at fastsætte regler om digital kommunikation for alle typer af kommunikation efter kapitel 2 c. Forslaget indeholder

både hjemmel til at fastsætte regler om digital kommunikation til miljøministeren og regler om digital kommunikation til en privat organisation, jf. lovens § 9 ø.

Det er hensigten, at hjemlen aktuelt skal udnyttes til at stille krav om, at registrering som producent, importør eller bemyndiget repræsentant, og indberetning af oplysninger om markedsmængder og affaldsmængder til et producentregister oprettet i medfør af § 9 æ, herunder af en privat organisation, jf. § 9 ø, stk. 1, nr. 6, kun meddeles digitalt i de digitale registre, som ministeren eller producentregisteret har oprettet og driver eller med de nye producentansvarsordninger ventes at oprette og drive. Registrering og indberetning af data sker i dag i praksis udelukkende digitalt til digitale systemer.

Den foreslåede bestemmelse indeholder endvidere hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at ansøgning om godkendelse som kollektiv ordning skal indgives digitalt. Bestemmelsen tænkes i første omgang udnyttet til at fastsætte regler om, at ansøgning skal indgives på e-mail til Miljøstyrelsen. Bestemmelsen vil endvidere medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation ved afgørelse af ansøgning om godkendelse som kollektiv ordning og om tilbagekaldelse af sådan godkendelse.

For en nærmere beskrivelse af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse til at fastsætte regler om en godkendelsesordning for kollektive ordninger og om adgangen til at tilbagekalde en sådan godkendelse henvises til lovforslagets § 1, nr. 25, og bemærkningerne hertil.

Retsvirkningen ved ikke at anvende særlige digitale løsninger til registrering, indberetning og ansøgning m.v., når der stilles krav herom, er, at oplysningerne ikke anses for modtaget, og at myndighederne foretager den fornødne håndhævelse, hvor det er relevant. Hvis oplysninger indsendes i strid med kravet om digital kommunikation, følger det dog af den almindelige vejledningspligt, at myndigheden må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.1.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 43

UDKAST

Det foreslås, at den gældende bemyndigelse for miljøministeren til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende, udvides til at omfatte indsendelse af dokumentation for overholdelse af krav til produkters, herunder emballagers, fremstilling og sammensætning i medfør af regler udstedt i medfør af § 51, stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at ministeren kan fastsætte regler om, at den der markedsfører et produkt, herunder en emballage, skal indberette dokumentation digitalt for overholdelse af alle typer af krav fastsat i medfør af § 51, stk. 1, hvor det er relevant.

Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere, at den der markedsfører et produkt, herunder en emballage, ligeledes er forpligtet til at modtage kommunikation digitalt fra myndigheden, herunder i et særligt digitalt system.

Retsvirkningen ved ikke at anvende særlige digitale løsninger til indsendelse af dokumentation, når der stilles krav herom, er, at oplysningerne ikke anses for modtaget, og at miljøministeren foretager den fornødne håndhævelse, hvor det er relevant. Hvis oplysninger indsendes i strid med kravet om digital kommunikation, følger det dog af den almindelige vejledningspligt, at myndigheden må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om digital kommunikation ved indberetning af oplysninger til Miljøstyrelsen om indhold af genanvendt plast i drikkeflasker af plast efter regler der forventes fastsat i medfør af lovens § 51, stk. 1, nr. 2, med ikrafttræden 1. juli 2024. Regler om krav til indhold af genanvendt plast i drikkeflasker af plast implementerer engangsplastdirektivets artikel 6, stk. 1, nr. 5. Indberetningerne skal bruges til kontrol med overholdelse af krav om indhold af genanvendt plast i drikkeflasker af plast af efter regler udstedt i medfør af § 51, stk. 1, nr. 2, samt til udregning af genanvendt indhold af plast i drikkeflasker af plastik i Danmark med henblik på årlig indberetning til EU-Kommissionen herom, jf. engangsplastdirektivets artikel 13, stk. 1, litra e. Formen for den digitale indberetning til ministeren er ikke endeligt afklaret ved udsendelse af lovforslaget i ekstern høring. Det er på tidspunktet for høringen hensigten, at indberetningen skal ske via e-mail til en anvist e-mailadresse. Såfremt det vurderes hensigtsmæssigt vil forslaget dog indeholde hjemmel til at fastsætte krav om, at ind-

UDKAST

beretningen skal ske til at særligt it-system. I vurderingen af, om det er hensigtsmæssigt at oprette et særligt it-system til digital kommunikation om indhold af genanvendt plast i drikkeflasker vil ministeren bl.a. inddrage hensyn til en smidig og enkel indberetning for virksomhederne og hensyn til de økonomiske omkostninger ved at oprette og drive it-systemet. Der vil også blive taget hensyn til, om kravene om indberetning af indhold af genanvendt plast udbredes til andre produktgrupper over tid.

Den digitale indberetning for virksomheden ændrer ikke ved reglerne i retssikkerhedsloven, herunder reglerne om selvinkriminering i retssikkerhedslovens § 10.

Til nr. 44

Som konsekvens af indsættelsen af et nyt nr. 2 i § 79 b, hvorefter nr. 5 bliver til nr. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 42, skal henvisningen til nr. 5, i § 79 b, stk. 1, nr. 16, der bliver nr. 18, ændres til en henvisning til nr. 6.

Til nr. 45

Som konsekvens af indsættelsen af 2 nye numre i § 79 b, skal henvisningen til nr. 1-16, i § 79 b, stk. 1, nr. 17, der bliver nr. 19, ændres til en henvisning til nr. 1-18.

Til nr. 46

Efter miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 1, nr. 1, kan der straffes med bøde den, der overtræder § 45, stk. 3

Det foreslås, at henvisningen i § 110, stk. 1, nr. 1 til § 45, stk. 3, ændres til en henvisning til § 45, stk. 4.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 45 i lovforslagets § 1, nr. 37, hvorved der indsættes et nyt stk. 3 i § 45, hvorefter stk. 3 bliver stk. 4.

Til nr. 47

Efter miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, 1. pkt., kan der fastsættes straf af bøde i regler og forskrifter, der udstedes i medfør af bl.a. § 45, stk. 2, 4, 5 og 7.

Det foreslås, at § 45, stk. 2, 4, 5 og 7 ændres til § 45, stk. 2, 5, 6, og 8.

UDKAST

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 45 i lovforslaget § 1, nr. 37, hvorved der indsættes et nyt stk. 3 i § 45, hvorefter stk. 3 bliver stk. 4.

Til § 2

Det foreslås i § 1 nr. 38, at § 45, stk. 3, der med lovforslaget bliver stk. 4, ikke skal finde anvendelse på indsamlingsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger. Denne bestemmelse svarer til § 1, nr. 49 i lov nr. 807 af 9. juni 2020. Samtidig foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 46 og 47, at konsekvensændre § 110. Denne bestemmelse gør § 1, nr. 53, i lov nr. 807 af 9. juni 2020 overflødig. Endelig foreslås det i § 3, stk. 2, at miljøministeren kan fastsætte tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 38. Derfor foreslås det at ophæve § 1, nr. 49 og 53, og § 2, stk. 2 lov nr. 807 af 9. juni 2020.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2024.

Det foreslås i *stk. 2*, at miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 38, som vedrører moderniseringen af indsamlingen af affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger, idet ordningens ikrafttræden forudsætter nærmere regler om certificering af virksomheder, der indsamler eller håndterer affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

Den foreslåede *stk. 3* indebærer, at regler fastsat i medfør af lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 3 af 3. januar 2023, som ændret ved lov nr. 45 af 23. januar 2018 og lov nr. 807 af 9. juni 2020, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af denne lov.

Bestemmelsen skal sikre, at gældende regler, som er udstedt i medfør af regler som ophæves eller som rykker som følge af, at forudgående stykker ophæves eller indsættes, opretholdes indtil de ophæves eller ændres i medfør af de nye eller ændrede bestemmelser i denne lov.

Miljøbeskyttelsesloven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. lovens gældende § 118.

Til § 4

UDKAST

Den foreslåede § 4 indebærer, at de foreslåede regler om udvidet producentansvar for emballage har virkning fra den 31. december 2024, under hensyn til at emballagedirektivets artikel 7, stk. 2, fastsætter, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at der senest den 31. december 2024 etableres ordning for udvidet producentansvar for emballage i overensstemmelse med minimumskravene i affaldsrammedirektivets artikel 8 og 8 a.

Den foreslåede § 4 indebærer endvidere, at reglerne om udvidet producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast i § 9 s, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 16, har virkning fra den 31. december 2024, under hensyn til at engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 2, fastsætter, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at der senest den 31. december 2024 etableres ordning for udvidet producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast i overensstemmelse med minimumskravene i affaldsrammedirektivets artikel 8 og 8 a.

Producentansvaret har som udgangspunkt virkning for al affald omfattet af kategorierne, der er blevet genereret efter virkningstidspunktet. Således vil eksempelvis en producent og importør af emballage som udgangspunkt kunne blive gjort ansvarlig for emballageaffald, der hidrører fra emballage markedsført i 2024, men som først bliver til affald i 2025 i en tildelingsordning efter lovforslagets § 1, nr. 10.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om ..., jf. lovbekendtgørelse nr. ... af ..., som ændret ved lov nr. ... af ..., foretages følgende ændringer:</p>
§ X. ...	<p>1. § X affattes således:</p> <p>»§ X. ...«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om ..., jf. lovbekendtgørelse nr. ... af ..., som ændret senest ved lov nr. ... af ..., foretages følgende ændringer:</p>
§ X. ...	1. ...
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov om ..., jf. lovbekendtgørelse nr. ... af ..., som ændret bl.a. ved lov nr. ... af ... og senest ved lov nr. ... af ..., foretages følgende ændringer:</p>
§ X. ...	1. ...

--	--

UDKAST